

++++
 +++
 +++
 +++

Rich K I. 1. peld.
 1443 (Lelzer)

100

||||

|||||||

|||

|||||

g

Rund

nid mmt

Rundkilon

1234567

Arbiden

freigef. C. erl. und Insigne
 1000 700 300

3 Xrar. S. Theol. Precautions
could

could list end 1413

line number

word

word

list big list

Libl. Hung. Sankowich.
S. Ord. 1.

v 52

H 52

K 52

L 52

M 52

N 52

O 52

P 52

Q 52

R 52

S 52

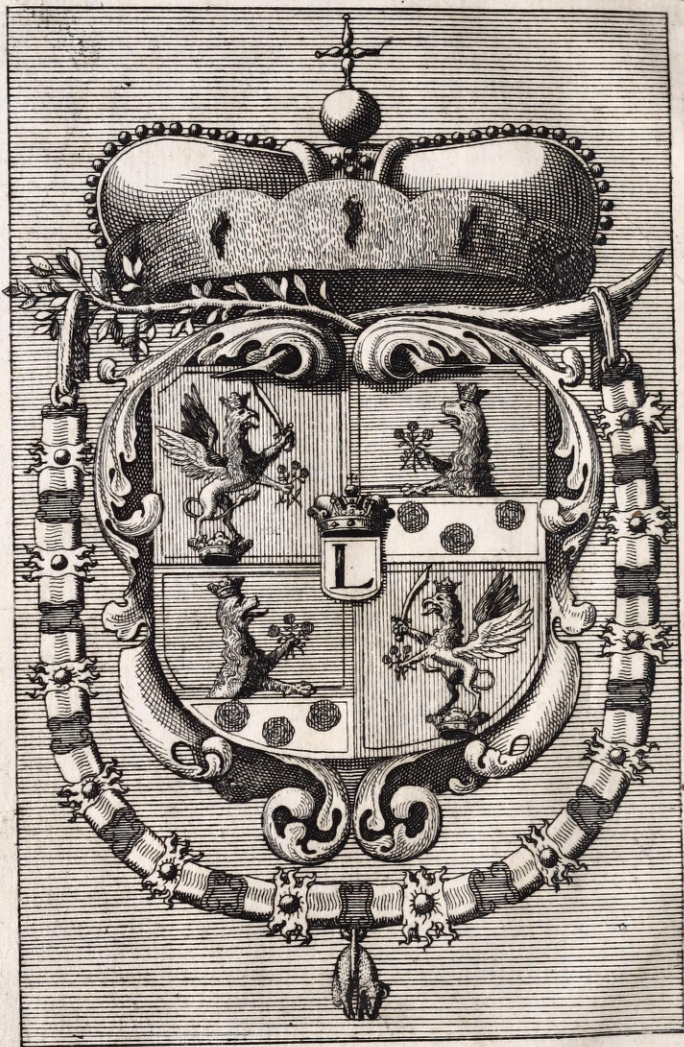
T 52

Hesperiæ Laqueus; scripsit Pia Hilaria, complura referens mira-
cula, quae ab hæc vultus præsagiens non esse approbata, ita eos
alloquitur. Risebis Hugonota, si fors hæc leges, nasum mou-
ringens, inquires, belli logi! Trænsebis, Hugonota, si fors non
vult, i, puer, vicebit veritas, error cadet. Germania, Francis
soror docilis videnti, semper fiendente te, ringente te, laudabitur.
Ne vult t'il pas un beau sujet pour prendre un air de supe-
riorité sur les Protestans! En verité cela est pitoyable.
Bien de gens, en voulant defendre notre Religion, donnent de
armes à nos adversaires.

Les Histoirs de certains Ordres, les vies particulières de
bien des Saints, sont écrites, au jugement d'un grand Eveque
Melchior Cano Eveque des Canaries, avec moins de
gravité, que celles des Philosophes Payens composées par
Drogæ Laërce. Les Legendes de bien des Saints parois-
sent moins sentées, que les Contes des Fées les plus ridicu-
les. La Philosophie du Bon-sens Tom. I. Reflex. p. 102.

R. M. K. I 1413

Matthias Graf von Löffelholz, S. D. J. Prinz von Siebenbürgen, Palatin von Ungarn, Geographischer Anstalt in Wien, 1810.

A Z B O L D O G S Á G O S
SZÜZ MARIA
SZ O M B A T T Y A

az-az

M I N D E N S Z O M B A T N A P O K R A
V A L O A E T A T O S S A G O K .

M E L L Y E T

Azon Szent Szüz Igaz, és Buzgó Hí-
veinek üdvösségére Szerzett

G A L A N T A I
E S T E R A S P A L

Szentséges Romai Birodalom-béli Herczeg ,
s' Magyar Országi Palatinus, az
1691. Elztendőben.

~~~~~
Nyomtatott Nagy SZOMBATBAN az Akadémiai Bötökkel
Friedl János által.

AJANLO LEVEL

Z Véghetetlen Irgalmu Isten látván az Emberi nemzetnek Adám Atyánk bűne-után-való sok gonofságit válastá-el magának Abraham Patriárkát az utánna-való Sidó Nem zetséggel, hogy tudnya-illik, azon Sidótság válastott nemzet lenne az egész világ-on lévő Nemzetségek-közöt.

Annak utánna penig kihozván az Izraël népet az Ægyptusbéli Rabságból, Moises Proféta által. Végre az Sinai Hegyen ki-adván az tiz parancsolatot, rendelé nyugalom az az Innep napnak az Szombat napot, mellyet, az következő üdőkben-is megtartának az Sidók. Mely Szombat napnak állé se, noha az mi megváltó Krístusunk dicsőöséséges föl-támadásának jeléért, Az Keresztyén Anya Szentegyháztól Vasárnapra fordittatot, mind azon-által az áétatos hívek az Szombat napot-is rendelék az Bóldogságos Szűz tiszteletire, kit most-is sokan nagy dicsíreteffen megtartanak.

Hogy

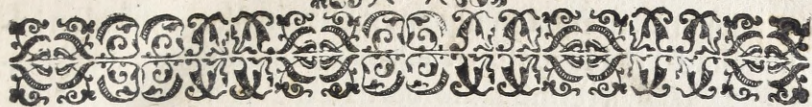
Hogy azért azon Szombati áctatóságok annyival inkább meg-erősedgyék, talám unalmas nem lézsek az kegyes Olvasónál, ha minden Szombat napokra, mely Esztendő-által tészen ötven két Szombat napot, üdvösséges emlék ezetet és oktataft tészek, kiből minden Szombaton egy új, és hafznos tanulságot vehessen; nem kétkedvén abban, hogy lsten ő Szent Felsége, az Bóldogságos Szűz escedezése-által, az ki az egész Keresztyénségnek, de kivált-képpen az Magyar Nemzetnek örökös Királyné Alsíszonya, tekintvén ezen könyvecskének áctatos Olvasóinak könyörgésére-is, szegény utólsó romlásban nyomorgó hazánkat-is, megfogja vigasztalni, s' hivat-is az veszedelemtől méltóztatik megmen-teni.

Vedd azért kegyes olvasó, jó néven ezen kis munkámat, s' velem együtt könyörögj a nagy Istennek az Bóldogságos Szűz-által szegény Hazánk vigasztalásáért: s' felebarátinknak leki üdvösségéért: Hogy Istennek irgalmátságából az ő Szent Annának törökedeje által juthasson édes Hazánk lakófival egygüt régi virágzó allapattyára.

ESTERAS PAL

ELSŐ

ELSŐ SZOMBAT

OKTATÁS. I.

Az Istennek örökké-való bálákat adgy, hogy ez napot adta érned, s' kérjed az Boldogságos szép Szűzet; legyen mindenkor Isten előtt széfszóllád, és minden szükségedben kegyelmes gyámolod.

Moises Proféta, az teremtésről irt könyvnek első részében írja, hogy minek utánna az Menybéli Mindenható Isten először is teremté az Menyet, és a' földet, melly-pusztá, és üres vala, és sötétség vala az mélységnek színén, az világosságot parancsolá, és lőn világosság, és látá Isten a' világosságot hogy jó volna, és el választá az világosságot az sötétségtől, és nevezé a' világosságot napnak, a' sötétséget éjnek.

Ezlőn azért ez Világnak első napja: kivel meg nem elégedvén az Főlséges Isten, midőn ötöd napig minden dolgokat, mellyek ez izeles világon vannak, teremtett volna, végre monda; alkossunk Embert az mi képünkre, és hasonlóságunkra, és uralkodgyék az Tengernek halain, és az Egi madarakon, és oktan állatokon, és az egész földön, és minden csuszó mászó állaton, mely mozog a' földön. Es teremté Isten az embert az ő képere.

A

Annak

Annakutánna pedig meg áldván őket, minden lelkes állatokat birodalmok alá-adá, úgy hogy ez egész világnak Urává tenné az Emberi Nemzetet.

Ezt bizonyára nem más végre cselekedte Isten ő Szent Főlsége, hanem hogy ily nagy jó tetemenyért minden hála adással legyünk, és az édes Teremtőnket buzgó szível szeretvén szüntelen hálákat adgyunk, hozzánk érdemetlen teremtet állatihoz mutatott nagy kegyelmességéért. Hogy pedig ezt annyival jobban vihefsük véghez esedezzünk az Boldogságos szép Szűznek, ki-által jött az mi megváltó Kristusunk ez világra, hogy nyerjen Szent Fiátul nekünk erőt mind Istenünknek való hála adásra, mind pedig azon Szent Szűz dicséretire, és szeretetire úgy hogy, hálát adgyunk az mindenható Istennek az ő Szent Annya-által, velünk tett áldásiról; hogy tudni illik az Világ teremtetésekor lőtt sötétségből a' világosságra hozot: az-az, igaz naphoz a' mi Istenünkhez folyamodgyunk hála adó szível az Boldogságos Szűz segítségével által.

Erről példát ad nekünk Spinellus az csuda-tételekről írt könyvének 51. részében; midőn azt írja, hogy Jerusalemben Várasza az Keresztyének kezébe az Boldogságos Szűz esedezése általefett, kihez képest örök emlékezetül egyenlő akarattal végezte az egész Keresztyénség, hogy az Szerzetesek az Boldogságos Szűz Officiumát minden nap, az több Keresztyének pedig Szombat napokon azon Boldogságos Szűz tiszteltire el mondgyák, ezen jó tetemennek örökös hála-adására.

Semmit

Semmit Isten ő Szent Felsége tőlünk úgy nem kíván, mint az háladosítást, kihez képest kiváltképpen való kedvét találjuk Istennek, ha az irgalmatságunk Annja, ugymint a' Szeplőtelen Szűz Maria-által hozzája járulván buzgószível adunk hálákat az Istennek.

Írja Szent Damianus Péter hatodik könyvének 26. részében hogy Nivernensis névű áétatos Kereszttyén Istennek s' az Boldogságos Szűznek minden napon hálákat ada, mely áétatóságot oly kedvesen vett az kegyes Szűz, hogy midőn azon Iffiu halálos ágyba esvén, minden Orvosoktól el hagyatott volna, az Boldogságos Szűz Maria nagy csudálatos fényességben Szent Fiával egygyütt meg jelenvén, Szentséges mellyéből tejet önte ízájába, kinek itala után azon-tultellyességgel meggyógyula minden nyavalyájából.

Ezt penig (az mint azon Szent Doctor írja) azért nyerte az Boldogságos Szűztől, hogy tudni illik abban az tagjában venné Isten malasztját, az melyben Istent, s az Boldogságos Szűzet dicsírte.

Ezért mondgya Szent Chrysostomus János Hom. 10. Genes. Kérlek azért Attyámfiak, röstök ne legyünk, hanem kiki férfiuképpen lássa meg magában minden órában mennyi jókat vettünk nem csak közönségeffen, de magánossan-is s' nem csak azokban, kiket mindenek tudnak, de még azokban is kit csak magunk tudunk. Így bizonyára az hála-adásra, fölgerjed szívünk. Ez az leg nagyobb áldozat, ez az leg kedves bajánlás, ez Istenünk-höz-való szeretetünknek leg nagyobb jele.

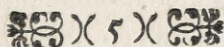

Légyen azért az Szombat nap minnyájunknak kiváltképpen való hála adó napunk hogy az kegyes Jesus-tól, s' az ő Szent Annyától hálaadásunknak utólló óráján kívánatos jutalmát vehessük.

Más Peldáti olvasok Vincentius Beluacensis könyvének 15. Részében Cap. 19. Az ki azt írja, hogy volt egy Fejedelem igen jó erkölcsű Iffiu, kinek édes Attya más-igen szép és Király nemből való gazdag leánt szerze házastársul; mely dolgot megjelentvén Fiának, Istennek csudálatos ítéletiből az Iffiu nem akarván az Királyi szép Leánzót el venni, Attya házatól el-fzőkéek éjeli időn s' méne történetből nagy fáradva egy szegény ember házához, kinek egyetlen egyleánya vala.

Ott lévén azért az Iffiu, látá, hogy a' szegény embernek leánya fonyván, az Istennek, s' az Boldogságos Szűznek szüntelen hálakat adna jó teteményiért: oda menvén azért az Leánzóhoz az Iffiu, kérdé, hogy mire nézve adna Istennek hálakat, holott csak egy szegény embernek leánya volna? kire felele az áétatos leány. Tudgyad édes baratom hogy ha én szegény leány vagyok-is de szinte annyi hálaadással tartozom Istennek mint az ki Országokat bir, mert szinte úgy teremtettem ez Világra, mint akár mely Királyi személy, s' ha Isteneffen viselem magamat, szinte úgy adatik énnékem az Mennyei dicsőség, valamint egy gazdag embernek; így azért illik énnékem-is örökké való hálakat adni az én megváltó Istenemnek, s' az ő Szent Annyának, kinek esedezése-által reméllem az örök boldogságot. E'fzőkra igen meg teczék az iffiunak a' leánzó, s' édes Attyátul Felelségül kéré csudálkozván az íze.

az szegény vénember, elsőben fel vala egygyetlen egy leányát ily fejedelmi nagy Ember gyermekének adni, látván azért tovább kérését-is, kézen fogván bé vivé kamarájába, bizonyos el áfott kincset mutatván monda; mivel úgy látom Istenessen kívánod Leányomot; imé mind kincsemet, mind pedig gyermekemet néked adtam. El vivén azért édes feleségét, ki-is igen szép vala az Iffiu, édes Attyához, nagy örömmel fogattaték, a' szegény ember leánya-is házassága által nagy Fejedelmi Afzonnyá léve, holtig szép Istenessen élvén az igaz szeretetben mindketten, Ittis azért az háladóságnak jó gyümölcse lön.

MASODIK SZOMBAT

I I.

Fogadd az Boldogságos szép Szűz Máriát örök. Afiszonyodnak mindeneket alázatoosan ajálván, úgy bogy valamiket parancsoland azokat tellyes szívből mindenkor kész leszek bé tellyesíteni: alázatossággal kérvén bogy ezen ajánlásodat vegye szokott és minden szívből hozzá folyamodókhoz mutatott kegyelmességgel.

NOha nem kételkedem abban hogy valaki igaz hitben vagyon, s' mi Üdvözítő Krístusunkat megváltó Istenének esméri lenni, annak macula nélkül való' Szent Annýatis méltó tiztelettel böcsüllí; mindazon által ha az Boldogságos Szűz Mariához valami magános, és kíváltképpen való áetatossággal vífeltetik, bizonyára azt igen jól, és üdvölséggel cselekeszi; e' mellet ha azon Isten-

nek szent Annját maga Afzszonyának s' Isten-után való fő gyámolának fogadgya, mindenét néki ajálván, s' annak szabad akarattýára hagyván, s' ezt a' jó szándékot állandó képpen meg tartya, bizonyára annak az véghetetlen irgalmu Istennek dicsőlséges Szent Annja, ily dicséretes, s' minden áetatos szivhez illendő ajánlását, nem csak jo néven vészí, de meg-is jutalmazza.

Olvasom az példák tük öréből, kit ír Joannes Horol: in Promptuario. Num. 79. Hogy egy igen áetatos Clericus az Boldogságos Szűzhöz híváltképpen való buzgóssággal viseltetvén az Szent Szűzet maga Pátronájának, és Afzszonyának fogadta, s' azon szép buzgósságát minden Szombat napokon meg ujitotta légyen, kérvén tellyes buzgóssággal, hogy maga szépségét méltosztatná egylzer nagy kegyelmessen meg mutatni mondván az Szent Irásfzerint, kiből föl vagyon téve Cant. 4. *Mely szép vagy én szeretöm, mely szép vagy!* annakutánna penig hozzá veti, hogy *mindenestül szép vagy én szeretöm, és macula nincsen benned; e' mellet ugyan azon Salamon könyvéből tovább is szolván e' képpen könyörge: Jój elő a' Libanusból én jegyefem, jójelő a' Libanusból meg koronáztatol. Amana begyéröl; meg sebesítetted a' szivemet eggyik szemeddel, és a' nyakadnak eggyik hajszálával; csöpgő lépes méz, a' te ajakid jegyefem; méz, és tej a' nyelved alatt, és a' rubáid illattya mint a' temién illattya.* Így imádkozék azért azon áetatos Cléricus, s' könyörög vala tellyes buzgóssággal az Boldogságos Szűznek: ki midőn egykor nagyobb áetatossággal könyörgene az Irgalmatság Annjának, az Boldogságos Szűz Mariának imé egy Angyal meg jelenék néki nagy fenyességben

ben mondván: hogy imádsági az egeket meg hattván, Istentől, és az Boldogságos Szűztől meg halgattattanak, tudva légyen azért nála, hogy más napra kelve az Szeplőtelen Szűz bizonyosan meg jelenik, mindazon által tudgya azt-is, hogy az kiez Világon testi szemmel akarja az Boldogságos Szűzet látni annak nem illendő más testi dolgokat szemlélni; kihez képest el végéze magában, meg éjedvén az Vakságtul, hogy ha az Boldogságos Szűzet látná-is csak egyik szemét nitná meg, hogy az máfikával még-is valamit látván ne kényszerítették az koldulásra vaksága miatt.

Azonban el-jövéen az óra, és nap, nagy dicsőségben, és fényességben imé meg jelenék az Boldogságos Szűz Maria az mi Üdvözítő Krístusunkkal; mely nagy csudát látván, azon-túl az földre esék, és el ájula, az meg nyitott fél szemére azon helyben meg vakulván, kihez képest el tűnvén az látás szeme-elől, tiszta szívből bannya vala hogy az másik szemét-is meg nem nyitotta volna az Boldogságos Szűz látására; kéré azért tovább-is az Istent, s' az Boldogságos Szűzet, hogy lenne még egyszer oly kegyelme, hogy láthatná az Szeplőtelen Szűzet arra felelvén, hogy kész léfzen tellyességgel vakságban lenni az Boldogságos Szűz szereteti-ért. Minekutánna azért tovább-is efédeznék, azt-is meg nyeré, hogy ujjobban láthatná az mi Üdvözítőnket Szent Annával együtt.

Egykor azért ugyan azon nagy dicsőségben és fényességben meg jelenik neki az Boldogságos Szűz, s' midőn együgyű jámbor Clericus térdre esvén köszön-

tené

tené az Boldogságos Szűz | Mariát imé oda menvén hozzája , az földről emelé , mondván , hogy mivel engem Patronádnak fogadtál , s' oly buzgó szívvvel kívántál látni , az bé-homályosodott szemedet-is meg világosítom ; ez-után azért szemeid világát az mennyei látásoknál föllyebb ne-bőcsüllyed : kerefsztet vetvén szemére meg gyógyita és láta : kiért annakutánna Istennek , s' az Boldoáságos Szűznek hálaikat adván , s' Papságra szenteltetvén , igen áétatos , s' szent életet viselt s' mindenét az Boldogságos Szűznek ajánlá örökösén kit oly kedvessen véve az Boldogságos Szűz , hogy ujobban meg jelenvén halála óráján addig ottan maradna nála , míg testétől lelke el-vált s' ugy vitte az mennyei boldogságba Méltó tehát az minden szépséggel tellyes Boldogságos Szűzet Kegyelmes Aszfzonyunknak fogadnunk , hogy Szent Fia-előtt érettünk törekedgyék kit el sem mulat , ha tiszta szívvvel folyamodunk hozzája az minthogy nincsen ezen az Világon oly ember , az ki ha tiszta szívből folyamodik az Boldogságos szép Szűzhöz , néki ajánlván mindenét , s' abban tökéletesen meg maradván , valaha el hagyattasék mert az mint *Üdvözítőnk* mondgya : *Ha mi , az kik természet-szerűen gonoszak vagyunk , s' még-is jót tészünk magzatinkkal mennyeivel inkább az mi Mennyei Atyánk jót ad az ötet tiszta szívből kérőknek ; mely annyival inkább véghez mégyen , hogy ha az nagy Irgalmu Isten Annyának mindenünket oda ajálván buzgóssággal kívánnjuk Szent Fiaelőtt érettünk való esedezését , midőn üdvösségünket mint maga ajáttját terjeszti Isten eleibe kétség*
kivől

kivől meg is halgatttatik, s' nekünk-is az Menyország-nak fenyves Kapuja holtunk-után fel nyittatik, az holt az Felséges Isten kezébe ajálván az Bóldogságos Szűz-által lelkünket örökken örökké vigadhatunk.

HARMADIK SZOMBAT

III.

Az Szeplőtelen Szűznek alázatossággal könyörögi; hogy ez Világból-való utolsó ki mulásod üdvösséges légyen, és hogy az birtelen, és véletlen haláltól meg-mentsen Isten, megtisztásék szent Anyja éretted esedezni.

AZ igaz Catholica Anyaszentegyház nagy Doctora Szent Hyeronymus azt tanittya, hogy emlékezzél azte utólföldről, és örökké nem vetez; kihez-képest minnyájunknak tudnunk kell aztott, hogy elvégezett dolog az, hogy minden ember egyszer meg hallyon, szükség tehát az föllyúl meg-irt Szent Doctor mondása-szerént utólfő kimulásunkról gyakorta gondolkodnunk, hogy jó életet viselvén, kimulásunk-is Isten irgalmatságából az Bóldogságos Szűz esedezése-által üdvösséges légyen.

Nincsen az jó halálra jobb út, mint az Istenes élet, mert ugyan-is ezen az Világon-való élet nem más, hanem egy kis ideig-való nyughatatlanság kinek semmi állandósága nincsen, sőt minden búval, keserűséggel,

gel, betegséggel, számtalan ellenkező állapotokkal, tellyes nyomorúság.

Ezt Jól meg fontolván azért ez világon-való életben az Dicsőíseges Szent Mátyrok, mindenkor az Mennyei Bóldogságot tekintették, kik az sok rettenetes kinokat semminek alitották lenni az Felséges Isten szereteté-ért, abban vetvén minden reménségeket.

Ezt követték az több Mennyei Szentek-is, kik az világon úgy igyekeztek élni, hogy az halálról is el ne feletkeznének, mert ugyan-is miért hivattattnak bóldogoknak, hanem hogy az tűzön, s' vizen-által menvén vitettenek az örök nyugalomra, az az hol sem halál, sem kiáltás, avagy fájdalom nem lészzen s' ha-is, mert az sok fáradságos munkáktól meg szűnnek, és köve-tik őket az ő jó tétemények.

El hittem Keresztyén lélek hogy üdvözülni kívánsz, cselekedd azért éltedben azt, az mely-által azon az ajtón, az mellyet az Annya Szentegyház elődbe ad, tudniil-lik az Meny-Ország ajtaján, mely az Laurétomi Litá-niákban-is fel tétetik, ugy mint az Bóldogságos Szűz-által, mely *Janua Cæli*, az az Menyország ajtajának ne-veztetik, bé-mehets abba az véghetetlen bóldog öröm-be.

Joannes Chernolius névű ember (az mint Kem-pis Tamás libro 1. Flor. discip- írja) hogy szakács mes-terséget tanulván abban is foglalá magát; azonban mi-dőn Urának az ki kalmár ember vala főzne minden-kor aétatossan imádkozék az Istennek, és az Bóldog-ságos Szűznek bóldog kimulása-ért, holott pedig ideje volt

volt, az Bóldogságos Szűzről való Officiumot is gyakorollya vala: Szombat napokon kiváltképpen aétatoskodván, e' mellett egytífta elő ruhát vett magára az-
zal akarván mint egy meg-tíftelni, alázatoftan könyörögvén az Szeplőtelen Szűz Mariának, hogy Szent Fiától méltóztatnék néki ez Világból-való bóldog kimúlást szerzeni.

Történék azért egykor, hogy ezen jámbor, s' Isten-felő Keresztyén halálos betegségbe esnék, és imé lelkünknek hitves ellensége az Pokolbéli Sátán tűzes Sárkány képében meg-jelenik, s' egész életében tött vétkeiteleibe terjesztvén éjészgeti, s' az kétségbe esésre ingerli az Isten-felő szakációt; midőn ily módon kilírtetnék, nem lévén máshonnét semmi-némű segítése, égbe tekintvén, Istent, s' az Bóldogságos Szűzet nagy busgótsággal kezdé segítségül hini, kérvén nagy alázatoftással, hogy ilyen szorongatásiban ne hagyattatnék el, kinek aétatos foháztzkodása csak hamar meg-halgattaték, és imé édes Üdvözítőnknek Szent Anyja az ő Szent Fiával nagy fényességben meg-jelenik néki, s' nagy kegyes szókkal biztattya, hogy az gonofz ellenségtől ne félne, mingyárt el-is úzé onnét; mire nézve az jámbor beteg-is nagy örökre fordulván, fel-szóval kiálta, mondván: az Ur szabadította az rabokat, az Ur világosította az Vakokat, dicsírtesség Istennek Szent neve örökké: így adá-ki lelkét az ő Teremtőjének ugyan Szombat napon.

Az minémű tífta elő ruhát, vagy kötött szokott volt Szombat napokon viselni, azt kívánta életében,

hogy abban takartatnék el, az mint hogy ugy-is lön, akarván abban is meg-mutatni az Bóldogságos Szűzhöz való igaz kötelelségét, mellyel mint egy Menyegzői köntőffel mennyen Isten-eleibe.

Láffuk azért mi-is, micfoda ruhában kívánunk holtunk-után az egész Világnak ítélő Birája eleibe menni, hogy ne mondásék nekünk amaz Evangélium-fzerént : *barátom hogy jöttél bé, nem lévén menyegzős köntösöd ?* s' valahogy ki ne rekelztesünk az Mennyeibóldogságból, hanem inkább halljuk azt az kívánatos hivatalt : *jertek én Atyám áldotti* : hogy az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz esedezése, és segítsége által halálunknak óráján nagy vígan mehefsünk az mi meg-váltó Krisztusunk - eleibe, az ki az ő Szent Attyával, és Szent Lélek Istennel az tellyes Szent Háromságban Uralkodik örökön örökké.

Az mint az Szent Atyák könyvében íratatik num. 11. hogy egy Isten-felő jámbor Sisois névű Apátúr tellyes éltében azon kéré az Istent, s' az dicsőséges Szent Anyát hogy üdvősséges halállal mulnék ki ez Világból, azonban halálra betegedvén, imé hogy oda jövének az több Szerzetesek, clák hamarigen megvilágosodék az Orczája, s' mondá : ihol jó Szent Antal Apátúr ; egy kevés vártatva nagyobb fényesség környékeze-meg, s' föl kiálta : im az Szent Proféták seregi jönek : tovább-is jobban fényeskedvén, mondá : ihol jönek az Szent Apostolok ; annál-is nagyobb fényesség jöven reá, mondá : ihol az Mennyei Szent Angyalok, végre az Napnál-is fényesebb lön orczája ; kire föl te-
kéntvén

kintvén midőn kérdenék mit látna, azt felelé: ihol jó az én meg-váltó Krisztusom az ő Szent Annával, az ki mennyekbe viszi az ő alázatos szolgáját; mely szókra Istenének adá lelkét: az Istenes jó könyörgésnek kívánatos végét nyervén.

NEGYEDIK SZOMBAT

IV.

Szombat napon azt mivellyed, az kit az Boldogságos Szűz ha jelen volna dicsérne benned.

HA Ember kedves dolgot akar barattyához mutatni azt mind külső, mind pedig belső-képpen az szeretet-által mutattya, mert bizonyára annál halhatóság kötelesség ez Világon nincsen.

Igy azért az Isteni szeretet-is oly hasznos és üdvösséges, hogy erről azt meri mondani Szent Pál Apostol az Korintusiakhoz írt levelének 13. részében, mondván: *hogy ha Emberek és Angyalok nyelveim szóllok-is, szeretetem pedig nincsen, olyá löttem mint az zengő réz, vagy a' pengő czimbalom: és ha Profétálásom lesz-en-is, és tudok minden titkokat, és minden tudománt, és ha minden bitem lesz-en-is, úgy hogy a' heggyeket másbóvá vigyem, szeretetem pedig nem lesz-en, semmi vagyok; és ha el osztom-is a' szegényeknek eledeleire minden marhámot, és ha az testemet adom hogy égjek, szeretetem pedig nem lesz-en, semmit nem használ nékem.* Igy szól az-ért az Nemzetségek nagy Doctora Szent Pál

Apostol az Isteni szeretetről ; kiből következik , hogy a' szeretet mely tisztá , és az igaz szívből származik minden jószágos cselekedetek között Isten előtt leg-kelle-metesebb : mihez-képest minden kétség-nélkül , ezt-czik az mi Űdvözítő Jესusunk Szent Annjának is , hogy az ő Szent Fiát mindenek-főlöt szeressük . Isten-után pedig szerelmes Annját minden teremtettt állatok fő-lőt magasztaljuk , áldgyuk , és szeressük . Az Bóldogságos Szűz az Litániákban *Mater amabilis* , az-az , szerelmes Annjának neveztetik , az ki annyira szereti az ő Szent Izemélljét , tisztán , és igazán szeretőket , hogy azt semmi nyelv , avagy írás elégséges képpen ki nem magyarázhattya .

Bizoníttya ez-íránt-való írásomat Szent Brigitta látásinak , hetedik könyvének 13. része .

Midőn azon Szent Brigitta Fia Carolus meg-hólt volna , az Bóldogságos Szűz meg jelenék néki mondván , én meg-mondom néked mit cselekedtem az te fiad lelkével , mikor testétől el-vált . En az te Cárulus Fiad mellet állottam minek előtte az lelke testéből kiment volna , hogy jelen létemmel minden világi feslett szeretettől , avagy bűntől meg menteném , és semmit Isten-ellen ne gondollyon , avagy szóllyon , sőt az Istenhez-való buzgóságban foglalná magát , aztis meg-cselekedtem hogy halálos fájdalmat is enyhítettem , hogy kétségbe ne esnék ; lelkét-is pedig meg óltalmaztam az Pokolbéli gonosz őrdögöktől , hogy hozzája ne méréselnének nyúlui ; és mihelyen ki jöve a' lélek az testből , azon-túl kezemhez vévén óltalmom-alá vettem :

tem : kire nézve az egész Pokolbéli karok el-futának onnét nagy kiáltással az kik kívánniak vala Fiaid lelkét magokkal el-vinni. Azonban én magam vittem az Itélő Bíró eleibe, az-hol álla mellette jobb kézről egy Angyal, bal kézről pedig egy Ördög, az lélek pedig nagy felelemben várja vala az Bírótól az utolsó sententiát.

Elő ugrék azért az gonosz lélek, ki bal-felől áll vala, s' nagy kiáltással mondá : Mindenható Bíró halljad, ím panaszt tészek előtted, hogy ez Aszszony állat, ki mind kettőnknek az kik itten előtted állunk Aszszonya, néked pedig Anyád, kit annyira szeret, hogy hatalmássá tette az egek és az föld-főlött, s' mi rajtunk-is, kik Pokolban lakunk, nekem evel a' lélekkel (az ki itt áll) nagy igazságtalanságot tett, mert mihelyen az testből ki jött, énnékem kel-vala őtet mingyárt igazságossan el-kapnom, s' elődbe hoznom, társaimmal egyűt ; azonban ő igaz Bíró, az te Anyád ott álván, még minek elő te az Ember meg holt volna, ki jövőn testéből azon túl kezébe, és őltalmába vette, s' ím elődbe hozta ; kire én feleltem neki mondván, hallád-e te gonosz lélek, midőn te teremtetél szabad akaratod volt mind a' jóra, mind a' gonoszára, de te inkább választád az Isten gyűlölségét, mint szeretetét, és így méltán szenveded az te kinyaidat ; de ezt az lelket méltó volt nekem az én kezeimbe és őltalmomba vennem, mert midőn még az világon élt volna, annyira szeretet engemet elméjében forgatván, hogy Isten méltóztatot engem Annyának választani, és hogy minden teremtet állatoknál fellyebb helhelytetet, kire nézve oly szeretettel

tettel volt az Istenhez hogy azt gyakran szivből mondgya
vala , O Istenem annyira örülök azon , hogy Szentsé-
ges Szent Anyádat , az Bóldogságos Szűz Máriát min-
den teremtet állatoknál jobban szereted , hogy ezen ö-
römemet ez egész Világon lévő gyönyörűségek-ért
nem adnám ; sőt minden dolgok-főlőtakarom , és ha le-
hetséges volna , hogy az az irgalmas Anya , csak egy
leg-kifsebb cikkelyben tőled Uram valamenyire távul-
lyab esnék , mint mostan vagyon ; én hogy az ne lé-
gyen , kész vólnék az Pokolnak minden kinnyait éret-
te örökkön örökké el-szenvedni ; áldásék azért az Ur
Szent Neve , hogy az ő Szent Annyát ily nagy méltos-
ságra emelte kiért énis az én Istenemnek örök hálákat
adok.

Nó tehát te Istentelen Sátán , nem méltó volt é
ezen léleknek én hozzám-való ily nagy szereteti-ért
pártját fognom. Kire felele az Ördög, o Királné Afzony
csak ezt kérdem ; miért űztél-el ettől , az lélektől ,
hogy semmi gonoszt nem mivelhetnék véle , kire ez
lén válasza , ezt azért cselekedtem , hogy olly igen sze-
retett engem , s' oly nagy öröme volt azon , hogy én
Isten Anya vagyok azért nyertem-meg az én Fiamtól
azt hogy ti ne ártassatok néki , mert az kik engem
szivből szeretnek , segítségül hínák , azokat én is szere-
tem , s' óltalmom alá veszem.

Igy azért Istennek Országába viteték , Carolus ,
fzéggyen vallással el-távozván az lelki ellenségek tőle

Im látod Keresztyén Lélek micfoda gyűmölcsé va-
gyon az Bóldogságos Szűzhöz-való igaz szeretetnek ,
mely

mely vezérel bennünket az Isteni Szeretetre, s' végre az Örök boldogságra, az-hol, színről színre láttuk az mindenható Istent az Ő Szent Annával, és az egész mennyei seregekkel egyetemben.

Ö T Ö D I K S Z O M B A T

V.

Az Boldogságos Szűzet kérjed hogy halálodnak óráján méltóztassék személye-szerént jelen lenni, s' testi, lelki veszedelemtől óltalmazni.

O ha láthatnók egy leg-kiszebbik Szentnek az Ő dicsőséget és koronáját, s' annyival inkább az egész Mennyei seregeknek az Ő fényességeket, és boldogságokat, az kik ezen az Világon el-vetettek valának; az más Világon penig dicsőítettnek; ez Világon méltatlanoknak íteltetének az életre, most penig az örökké-való boldogságban Uralkodnak; bizonyára ezen az árnyék Világon annyira nem kapnánk, sőt minden szempillantásban meg halni készek volnánk, csak hogy azoknak az mennyei Dicsőült Pátriárkáknak, Isten felő Próféta'knak, Szent Apostoloknak, dicsőséges Mátyroknak, jámbor Confessoroknak, tiszta Szűzeknek, s' az egész Szent Angyaloknak, társaságában lehetnénk örökké

Mit mongyak immáron mind ezeknek Főlséges nagy Királynéjáról az Boldogságos Szűz Mariáról az ki
C ezeket

ezeket fokkal-is föllyúl-haladgya ; az kinek Szent , és Istennél mindenek felett kedves személye olyan, hogy azt az emberi okofság vagy ki-beszélleni , vagy le-írni semmi úttal nem érkezik ; ékesb, és ízebb lévén minden tiszta teremtetett állatnál , úgy hogy az mi megváltó Jésumunk-után az egész teremtetésnek szépsége ehez-képest csak árnyék : az kiről azt mondgya az közönséges Annya-Szentegyház , Bóldog vagy Szűz Maria mert az kit az egek meg nem foghattak , azt méhedben fogattad. Seráficus Szent Ferencz-is látván az Bóldoságos Szűznek dicsősséges voltát kiált mondván. O mely szép vagy Maria, és az eredendő bűn nincsen te benned : én-is azért ha ennek szépségét minden örömmel le-akarnám ábrázolni egyebet nem mondhatnék, hanem hogy az ki-mondhatatlan sőt gondolhatatlan.

Olvaom az Szentek életében Szent Arnulphus Sueffionensis Püspök-felől, hogy ezen Isten felő Szent Püspök kivált-képpen-való aétatofsággal víveltetik vala az Bóldogságos Szűzhöz egész életének rendiben könyörögvén azon , hogy halála óráján meg jelenvén méltóztatnék néki lelki vigasztalást adni, s' az őtökké-való veszedelemtől meg menteni. Midőn azért egykor azon jámbor Szent életű Püspök halálos ágyába esvén, az testi fájdalemak-miatt nagy kínokat szenvedne, másfelől pedig az gonosz Sátán minden féle világi feslett dolgokkal késértené ; az égbe emelvén szemeit ; Istent, s' az Bóldogságos Szűzet nagy ohajtásokkal, s' könyhullatásokkal, hívá segítségül, esedezvén azon, hogy ily izorongatásiban el-ne hagyná, hanem inkább nagy

kegyel-

kegyelmessen előtte-lévő veszedelmektől meg menten-
né : Meg halgattatván imádsági, imé elsőben-is Szent Pé-
ter Apostol küldetéi mennyégből alá sok Fő Papi
Rendekkel nagy fényességben ; ki ágyához menvén
meg jelenté hogy minden bűneinek tellyes bocsánattját
nyerte volna Istentől, és így az gonosz őrdögöknek
incselkedésétől ne tartsan semmit-is, kétszen van Men-
nyeknek Országá, s' föl nyitott annak kapuja, az ho-
lott az egész Mennyei seregek Arnulfust örömmel vár-
ják, jöjön az örök boldogságba, követé Szent Péter
Apostolt Szent Mihály Arkangyal sok számu Angyali
Seregekkel, ki az gonosz lelkeket el-űzvén biztattya
vala az beteget, mondván, imé a' végre jöttem ide
hozzád, hogy tégedet az Mennyei Örökös vigaságra
vezérrelyelek, ne fély az-ért semmit, mert ezekkel az
mennyei karokkal segítségedre küldettem.

Végre hogy Arnulfusnak öröme tellyes volna, és
régi gyakorta-való könyörgésének, s' kívánságának vé-
gét érhetné, imé maga az Menynek Földnek Király-
né Alszonya az Szeplőtelen szép Szűz Maria, az egész
Mennyei Szent Szűzekkel ki-mondhatatlan dicsőség-
ben, és fényességben alá-szálla, s' Arnulfus ágyához
menvén monda, Imé édes kedves szolgám Arnulfe, az
mit sokszor nagy ohajtásokkal, és könyhullatásokkal
kivántál én tőlem, most bé tellyesedet, s' jöttem ezen
mennyei Szent Szűzek seregével a' végre ide, hogy
téged az én édes Fiam dicsőségébe magammal el-vi-
gyelek, jere azért én kedves szolgám, mennyünk egygütt
az örök nyugalomba, az hól semmi fájdalom, avagy

szomorúság nincsen, hanem örökké-való öröm, és boldogság ; holott az Istent, az egész Mennyei karok, és szentek örökkön örökké áldgyák, dicfírik, és imádgják.

Hozzá hajolván azért az Boldogságos Szűz lelkét tulajdon kezébe adá nagy örömmel Nagy Afzony nap estén, mely Szombat napon vala esteve.

Igy végezé azért életét a' meg-írt Szent Arnulfus Püspök, hogy minket-is az Boldogságos Szűz tiszteletire fel gerjeszzen, s' olyan örömmel végezhesünk életünket ; mely kegyelmességét hozzánk-is az Boldog Szűz meg mutatya, ha buzgósfágos szível hozzája folyamodván irgalmaságát kívánnjuk.

HATODIK SZOMBAT

VI.

Ha mi aétatofágokban foglalod magadat, azon légy, hogy Szombat napon azokban nagyobb buzgósfággal légy az Boldogságos Szűz tiszteletire.

AZt mondgya vala amaz Istentől el-fzakatt gonofz Juliánus Csáfzár, az mint Nicephorus írja lib: 10. Cap. 22. hogy nem lehet azoknak szerencséjek, az kik az Isteneknek Annyát ugymint Cibeles Isten Afzont nem tisztefnék : az mit azért az Pogány Cibeleről mondot, méltábban mondhattjuk mi az mindenható Istennek Szent Annyáról, az Boldogságos Szűz Mariáról azt,

azt, hogy nem lehet üdvösséges kimúlása ez Világból annak, az ki Bóldogságos Szűzet nem tiszteli, mert ugyan-is Istén ellenségévé lesz az, valaki az ő Szent Annával ellenkezik; méltó tehát ahoz folyamodnunk, s' azt kérnünk, hogy legyen Szent Fia-előtt szó-lólónk, az ki-malaszttal tellyes, s' az hozzája folyamodókhöz könyörűletes; mely dolgot ha mindennap ugyan dekiváltképpen Szombat napokon el-követünk, kedves dolgot cselekefzünk, s' jutalom-nelkül-is nem hagyatunk. Ezt követte Szent Gerardus Magyar Országban Csanádi Püspök lévén; ki noha minden napon bizonyos imádságokat rendelt az Bóldogságos Szűz tiszteltire, mindazon-által Szombat napokon kiváltképpenvaló áetatoságot indított az Bóldogságos Szűz Templomában, s' másut-is az holott az egész Bóldogságos Szűz Officiumát az kősséggel együtt el-mondotta. Az minthogy Szombat napon-is az igaz hit-ért szenvedvén az Martyrumság Koronáját el nyerte. Irja Cæsarius lib: 7. Cap. 20. Vólt Francia Országban egy igen áetatos szűz kinek Lidvina vala neve Quido névű Várasban, az ki nagy Nemzetből-való vólt, Világi módízerént-is; mely igen kezde betegeknedni, el-annyira, hogy ágyábul sok Esztendőkig fel nem kelhetne: Ennek Attya mivel igen áetatos és fölőtte gazdag ember vala, rendele Szerzetes Embereket, kik Leányának Műket mondanának, s' ottan áetatoskodnának.

Az az Nemes Leánzópenig annyira mene-elő az áetatoságban, hogy végre az ételt-is meg-utálván csak egyedül az Krístus Szentséges testét vehetné eledelül,

s' nem mást. Az Boldogságos Szűzhöz penig kivált-
képpen-való buzgóssággal vífeltetik vala, főképpen pe-
nig Szombat napokon, mire nézve jövendőléfekeket-is
tén Isten kegyelméből fokaknak. Igen alamisnálkodó
vólt, s' az Szerzetes Embereket-is igen kedvellette.
Ezen Szent Szűz kivált-képpen-való aétasossággal vi-
feltetett az Bóldogságos Szűzhöz, főképpen penig
szombat napokon, mellyekben közönségesen el-ragad-
tatik vala lélekben, és egynéhány óráig mint egy holt
test láttaték az emberektől.

Egyik szombat napon azért, melyben szinte Gyer-
tya Szentelő Boldog Afzony innepe napját üllé az Anya-
Szentegyház, imé egy nagy fényesség tölté meg házát
nagy hirtelen, s' az Isten Angyala hozzá jövéen monda
néki, jere velem, hogy néked meg mutassam azt, a'mit
az Mindenható Isten parancsolattýából látnod kellettik,
kezén fogvá az-ért az Szent Szűzet, vivé abba az di-
csőséges Mennyei Jérusálembe, az holott sok számlál-
hatatlan seregek-ből álló igen szép, és rendes Processiót
látott, melyben az Szent Patriárkák, Proféták, Aposto-
lok, Confessorok, Mártýrok, Szűzek, más egyéb men-
nyei seregek, mind külömb-külobb-rendben, és fé-
nyességben mennek vala mindenik egy egy égő gyer-
tyát tartván kezében, azokat az Antifonákat, és felele-
teket énekelvén, mellyeket szokott az Anya-szentegy-
ház akkorban énekelni. Vévéen az Angyal egy más
Szent életű Szűzet, ki-is hasonló-képpen elragadtatott-
vólt, kinek Agnes vala neve adá tárful Lidvinának, hogy
egyút

együtt járna véle, egy egy gyertát adván mind kettőnek kezében, s' úgy vezette őket az Processióban.

Azon dicsőséges Mennyei Szent seregeknek pedig olyan nagy szépséges fényességek vala, hogy azt semmi nyelv, vagy elme ki nem magyarázhatná; az ki pedig csudálkozásra méltó vala, mindenik sereg külömböző öltözetekben, s' ki mondhatatlan szépségben vala.

Ezeknek-utánna az egész Mennyei Szenteknek dicsősége, és Koronája az Krisztus Jelus Püspöki öltözetben és Süvegben ménekimondhatatlan fényességben, kit követte az ő Szeplőtelen Szűz Anyja Királyi Felséges, és sok külömb-külobb fele drága kővekkel rakott ragyagó, és tündöklő ruhában, kit az egész mennyei seregek igen csudálának.

Midőn azért arra az versre mentenek volna, hogy ma vitte az Bóldogságos Szűz Maria, az kised Jelu az Templomba, imé egy tiszta Aranybul építettett, s' drága kővekkel ékesítettett Szentegyházba menének, az holott maga Üdvözítőnk az Oltárhoz menvén kezde az énekes mise mondáshoz, az hol az számlálhatatlan sok Angyali karok musikálnak, és énekelnek vala: Minek-utánna pedig az Kirieeleison el-végeződött volna, és az Gloria következvén az szokott imádságok lőttek, végre Szent István első Mátyr, éneklé az Epistolát Malachiás Proféta könyvéből, az Evangeliumot pedig Szent János Evangelista Szent Lukács könyvéből, az mellyet az Anya-Szentegyház szokott azon napon énekeltetni az Szent Mise-álatt: kinek-is vége lévén az
egész

egész Mennyei Seregek az Offertoriumkor-Kristus Urunknak ajánlák magokat, térdet fejet hajtván, gyertyákat Üdvöztőnk kezébe adák.

Ezek meg lévén Szent Liduinához méne, az Angyal mondván, hogy ő is a' képpen cselekednék az mint az több mennyei Szentek ; ki nem merészelve az nagy méltóságtól-való feltében oda menni, midőn magában rettegne, imé az Bóldogságos Szűz az napnál sokkal nagyobb fényességben azon Királyi öltözetben hozzá jöven, kézen fogá, és Szent Fia-eleibe vivé, az holott az földre borulván imádá az drágalátos Jesust, de gyertyáját erőssen tartván kezében, kéri vala az Bóldogságos Szűzet, hogy engedtetnék-meg néki azon gyertyának ez Világra-való hozása, kit meg nyere néki az Bóldog Szűz, mondván hogy már vizsgálja-térjen, az Világra, és magasztallja Istent az ő csuda tételiben, s, kövesse tovább-is el-kezdett aétatóságit. Midőn azért lelke az testbe vizsgálja tére, azt az gyertyát kezében találá az mellyet az Angyal adott-vala néki ; kinek Isten-által fok nyavalyák-ellen-való orvósága vólt, vízben martván azon gyertyát, az kik azt iszák vala nagy fokban betegségekből ki gyógyulának.

Ilyen széplátásokkal, s' csuda-tételekkel jutalmazá-meg Isten, az ő Szent Annjának hiveit, kik az magok aétatóságát szombat napokon meg újittyak, és az Bóldogságos Szűzet tisztelik.

HETE-

HETEDIK SZOMBAT

VII.

Szombat napon kiváltképpen-való jót tégy Purgatoriumbéli lelkek ki-szabadulásáért.

AZ mindenható Isten parancsolja, hogy Felebarátodat úgy szeressed mint tenen-magadat, és így, ha felebarátinkkal valami jót tészünk, azt minden kétség-nélkül Isten meg jutalmazza. Az jó tétemény pedig, annyival nagyobb, az mennyivel inkább szűkölködik, az, ki-vel jót tészünk, olyanok pedig azoknak az hiveknek lelkei, kik noha ez Világból nem múltak ki, valamely nagy czégérés, vagy halálos bűnben, mindazonáltal az bocsánandó vétkek-miat-is, kikben történt halálok: az Isten dicsőöséges Izzine-eleibe igyenefsen nem mehettek, hanem mindaddig kelletik szenvedniek, míglen azon bocsánandó vétkek-ért-is eleget nem téstnek az tisztulás-által, mely Purgatoriumnak neveztetik.

Igy azért azon böldegül ki-múlt lelkek az miimádságinkat, s' egyéb érettek-való jó téteményinket kívánniak, mellyek-által hamareb-való szabadulások lehet, kit annyival méltób' el követnünk, hogy nekünk-is ne talántan jövendőben ezekre szűkségünk lészzen, s' akkor mijs kívánnók más ez Világon élő jámbor Keresztényének értünk való imádságát, s' jó téteményit; ez-ért íratatik az Machabæusok könyvének negyedik részében, hogy Szent, és üdvösséges az hallottakert-való

D

imádság.

imádság, hogy bűneiktől fel-szabadítsanak. Ezért rendelte az Anya-Szentegyház az közönségesen megholt hiveknek napját.

Ezért imádkozék Tolentumi Szent Miklós Istennek oly buzgósaógaósa, hogy seregeósaósa mint egy mezei nagy tűzes had jónének az Purgatorium-béli lelkek eleibe, kik kériósaósa vala hogy imádkozósaósa éretteósaósa, mellyet el-követvén meg-szabadítá őket.

O mely rettenetes dolog az Purgatorium tűzében, csak egy óráig-is lenni, sőt csak egy ízem pillantásig is, az kinek leg-kisósaósaósa kinnya-is nagyob az egész Világnak minden kinnyainál, bár csak ítelet napjáig tartanának-is minden meg-szűnés-nélkül, úgy hogy minden Emberi elmével ki gondolható kínok volnának-is azok : egy leg-kisósaósaósa Purgatorium-béli kinhoz, nem hogy hasonló, de annak csak árnyéka sem volna.

Irja az példaknák tükőre, *fol. 598.* Hogy egy Szent Benedek Szerzetiben lévő Religioósaósaósa Barát, midőn beteges ágyában volna, kíváná hogy az Kalastromnak Apátura oda menvén áldást adna az szokászerént reá. Azonban nem lévén ott az Kalastromban történet szerént az Apátúr, nem lehete az betegnek halálán jelen, s' miglen meg térne, azon halálos ágyban fekvő Szerzetes meg hala. Meg jővén azért az Apátúr az több Barátok meg mondák néki hogy mely nagy ohajtással kívánnya-vala az meg holt Barát az Apátúr jelen létét, és absolutióját, s' áldását : mivel azért még el nem temettetett vala, az Oltár eleibe menvén az Apátúr, gondolkodék azon Szerzetes Páterek beszédéről ;

ről ; kiről midőn elmélkednék , imé az Oltár-mellől elő
jő az meg-hólt Barát , mondván áldgy meg , s' öldoz
meg bűneimtől , kit halván az Apátúr mondá könyö-
rűlyön Isten rajtad , s' bocsássa meg vétkeidet , midőn
továb-is pœnitentiát kérne , nem tudván minémű pœ-
nitentiát kellelsék az hóltaknak adni , felele , hogy imé ,
légy Purgatoriumban addig , az mig testedet el teme-
tik ; mely szóra rettenetes kiáltással jajgat vala , ugy
hogy az egész kalastromban igen meg hallatnék mond-
ván . O ! irgalmatság-nélkül-való pœnitentia ! még
hagyád hogy annyi ideig légyek Purgatoriumban mig-
len el-temettetik testem ! Melyből ki teczik , hogy egy
óraig-való szenvedés ottan többet téfzen , mint ezen az
Világon Ezer Esztendeig való kínlódás .

Irja Petrus de Natalibus libr. 12. Cap. 8. de die
Com: Animarum : Szent Theobaldus Püspök-felől , hogy
midőn valamely halászkok téli időn halászni menvén ,
egy nagy darab jeget kaptanak volna ki , azon Szent
Theobaldus Püspök jelen-létében gondolván hogy hal
légyen ; azonban látván hogy jég darab volna tévék az
Püspök lábai-alá , kinek fajdalmasok lévén lábai , azon
jég-en hűti-vala talpait , és imé szózat jöve az jég darab-
ból ki , kit midőn azon Szent Püspök halván kénfze-
rétene Istenre hogy mondaná-meg ki légyen ; azon
jégből ilyen válázt véve ; hogy én ugymond Purgá-
toriumbéli Lélek vagyok , az-ért ha én érettem Har-
mincz Misét mondasz egymás-után tehát meg szaba-
dulok .

Ezt halván az Isten-felő Püspök, tizen-öt misét egy más után el-monda; hogy azért tizenhatodik-hoz akarna kezdeni, imé az Ördög incfelkedéséből az egész Váras fel támadván, rettenetes nagy hadakozások, és veszekedések kezdenek lenni, úgy hogy az Püspök az béke-ség szerzésre hivattatván kinszerítették az mise mondást azon nap abban hagynia. El-kezdvén az-ért az misét megint, midőn már tízet el-mondot volna, imé nagy seregek jövének az Várasra, kik meg szálván az Várást vinni kezdék; itt-is az-ért ujobban az misét abban kelle hagynia.

Azonban el-kezdvén megint az Mise mondást, midőn már az harminczadik, az-az utolsó misét akarna mondani, már föl-öltözvén, imé futnak az szolgák mondván, hogy az Váras, és az Püspök háza meggyuladot, jöne annak oltására: kit tudván már az jámbor és Isten-felő Püspök azt adá válaszul, hogy ha az egész Váras az házzal éggyűt mind őzfve-ég-is, de ezt az misét el-végezi.

Midőn az-ért el-végezte volna az Szent Misét, sem az ellenségnek, sem az tűznek semminémű jele nem látzott, s' az lélek-is Purgatoriumból nagy dicsőséggel ki-szabadult.

Igy azért ha mi jót az meg holt hívek lelkeivel tészünk, jutalom-nélkül nem hagyattatik.

NYOLCZADIK SZOMBAT

VIII.

Az Szegények-hez az Boldogságos Szűz tisztességére szombat napon valami irgalmasággal légy.

B Oldogok az irgalmasok, mert ők-is irgalmaságot nyernek : azért Üdvözítőnk Szent Máténak 5. részében. Az minthogy ha egy dolog segíti az Embert az ő utolsó órájában, bizonyára az könyörületesség az, a' mely-által Isten-is az irgalmaságra hajól, mert az irgalmasok hozkegyetlen nem lehet az, a' ki az irgalmaságnak kút-feje, úgy mint az Krisztus Jéhus.

Az ő Szent Anna penig *Mater Misericordiae*, az az irgalmaság Annyának neveztetik, méltán-is mert Szent Fia-előtt törökedik, és esedezik érettünk, hogy az rettenetes ítélet-kor el-ne kárhozzunk, ha irgalmaságot követtyük.

Olvasom Szent Márton Püspök életében kit Laurentius Surius ír tizeneggyedik könyvében, hogy midőn egykor azon dicsőséges Szent, uttyában lévén, egy szegény mezítelen koldust találta elő, pálastyának egy részét el-metzvén oda adá néki, hogy bé fődöznék vele; annak-utánna meg-jelenvén Krisztus Urunk néki azon darab Palásttal monda, imé ezzel az darab kontóffel ruházot fel engem Márton ; kit-is látván Szent Márton, annak-utánna még adakozóbb lón.

Hasonlót mond az MagyarKronika-is Szent Őrsébet Masodik András Király leánya-felől, ki minek-utánna Turingiába Férhez ment volna; történt, hogy Urának fok számu Fejedelmi Vendégi volnának, kíváná azért hogy Felelsége-is igen drága, és ékes köntösökben öltöznék, kit meg mivelvén, midőn az Urához menne, imé az garádicson egy szegény mezítelen koldus alamisnát, és ruhát kér vala. Ez Szent Alzonyállat meg szemlélvén az szegény igye-fogyott koldusnak mezítelen vóltát, fogá drága szép palástyát, s'odaadá az szegénnek ki leg-ottan el-méne az Palásttal. Azonban az szolgák e' dolgot hirrre tévék az Urának, ki nehezteli vala ezen adakozást, s' midőn Felelségéhez akarna menni, azt meg-dorgálni, im Istentől csudálatos képpen oly fényes és drága Palást adatott Ersébetre, hogy mind Férje, mind penig az szolga rend, sőt az Vendég Fejedelmek-is aztot nem győznék csudálni, és dicsírni.

Irja Szent Agoston Püspök, és Doctör in Epistola ad Evodium, hogy egy Gennádus névű Orvos, ki Cártágo Városában lakot, s' Romában-is üzte dicséreteffen azon mesterségét, mely igen jó életű, s' az szegények hez kiváltképpen irgalmas vólt. Mindazonáltal kételkedet abban ha van e' ez élet után más Világ, avagy élet: hogy azért oly alamisnálkodó vólt, az irgalmas Isten nem akarta hogy ezen szegény Ember az örökké való veszedelembe essék; hanem egykor álmában meg jelenik neki Krisztus Urunk egy ki mondhatatlan szép Ifiúnak képében mondván neki; köves engem;

engem ; kit midőn követne , imé vivé ötet egy csudálatos fényes , és drága kővekkel rakot Városba , az hol gyönyörűséges énekeket , és minden-féle musika szókat hallot , ennek fölötte nagy drága illatokat érzet.

Kérdé azért Űdvőzítőnket micfoda legyen ez , az mit látna ? felele , hogy az Szentek éneki vólnának az mennyei bóldogságban , kérdezvén az Orvost ha esmérné , ki vólna , kire nem tudván mit felelni , továbbá is kérdé , ha álmában látná-e' ezen dolgokat , vagy émetten ? azt felelé , hogy tudná ugyan hogy ágyában fekűtt vala , de miként látná ez csuda dolgokat , nem tudgya. Erre nézve azért azt mondá Űdvőzítőnk , tudgyad hogy nem testi , hanem lelki szemekkel látz engem , s' szemleled ezen állapotokat-is , mert a' tested az ágyban fekűvén aluszik , a' testi szemek bé lévén hunyvá. mert valamint élteben az Embernek midőn aluszik testi szemeivel semmit sem lát , ugy az halottak-is testi szemeikkel nem látnak , az föld gyomrában fekűvén , de az lelki szemek meg nem halnak , mert az Emberi lélek halhatatlan , ez-okáért im mostis engem , nem testi , hanem lelki szemekkel szemlélsz : lassad azért hogy többé az fel-támadásról ne kételkedgyél.

* Olvasók mást-is az Példák könyvéből fol. 501. hogy egy gazdag Sénátor avagy Űri Fő rend építetett egy igen pompás és költséges Várat , melyben soha nem akara másokat bé-bocsátani , hanem csak mind azon fő rendeket , az szegényeket penig ki rekesztette onnét , ugy annyira hogy oda semmi igye-fogyott szegény ne bocsáttatnék.

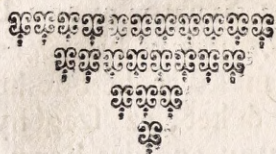
Történék

Történék azért egykor, hogy látásban az Isten rettenetes ítélő széki-eleibe ragadtatnék : az holott az nagy ítélő Bíró hozzája indulván haragos szóval monda : Te az szegényimet Váradból ki-rekelzted , s' én téged az én Mennyei Váramba bé vegyelek ? Mely rettenetes szókra nem tudván mit felelni nagy szorongatásokban lévén egyűvé-is, máshová-is fordítá szemeit, ha valahonnat segítséget várhatna.

Azonban látván hogy már az utolsó veszedelem előtte-vólna folyámodék az Irgalmatság Annyához az Bóldogságos Szűz Mariahoz, tellyes buzgóssággal, s' alázatossággal könyörögvén, hogy méltóztatnék mellette Szent Fiánál törekedni, igérvén arra magát, hogy ha Isten irgalmából ezen veszedelemtől meg menekednék, az szegényeket nem csak Várába bocsáttya, de azokhoz minden könyörületességgel léfzen. Meghalgatván az Bóldogságos Szűz ily buzgósságos könyörgését, Szent Fiától grátiát szerze neki, kiannak-utánna azon Bóldogságos szép Szűz által nyert kegyelem-ért jámbor életűvé, és alamisnálkodóvá lőtt.

Ez azért, az Irgalmaciónak Annya, ha az szegények-hez-való könyörületességet gyakorlod, hidgyed hogy szűkségedben el nem hágy.

KILENCZEDIK SZOMBAT

IX.

Szombat napon valami magános áetatoságot tégy az Bóldogságos Szűz képe-előtt.

HOgy Isten-után az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz Mariát, tisztellyük mindenkor, igen méltó; mindazon-által ha az Bóldogságos Szűz képét talállyuk, főképpen ha csuda-tévő helyeken vagyon, s' az-előtt áetatoskodunk, főképpen Szombat napokon, azt az Bóldogságos Szűz nem csak igen jó néven vészí de kegyelmességét-is szokta gyakran azokhoz mutatni.

Ennek bizonyására írja Bencius in Annuis Soc: Jesu Lusitan: hogy Algarbium nevű Városban vóltegy szegény Varga Mester Ember, mely kiváltképpen-való áetatosággal viseltetett az Bóldogságos Szűzhöz ugy anyira, hogy maga házában egy igen szép Bóldog Ászfzony képét tartaná nagy tisztelségben, minden Szombat napokon az egész háza népével az-előt buzgólságosan imádkozván, e' mellet azon kép-előt egy kis lámpást-is tarta, kit minden Szombat napon meg gyújt-va, és ugy imádkozék cselédeftül. Az Istennek Szent Annyát kérvén segitené, és óltalmazná minden testi, s' lelki veszedelemtől.

Történék azért egyszer az 1587. Esztendőben Mindszent havának huszadik napján, hogy Szombat napon midőn ezen áetatos szegény Mester Ember, az

E

meg

meg-írt Bóldogságos Szűz képe-előt egélsz cselédgyével terden álva imádkoznék : imé az tenger-felől csudálatos fekete felhők jönnek vala fölibe az Várasnak, mellyek az rettenetes dörgés, és Villámások, s' menykő-útések-között sűrű zápor és jég-esőt hozának, az Várasra, el annyira, hogy az ki-mondhatatlan sebes eső szél-vészízel egyyüt három egélsz óráig tartván nyolczvan házat fündamentomabol ki-emelvén, vitt-el, mind az benne lakófokkal egyyüt ; e' mellet két száz házat döntöt-el, az Várasbéliekben-is nagy sokaságot rontot és ölt meg. Elhez járult az-is hogy ezen rettenetes szél vészben sok égi jeleket is, s' tűzes teregeket láttanak, kik az égen harczolnak vala, s' lakófokat rettenetes képpen éjlesztik vala, el annyira, hogy éppen nem tudnának magoknak-is tanácsot adni.

Midőn azért ez az ízfzonyú szél-vész ilyen módon uralkodnék, a' szegény Mester ember végezvén az Bóldogságos Szűz képe-előt-való imádságit, föl-kele hogy házat óltalmazná, az mennyire lehetne ; azonban ki nyitván ajtaját, látá hogy házánál sokkal-is föllyeb volnának az vizek, kik az ház-mellet folyván annak folyásában egy ártatlan kisdéd gyermekeskét találá kit az sebes víz hoz vala alá ; ki nyújtá azért kezét, és bé vivé házába, mondván jere fiam, imádkozzunk egyyüt az Bóldogságos Szűznek hogy segícsen minket az veszedelemből.

Azonban az ház udvarán mindenek úsznak vala föllyeb lévén az vizeknek magassága az háznál-is, mindazonáltal az szobába az melyben az Bóldogságos Szűz képe

képe-előt imádkozik vala az aétatos gazda Felelséges-
túl, gyermekestül, cselédgyével egygyűt, egy csep viz
sem ment bé, holot az ablakokon-is sokkal folytúl vól-
nának az vizek, meg óltalmazván az Irgalmafságnak
Annya az ő hiveit ezen nagy veszedelemtől.

Minek-utánna azért le-apadtak vólna az vizek,
oda menének az Emberek látni mi módon maradot
vólna meg azon Isten-felő Ember, láták, hogy az Ból-
dógságos Szűz nagy csuda tétele-által, szabadítottot
meg aétatos gazda háza népével egygyűt.

Ehez járúl az-is, hogy még az lámpas sem alut-el
annyi viz-közöt; nem tehetvén az viznek Elemento-
ma ottan kárt, az hol az Bóldogságos Szűz az lámpás-
ban lévő tüzet óltalmazta.

Ezt a' kegyelmet adta Isten az ő Szent Annyának
efedezésére: az Szombati aétatoságnak ily jutalma lón:
mert az kik az Bóldogságos Szűzhöz igazán folyamod-
nak, attól az kegyes Annyától el nem hagyattatnak.
Nagyobbat-is remélhetünk Isten-által ezeknél, az mi-
dön tudni-illik az egélz Világ az utólsó szél véiz, s' ve-
szedelem-miatt el-romlik, s' az utólsó ítéletre hivatta-
tunk, akkor akkor bizonyára az Bóldogságos Szeplő-
telen szép Szűz képeinek tisztelőit az Menybéli Isten-
nek Szent Annya az örök veszedelemtől meg-óltal-
mazza.

Az minthogy ezt sok számtalan példákkal meg-
mutatta Isten minémű kedves legyen ő Szent Felsége-
előt, ha valaki töredelmes, és aétatos ízível folyamodik
az Bóldogságos Szűzhöz, ha valahol Szent képét lát.

hattyá, ottan tellyes szivből kívánnya az Szeplőtelen Szent Szűznek segítségét, s' valamint az fellyül irt Szent Remetéhez mutatta kegyelmességét, ugy bizonyára mi-hozzánk is minden irgalmatságát nyújtani nem szán-nya.

Ezt azért buzgó szivel kövessük el, s' bizvást reméllyük az Mindenható Istennek Szent Annya érdemiért, s' mellettünk-való törekedéi-ért, hozzánk nyujtatandó kegyelmét.

T I Z E D I K   S Z O M B A T

X.

Az Szombati böjtöt, ha el-követed, igen üdvösséges dolgot cselekezel.

NOha az keresztyén Anya-szentegyház senkinek Szombat napokon az böjtölést, ha valamely más böjt azon napon nincsen, nem parancsollya, mindazon-által sokan az Bóldogságos Szűz hivei-közzül vannak oly áétatósággal, hogy azon napon azon Bóldogságos Szűz tisztetire böjtölnek nagy dicsíretessen, kívánván azzal-is magok kiváltképpen-való kötelekségeket az Istennek Szent Annyához meg-mutatni: s' noha Szombat napon nem tartozunk böjtölni, mindazon-által az hús-ételt ugyan tiltya az Anya-szentegyház Szombat napokon-is nagy véték-alat.

Nem

Nem gondolván ezzel az mint Turfelinus írja in Annis Soc: Jesu Lugduni : 1592. Esztendőben némely Eretnek Emberek Szombat napon az Catholicusok bo-
szúságára meg-évék az húst az Bóldogságos Szűz-ellen-
is káromkodván ; azonban egyike , az ki közzűlők
leg-gonoszszab vala , mihellyen az első falatot szájába
vévé , az vólt utolsó falattya-is , nem lehetvén azon fa-
latot se el nyelni , se ki-pökní , hanem a' nagy tufako-
dások-között meg-fúlván lelkét végre az falattal egyyüt
ki-okádá . Így veréj azért Isten meg az Szombat napot
kárhoztató Embert.

Külömbet cselekevék az az Szegény együgyű ház-
sópő szolga , az ki egy aétatos Plebánusnak szolgája
vala az mint irattatik: Discip: Cap: 28.

Ezen Plebánusnak vala egy igen alá-való szolgá-
ja ; az házat sőpörgette minden nap : ki mind néma
mind sűket vala szűletésétől fogvást , azonban sok Esz-
tendőket töltvén ilyen szolgálattyan , végre halálos
beteg ágyba esék , az holott midőn fekünnék az bete-
geknek vigasztalója az Bóldogságos Szűz Maria , imē
meg jelenik néki nagy fényességben , és Mennyei fel-
ségben , mondván szabadítson meg téged az Jésus Kris-
tus az én Fiam , gyónnyál-meg , és ved-bé az Kristus
Szent testét , mely-után én tégedet bé-vízlek az örök-
ké-való nyugodalomba , és bóldogságba.

Erre kezde az beteg mint hallani mind penig szól-
lani , s' Urát magához híván mindeneket meg jelente
a' Bóldogságos Szűzről , kérvén az Plebánust , hogy gyó-
nását meg-halgtván , az Szent Communiót-is adná

bé néki kit örömezt-is meg cselekevék az Ura, csudálkozván e' történt dolgokon. Azonban tudtára esvén az több szomszédoknak-is ezen csuda, oda siettek menni látására. Midőn az-ért mindeneket el-követet vólna az Plébánus Istenre kinszerité az ágyban fekűvő beteget, mondáná meg micfoda jó téteményével érdemlette Istennek ily nagy irgalmát, s' az Bóldogságos Szűznek ily nagy kegyelmét, hogy mind hallana, s' mind szólhatna, s' így készűlne az halálhoz. Azt felelé, hogy noha tellyes életében nem tudta micfoda az igaz hit mivel semmit sem hallot, s' nem is imádkozhatot némasága-miat, mindazon-által látván hogy Ura minden hetedik napon az Szombat napon bőjtölne, gondolván hogy az valami jó vólna, mivel Ura azt cselekedné, gondolá hogy ő-is a' végre az mi-ért azt miveli, azt követné, és így ő-is hasonló képpen az nap bőjtölne, kit meg-is tartot: Ez-oká-ért a' szegény igyefogyott Arváknek pártfogója az Bóldogságos Szűz meg-jelenvén néki, szerzet Szent Fiától ily malasztot, az-ért örömezt meg-hal, kívánván Isten-eleibe sietni.

Igy jutalmazá azért az Bóldog Szent Szűz az Szombati bőjtöt, kit ha mi-is el-követünk, háizontalan nem leszen faradságunk.

TIZEN EGGYEDIK SZOMBAT

XI.

*Lássad hogy Szombat napon az mennyire lehet ne véts más-
nak, s' légy békeféliges türeßfel, az Boldogságos Szűz tisztes-
ségére.*

Nagy Isten ajándékja az, midőn ember felebarát-
tyátt háborgatni nem kívánnya, sőt az rosz té-
teményekért-is jóval fizet, s' ellenséginek meg enged,
Üdvözítők tanítása-szerént, hogy ellenséginkért-is
imádkozzunk, az mint Szent István első Mátyr imádkoz-
ván az magát kövezőkért, ellenségiért, meg halgat-
taték, és Szent Pál Apostolt az egész Anya-szentegy-
ház választott edényévé tette Isten, azon Szent István
esedezésére nézve. Mely kellemetes légyen penig ezen
jószágos cselekedett meg mutattya ez következendő
példa.

Vólt Tridentumhoz közel az mint az példák köny-
vében vagyon írva, egy igen gonosz erkölcsű férfit,
mely egész életében az feslett életben, és tolvajlásban töl-
tötte idejét számtalan sok károkat tévén az úton járó
Embereknek.

Ezen gonosz tévő Ember, noha tellyes éltében
semmi jót nem tenne, mindazon által halván egykor
az Predikációban mely szép, és üdvőféliges volna Szom-
bat napon az Boldogságos Szűz tiszteletire másnak nem
yéteni, s' békeféliges türeßfel lenni, el-végezé maga-
ban

ban hogy Szombat napon soha többé nem fosztogatna, sőt békeiséges türeffel lenne, s' azon napot kiváltképpen való aétatósággal meg üllené az Bóldogságos Szűz tiszteiségére, gondolván hogy ezzel az Bóldodságos Szűznek-is nagy kedvét fogja találni.

Azonban történék, hogy el-hirefedvén sok számu gonosz cselekedeti, Szombat napon az Várasba menvén meg ismértetnék az Szentegyházban, az hol imádságit elvégezvén ki-jöve, s' imé az Váras Birája parancsolat-tyából semmiképpen nem akarván óltalmazni magát az Váras házához hivattatot, az hol nem menthetvén magát, meg-is fogattatot : midőn azért az törvény-eleibe ment volna, nem kíváná menteni magát, hanem nagy szép bátorsággal meg valván vétkei, könyörge az Biráknak azon, hogy legyen szabad az halálhoz készülni, nem kívánván tovább-való életét ez Világon, tiszta szivből bánván hogy az egy Szombat napi jó tétményénél több jót élteben nem tett volna ; ily bátorsággal menvén azért halálra sententiája után ki-vitetett, holott is térdre esvén nagy siránkozással könyörög vala Istennek, és az Bóldogságos Szűznek bűnei bocsánattyá-ért, ki-után feje véteték. Más napra, az-az Szombat napra virradóra, imé az Bóldogságos Szűz Mária Mennyégből ki-mondhatatlan fenyeiséggel alá szálla azon temető helyre, az hol minekutánna az el-vágott fő az testhez ragadott volna Isteni erővel, hat csudalatos szépségű Szűzek által fel-emeitették, és igen szép drága gyölcseben takartaték, sok csuda illatokkal meg kenyettetvén az Bóldogságos Szűz parancsolattyából az

Váras

Váras kapuja-eleibe gyönyörűséges ének szóval vite-
ték ; kit midőn az Váras lakósi, és ifrázái látnának, s'
nagy csudával szemlélnének, az Bóldogságos Szűz meg-
hagyá nekik, hogy az Váras Püspökjéhez mennének,
és mondanák meg neki, hogy Processióval jöjjon-ki az
egész Várasnak színével, és ezen meg-ölt Embernek
testét temetteffe-el az Szentegyházban bőcsületeffen.

Ezt értvén az Püspök, s' látván az kapu-előt-való
nagy csudát az egész Várossal egyyüt, azon holt tes-
tét nagy tisztességgel el-temetteté, az hol csudák-istör-
téntenek annak-utánna az Bóldogságos Szűz érdemi-
által. Im azért ittis az Makula-nélkül való Szent Szűz
meg jutalmazá az gonosz, és Istentelen embernek az
egy kis Szombati aétatóságát, az ki minden gonofságok-
ban torkig úsz vala, s' csak az egy jót tette, hogy
Szombat napon az Bóldogságos Szűz tisztességére más-
nak ne vétén, jkivel az örök bóldogságot-is Isten jó
vóltából el-nyerte. Az békeséges türes-is Isten-előt
igen kedves, az mint bizonyította eztet alamísnálkodó
Szent János, kinek életében olvasom, hogy midőn Ale-
xandria Várasában Patriárka lévén egy Attyafiát vala-
mely alá-való Várfi Ember szidalmazta volna, kit nem
szenvedhetvén azon Atyafi öreg Bátyának-ugymint
alamísnálkodó Szent Jánosnak nagy haraggal meg pa-
naszla, elő hivatván tanácsait az Szent Patriárka kérde
hogy mit kellenék azon rágalmazó Emberrel cselekedni;
kire mondanak közönségesen hogy méltó volna nagy
büntetésre, mivel nem tekintette az Pátriárkának nagy
méltóságot, és ily közel-való Attyafiát gyalázatos szit-

kokkal illette ; elő-hivatván az Váras színét azt mon-
dá, hogy oly dolgot volna cselekedendő, mellyen az
egész Alexándria csudálkoznék. Más napra kelve azért
maga eleibe hozatá azon rágalmazó nyelves Embert, kit
midőn az egész Várasiak-előt meg-kérdene, s' másik-
is mondásit nem tagadhatná, félvén már az büntetés-
től, imé oda mégyen az jámbor Patriárka hozzája, s'
által-ölelvén meg-cíokolá mondván ; édes Attyámfia
meny-el békével minden vétkeid meg-engettettek ;
fordulván penig az Őcséhez azt mondá, jó Őcsém ha
az én Attyámfia akar sz lenni béke-ségessen szenved-
e' dolgot : azért, az ki minnyájunk-ért ártatlanul szenved-
det az keresztfán.

Igy bocsátta azért el az Embert minnyájoknak kik
jelen valának csudájára.

Ezt az béke-séges tűrést ha az Isten, s' az Bóldog-
ságos Szűz tiszteletire el-követtyük, mi-is várhattuk
magunkra Istennek irgalmát, az Bóldogságos Szűz ele-
dezése-által. igen nagy jó-ságos cselekedet lévén az bé-
ke-séges tűrés, kiről az Szent Irás-is Szent Maténak 5.
részében, azt írja hogy Bóldogok az szelid szívűek, az-
az béke-séges tűrők, mert ők bírják az földet. Így
azért nagy áldás leszen azokon, az kik Istenért, s' az
ő Dicső-séges Szent Annjáért magokat meg-zaboláz-
ván, másoknak nem vétének, sőt bé-
ke-séges tűréssel vannak.

TIZEN KETTŐDIK SZOMBAT

XII.

*Az Bódogságos Szűz Szereteti-ért imádkozzál Szent Joachim,
és Szent Anna! Afészonnak-is szombat napon.*

AZ Bódogságos szeplőtelen Szűz Maria minden virágok leg szebb, és illatosb virágja, mely ez Világ völgyében termett, de az Mennyei magasságban is Isten-után leg-fölsőbb helyre tétet; ez Virág-szál Názáretben minden makula-nélkül fogantaték, s' születék Szent Jóáchim, és Szent Annától.

Oh mely bódog Atya, és Anya vólt, kiktől ez széles Világnak tellyes vígasztalója szármázot ugymint az mi meg-váltó Istenünknek Szent Anyja. Az az Hajnali Csillag, ki az dicsőséges Napot az Krístust méhében hordozta, ez vólt az a' Liliom, mely ez Világnak gonosz tövisé-közöt nőlt fel; ez vólt az a' szép Rósa, melynek jó illattyával az egész Világ bé-tölt: erről mondhatom bizvást amaz Evangéliomban említet Afészonyállattal. Bódog az a' Méh az ki, o áldott Szent Szűz, tégedet hordozot; kiért méltán Aldhattuk Szent Szüleidet is kik-által Adám Atyánk esetitől fel-izabádult az egész Emberi nemzet, mert bizonyára te vagy az élet fája; melyben termett az a' drága gyómölcs, a' kítől az halál el-rontatott és örök élett adatott minden hiveknek.

Igy azért méltó Szent Joachimot, és Szent Anna Afészont segítségül hívunk, hogy édes Leányok-előtt szószóllóink legyenek, kiknek-is mint édes Szüléinek törekedését kétség-nélkül meg-halgattya, s' nekünk Szent Fiánál esedezése-által kegyelmet nyer.

Irja Szent Ipphianus, hogy Szent Joachimusnak, s' Szent Annának nem lévén semminémű gyermekek igen szomorúak valának, azonban imádkozván Istennek, hogy valamely magzattal méltóztatná meg-áldani őket, imé az Isten Angyala meg-jelenék nekik mondván hogy meg-halgattatott imádságok, meg-áldatott Annának méhe, és egy Leánt szülend kit Máriának kellettnek nevezni, mely által lenne az egész Világnak vigasztalása; annakutánna Szülé az Menynek Földnek Királynéját az Bóldogságos szép Szűz Mariát, Szént Mihály havának nyolczadik napján Szombaton hajnalban Üdvöztönk Születése előtt penig Tizen öt Esztendővel: Akkorban penig vólt Szent Anna Afészony Harmincz hat esztendő, midőn az Istennek Szent annyát szülte vala e' Világra: azon napon (az mint Szent Brigitta jelenésében olvasom) az Mennyei Szent Karok nagy örömmöt mutattak szép Mennyei Enekszóval vigasztalván Názaretben Szent Annát gyermekágyában: ennek fölötte, nagy fényesség-is szálla az égből-le azon Szent házra, melyben az Bóldogságos Szűz született, mely ház Olasz Országba Laurétom Várába Isteni erővel vitetet, s' mostanság-is ottan tiszteltetik az Keresztyén hiektől.

Azt írja Raulinus Serm: 1. de Natív: B. V. hogy vólt egy aétatos Iffiu az Bóldogságos Szűz Congregatiójában, ki Szent Joakimus-hoz, és Szent Anna Afzfonyhoz kivált képpen való aétatósággal viseltetet, mely midőn halálos agyában fekünnék, és az fok fáj dalmok s' szorongatások-közöt vólna, imé Szent Joachimus, és Szent Anna meg-jelenének néki, s' biztattyák vala avval, hogy kevés idő-álat nagy vigasztalást venne, mely szót alég végezének el, hogy imé az Bóldog Szűz is nagy fényességben alá-jövé, arra nézve, hogy Szent Annát Patronájának tartá lenni ily szókkal vigasztalá, ne fély semmit édes Attyámfia, ki az én édes Atyámat, s' Anyámat Attyádnak, és Anyádnak fogattad, énis előtted az Pokol kapuját bé-zárom, hogy az örök Bóldogságba mehes; és így el-vivé azon aétatos Iffiu, nak lelkét az Mennyei örömbe.

Légy azért Szent Joáchimus, és Annának gyermeke, hogy a' más Világon az Bóldogságos Szűznek Attyafia lehés, és annak a' leg-nagyobb háznak avagy Familiának, mely az Kristus Jesus Fámiliája, légy tagja az örökké-való Bóldogságban.

Mert ugyan-is micfoda Atyafiság lehet mind testi, s' mind lelki módon szólván nagyob, szeb, és kellemetesb, avagy nemesseb, mint az mi meg-váltó Istenünknek gyönyörűséges Nemzetsége, melyben Pátriárkák, Királyok, Prophéták, Apostolok, Szűzek, Mátyrok foglaltatnak: de az ki mind ezeknél nagyob az Istennek Szent Fia, az mi Üdvözítő Kristusunk ennek az Szent háznak Feje, az ki az ő Szent Attyával s' az Szent

Lélek Istennel egy Istenségben Uralkodik : O tehát valóban bódog Ember az, a, kit a' Dicsőséges Szent Szűz maga szép Attyafiságába bé-vészén, bizonyára nem kételkedhetik az a' maga údvösségéről főképpen ha végig meg marad az Felséges Isten, s' az ő makula-nélkül-való Szent Annyának ugy Szent Joachimus, és Szent Anna Asz(zon)nak igaz tekéletes hivségében.

TIZEN HARMADIK SZOMBAT

XIII.

Szombat napon kérjed Istent az Bóldogságos Szűz-által, hogy gonosz incselkedésitől az ördögnek mentsen-meg.

NEm elég az, hogy imádkozzunk, avagy másokat ne háborgassunk, hanem szükséges az-is az igaz kereszttyén Embernek, hogy gyarlóságát tapasztalván, az Mennyei Szenteket, s' főképpen pedig az Bóldogságos Szűzet az gonosz kísértetekben segítségül hívja; mert, az ilyenek-ellen az Emberi erő csekély, és ha segítése Istentől, s' az Mennyei Szentektől Isten-után nincsen, könnyen, nagy veszedelem érheti : kiért fölötte jó, és údvességes dolog mindenkor ugyan de kivált-képpen Szombat napon az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz Mariát minden-némű kísértetek-ellen segítségül hínni, hogy most, és halálunknak óráján méltóztassék segítségünkre és óltalmunkra jöni, s' az örökké-való haláltól, és kárhozattól irgalmasan meg-menteni.

Olvasom

Olvasom az Cártusiánus Szerzetesek Krónikájában, mely nagyob Cartusiai háznak neveztetik, hogy volt egy jámbor Isten-felő Szerzetes Cártusiánus Barát ki-nek Fauerus Péter vala neve : ezen tekéletes Szerze-tes kiváltképpen-való buzgóssággal, és aétatósággal, vi-selteték az Bóldogságos Szűzhöz, el annyira hogy Szom-bat napokat magános imádságokkal tisztelné kérvén hogy halála óráján az kísértetektől méltóztatná meg-menteni.

Történék azért egykor, hogy az Szent Szerzet dolgaiban jól viselvén magát, az Szent Kereszti Kalas-tromnak Priorjává, és az egész Szerzet Generális Pro-kurátorává tétetnék, kihez-képest kinszerittetvén ki-járni, egy Városban nehéz betegségbe esék, azonban (hihető hogy Isten kiváltképpen-való gondviseléséből) történék hogy Páter Hubertus névű azon Szent Szer-zetbéli Barát találma szerencséjére oda jőni az Városba, ki-is más Calastromban Prior volt : halván azért Péter-nek beteges állapottyát, azontúl oda méne, és minek-utánna kőszöntette volna, imé mondá neki az ágyban fekvő beteg nagy örömmel, hálákat adok az én meg-váltó Istenemnek, és az ő dicsőséges Szent Annyának hogy itten látlak, tudgyad azért édes Szerzetes Attyám-fia, hogy a' végre küldetél ide, hogy az én testemet az kitől lelkem majdan el-válik, eltakartasd : kérlek a-zért, hogy gyónásomat meg-halगतván, az én meg-vál-tó Krisztusom testét add bé nekem, ugy azutolsó kene-tet-is add föl, hogy így készen várjam ez Világi éle-temtől-való el-válásomnak idejét : kit azon jámbor Szerzetes

Szerzetes a' betegnek kívánsága-szerént mindenkép-
pen elkövetet.

Azonban az máfik szobába menvén Hubertus[Pri-
or, imé az egéiz Emberi Nemzetségnek eskút ellensé-
ge az gonosz Sátán rút utálatos tekintetben, és ábrá-
zatban elő-jöve, és az ágy-mellet meg-álván egy nagy
könyvet vén-elő, kibén, tellyes élete, s' minden vétkei
az szegény betegnek fel valónak írva mellyeket elő-szám-
lálván fenyegeti vala az örök kárhozáttal.

Ezt látván az nyomorúlt beteg ember el-éjede, és
nem tud vala mit felelni, hanem az nagy rettegésben
Istenhez, és az Bóldogságos Szűzhöz kezde nagy fo-
hászkodásokkal folyamodni, bizván csak egyedül az ő
Teremtőjének, és az Bóldogságos Szűznek segedelmé-
ben: kit látván az gonosz Lélek, ujjobban kiálta nagyon,
hogy majdan el-vinné az örökké-való tűzbe, s' mind-
azon igyekezik vala, hogy valamint kétségbe ejthet-
né, ki-által az Mennyei Bóldogságból ki-rekeszténé; an-
nyira incselkedék azért ottan, hogy már az meg-éjedt beteg
Ember nem-is tudván mihez kapni, csak nem kétség-
be esnék; midőn azért ily rettenetes szorongatások-
ban vólna imé az keserettek vigasztalója, és az bete-
geknek Orvosa, s' az kétségbe esetteknek segítője az
Bóldogságos Szűz Maria öleiben tartván az kis led Jesust
mely ki-mondhatatlan szép vala, Mennyország-ból alá-
szálla, és az betegnek ágyához méne, s' mondá: At-
tyámia miért felsz? miért kételkedel? mert az ölem-
ben ülő kiseded tenéked minden vétkeidet meg enged-
te; mely szókra az gonosz Sátán leg-ottan el-tűnék, és

így

így meg vigasztaltatván az szegény beteg ; az Bóldog Afzszony Űdvözítõnkkel egygút viszlza tére menyégbe : bé jövén viszlzont Pater Hubertus, és gyõnyõrûségees illatot érezvén, kérdé az fekûvõ beteget, hogy mi oka vólna azon szép illatnak, kit rend-szerént élő-beszélvén, Szombat napon virradóra egygút mondván az Psálmúfokat, végre az Bóldogságos Szûz Litaniáit mondván, s' az Szentek Litániáját is midõn arra az szóra jöttek vólna, hogy Istennek minden Szent-i könyörõgjetek érettünk õszve tévén kezeit nagy szóval kiáltá, O Istennek minden Szent-i kiket itt szemeimmel látok könyörõgjetetek érettem mely szókra lelkét ki-adá az õ Istenének.

Bóldogok azért azok az kik az Bóldogságos Szûzet minden kisirtetek-ellen segítségül híjak, nem lévén Isten-után nagyob, és hatalmasab párt-fogónk, mint az Istennek tisztaságos Szent Annya, az kinek csak nevezetítõl is kimondhatatlan képpen irtóznak az Pokolbéli ôrdögök : kiknek incselkedésétõl hogy az nagy Isten meg-mentsen bennünket, az õ Szent Annyát kérjük buzgóságos szível.

TIZEN-NEGYEDIK SZOMBAT

XIV.

Szombat napon az Misé halgatást el ne mulassád.

AZ Misének nagy méltóságát eléggé ki nem magyarázhatni, mert ottan vagyon az leg-nagyobb áldozat, melyben az Pap az kenyérre és borra ki mond-

G

ván

ván az Szent igéket azon szempillantásban az kenyér valótságos Krisztus testvé, és az bor valótságos Krisztus vérévé válik, úgy hogy mind kettőben az Krisztusnak eleven teste, és vére vagyon az ki-mondott igék-után.

Ezt taníttya az igaz Catholica Ecclesia: erről mondják az Theologusok, hogy *est miraculum miraculorum*, az-az minden csudáknak csudája, mert az változás természet-szerűen nem lehet, hanem az mindenható Istennek nagy és csudálatos erejével.

Igy azért ki-mondhatatlan nagy, és méltóságos állapot az Szent Míse, kit ha mindennap mondasz a vagy halgatz, üdvösséges dolgot cselekeszel, mindazáltal Szombat napokon, az Bóldogságos Szűz tiszteltire, ha az Míse mondást avagy halgatást, el nem mulatod, jutalom-nélkül nem lélszel.

Igen szépen bizonyíttya ez írásomat az példák könyve, lib: 7. Cap: 24. Hogy ennek-előtte való időkben midőn az Albigenis Eretnekek igen üldöznék az Catholicusokat, sok károkat, és alkalmatlanságokat tévén nekik; történék egykor, hogy egy böcsületes Papi Ember menne határokon-által, egynéhányad magával, más falúba akarván menni.

Azonban véle lévén minden Oltári apparamentum, mégyen Szombat napon egy Szentegyház-mellet ki-nek ajtaját nyitva találván meg álla, s' fordula több társaihoz, mondván: jó atyámiai imé Misét mondok, mert Szombat nap vagyon ma az Bóldogságos Szűz tisztet-

tiszteletére ; kit még eddig el nem múlattam : kik-is
reá álván az Páter szavaira meg-halgáták az Szent Mi-
e sét.

Ezt azért meg tudván az közel-lévő Eretnekség ,
fegyveres kézzel őszve gyűlvén reá rohanának az Tem-
plomra , szintén mikor az Szent Misének vége volna ;
ígyenesen az Oltárhoz menvén az Papot meg fogván ,
keményen kezdék verni , az több tárlait penig véres ag-
ggyal bocsáták , kik a' közel-való Erdőből nézék mit é-
vők lennének azon istentelen emberek az jámbor Pap-
pál : ki húzván azért lábánál fogva sok számtalan sebeket
sejtének rajta , lábaikkal tiporván azon Papot. Végre lát-
ván hogy már inkább holt mint eleven , tanácsot tartván
magok-között , azt találák , hogy többé Misét ne mond-
hasson , messék ki az nyelvét ; kit nagy hamar meg-is
sefelekevének , s' ott hagyák az földön az Templómon-
dókivül ; el-metzet nyelvét az közel-lévő folyó-vizbe
vetvén.

Minek-utánna azért azok az gonosz tévők el-men-
tenek volna , az Erdőből ki-jővén az Papnak el-széledt
társai fel-vévék az holt számban hagyatott Testet , és
wivék Cluniacum-nevű Kalastromba , az holot halván
az Szerzetesek ez történt dolgot , s' szánakodván ily
mértatlan esetin bé vévék azon Kalastromba , s' minden-
képpen szolgálnak vala néki Isten kedvéért

Minek-utánna azért sok idővel az után jobbadon
kezde lenni (mindazon-által nyelve ki-lévén metzve
szóllani nem leheté) az Barátokkal egygűt az Böldög-
ságos Szűz Oltára-eleibe mankókkal kezde jární , s' ott

aétatoffan imádkozni az Bóldogságos Szűznek, az kinek tisztetségéért kellet ezen nagy nyavalyát szenvedni, kerven nagy buzgótsággal, hogy méltóztatnék ily ügyében fegedelemmel lenni, s' mutatná érette szenvedett sebei-nek s' nyelvének gyógyulását.

Történék azért hogy egy Szombat napon egy írást tenne, kiben kérné az több szerzeteseket, hogy vezetnék az szentegyházba Istenért reménkedvén hogy ezt a' jó tétémént tennék véle; kit-is meg-cselekedvén az Bóldogságos Szűz Oltára-eleibe menvén le-borúla az földre, s' esedezék az nagy irgalmu Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek maga gyógyulásáért; hirtelen nagy fényesség támadá étszaki időn az Szentegy-házban, melyen igen csudálkoznak vala az Barátok; ki-után gyönyörűséses Angyali ének hallatot, s' végre drága szép illat tölté-bé az egész Szentegyházát; az hollott az Bóldogságos szép Szűz Maria, Mennyegből le-szálla ki mondhatatlan fényességben, és az beteges Paphoz járulván mondá: Mivel az én Fiam hirti-mellet az én tisztetségemre nyelvedet el-vesztetted, nyisd fel az szádat, hogy meg gyógyítsalak: kire midőn száját fel nyitotta volna, leg-ottan az Irgalmafságnak Annya az szájába téve más nyelvet, ki sokkal-is fejeérjebb vala az másik darab nyelvénél: mely dolog-után az Bóldogságos Szűz vízfzaj méne Menyégbe, az Pap penig nagy kiáltással kezdi az Angyali üdvözletet mondani, kire őszve futván az egész szerzetesek láták az új nyelvet szájában, és hallák tőle az Bóldogságos Szűz véle tett irgalmát, s' áldák minnyájan az Mindenható Istent az ő Szent Annyának

nyának érdemiben. Ez jámbor Pap-is nem akarván háladatlan lenni azon Kalasztromban, igen jámbor, és Isten-felő Szerzetesé lőtt.

Igy cselekevék az Irgalmas Isten az ő jámbor szolgáljával az Szent Annyának tiszteleti-ért mert nem akará, hogy Dicsőséges Szent Anna dicsérői némák legyenek, hanem ily nagy csudával megmutatta, hogy azokat nem csak némaságoztól meggyogyitaná, de még nyelvek helyet-ismás nyelvet adna az Bóldogságos Szűz dicsíretire. Ezt kövessük-el azért mi-is, s' dicsírjük az Istennek Szent Annát, hogy az Mennyei bóldogságban-is örömmel szóllyon szánk, és nyelvünk az Isten, s' Szent Anna dicsíretiről.

TIZEN-ÖTÖDIKSZOMBAT

XV.

Szombat napon az Oltári Szentséghez kiváltképpen-való szeretetedet mutássad, s' kérjed az Bóldogságos Szűzet hogy arra szívbeli buzgóságot nyerjen Istentől.

NOha minnyájan tartozunk az mindenható Istent mindenek fölött szeretnünk, és tisztelnünk, s' mint Istenünket imádnunk, ő Szent Felsége akarattyan járunk, mindazonáltal kedvessen vészi tőlünk, ha ez-iránt-is köteletségünknek eleget tészünk, s' az Oltári Szent Sakramentomhoz gyakorta járulván, azt az Mennyei

nyei eledelt; az ki az égből szállot-alá lelkünk üdvös-
ségére magunkhoz vészük; mert az Szent írás-szerént is
az ki ezt az lelki kenyeret élzi, örökké él; mivel ez az
életnek kút-feje, ugymint az Krisztus Jéhus Az Bóldog-
dóságos Szűznek tiszta méhéből származott Üdvözi-
tőnk; kiről azt írja Szent Agoston Püspök, s' az Anya-
szentegyház Doctora de Nat. & gratia Cap. 36. Midőn
ugy mond: Az Bóldogságos Szűzről, midőn az bű-
nőkről vagyon az szó, semmi emlékezetet nem tészek,
mert tudni való az, hogy annak több malaszt adatott
minden bűnnek el-távoztatására, a' ki érdemes volt ar-
ra, hogy azt fogadgya méhében, és szüllye, a' kihez
tudgyuk hogy semminémű bűn nem férhetet.

E' mellet azt-is mondgya ugyan azon Szent Agos-
ton Doctör in Psál: 98. az Maria húsából vette az maga
húsát, s' ugyan azon húst adta nekünk eledelül az mi
üdvőségünkre: Igy azért az Bóldogságos Szűznek-is
kiváltképpen-való kedvét talállyuk, ha Szent Fia tes-
tét aétatofással gyakorla vészük magunkhoz.

Irattatik az Lengyel Ország Kronikában, és Krak-
kai Univerfitásban, hogy az 1610. Esztendőben volt
ugyan Krakó Várasában egy Isten-felő jámbor Iffiu
az Bóldogságos Szűz Congrégatiojából-való Deák, és
Sodális, az ki igen nagy, és buzgósságos aétatofással
viseltetett az Bóldogságos Szűzhöz, s' az többi-között
minden Szombat napokon nagy alázatofással járul va-
la az Oltári Szentséghez, azon napon az Ur Szent testét
magához vévén, az Bóldogságos Szűznek-is aétatofan
imádkozik vala könyörögvén azon, hogy lenne Szent
Fia-

Fia-előtt szószóllója, s' nyerné bűneinek bocsánattját; Midőn azért ezen áetatotságát fok ideig gyakorlaná, egyyik Szombat napon lélekben el-ragattatván, látá az Menyei Paradicsomnak ki-mondhatatlan szépségét, az hol, az számlálhatatlan dicsősséges Szentek, és Angyalok magasztalák nagy és gyönyörűsséges ének szóval az Felséges Istent az Oltári Szentségben, az holott az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz-is mint Menynek Királyné Af(zonya áldgya vala az magaságébéli Istent; s' az Iffiuhoz fordúlván mondá; imé eza' látás azért adatott néked, hogy az én Fiam Szentséges testét Szombatnapokon magadhoz vészed, s' ezzel nekem-is ilyen módon kedvetet találod, kiért énis tenéked, mindenkor szószóllód lézék, ha te-is ezen áetatotságodat ennek-utánna-is el-követed.

Magába térvén az-után a' jámbor Iffiu, továbbá is el-követé azon áetatotságát, ugy hogy életének utolsó részeit igen szentül, és bóldogul végezné.

O dicsősséges szép Szűz Maria Istennek Szent Anyja, engedd hogy mi-is minnyájan kik Szent Nevedet segítségül híjuk, láthassuk Szent Fiadat hozzánk kegyes és vígadó Orczában, hogy nemcsak az Szombati, hanem mindennapi áetatozással bűneink bocsánattját, és végre az örök életet el-nyerhessük; adgyerőt az Szombat napi Istenhez való buzgósságos szeretetre, hogy az mi Üdvözítő Krístusunk Szent Testének hozzánk való vétele-nélkül az árnyék Világból ki ne múltunk, hanem az-által az örök dicsőségbe mehecsünk.

Irja

Irja Jacobus de Vitriaco libro de Scala Coeli: Hogy egy Afzszony-állat vala, az mely az Oltári, Szentség-hez kiváltképpen-való aétatósággal viseltetett, ugy az Bóldogságos Szűzhöz-is. Ezen ízegény afzszonnák illy aétatóságát meg irigyelvén az Pokolbeli Sátán, mind csak azon mesterkedék, miként ejthetné meg az Isten-felő jámbor afzszont, mesterkedék azért azon hogy valami formán kétségbe ejtené, szüntelenül kisírtván az kétségbe eséssel: történék azért egykor, hogy az nyomorult afzszony nem álhatván már tovább az gonosz ördögnek véghetetlen kisértését, magában el-szánta volna, hogy fel akasztza magát: mindazonáltal misét halgatván aétatossan Istennek ajánlá magát, s' az Bóldogságos Szűznek, ki-után az Templom-mellet-való házában bé rekeszkedvén, véve egy kötelet, mellyet az házban lévő öreg gerendára föl függesztvén, az másik végét nyakába veté, s' imé szinte midőn torkára akarná az kötelet fojtani, hallá hogy az Szentegyházban az Ur testének fel-mutatására csengetnének, kit halván egy kevéssé meg-állá, s' nagy ohajtással monda Jesus Dávidnak Fia irgalmaz nékem, mely szóra, az gerenda mindgyárt két felé hafadott, s' eltört, az kötél-is le-eset; az gonosz ördögök pedig nagy zörgéssel el-szaladván onnét, nagy kiáltással mondák Krisztus Testének ereje mentett meg téged az örökké-való kárhozattól; kiért hálaát adván Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek, annak-utánna az kétségbe esésnek kisírttetitől, éppen meg menekedék. Ily hathatós ereje lévén az mi Üdvözítőnk Szent-

Szentséges Szent Testének ; az ki meg rontotta az Pokolbeli kígyónak minden erejét, üdvösséget szerezvén maga híveinek keserves kínizenvedésével, és halálával.

TIZEN-HATODIK SZOMBAT

XVI.

Az világi dolgoknak avagy mulatságoknak az mennyire lehet, békét hadgy, foglald az Istenes dolgokban magadat Szombat napon.

AZ Scotusok az mint in Theatro Vitæ Hum. ex Boetio. lib. 13. meg van írva, az 1202. Esztendőben törvént csinálának, hogy Szombaton tizenkét órától fogva délkore estvéig senki büntetés alatt ne munkálodnak ; azt pedig mindenkori szokták vala harangozni, meg-parancsolván erősen az kőtségnek, hogy azon napon aétatoskodgyanak, és az vecsernyére elmenvén imádkozzanak az Bóldogságos Szűz tiszteletire ; akarván ezzel is magok kötelelségét az Bóldogságos Szűzhöz meg-mutatni.

Noha pedig, nem tilos az bocsületes munka Szombat napon, mindazonáltal, ha az Bóldogságos Szűz tiszteletire azt valaki meg ülli, s' annak is békét hágy, s, más Jóságos cselekedetekben foglalja magát üdvösséges dolgot cselekezik.

Adrichomius írja az Szent föld le írásában emlékezvén az Bóldogságos Szűz Egyiptusba való meneteléről;

teléről ; hogy midőn azon Szeplőtelen Szűz az kisedd Jéssal Egyptus földébe menvén egy forrás kútnál meg állapodot volna, tehát ottan az Szentséges Szent Fiát mofogattya vala, mely attól-fogva Jéss kútának a-vagy forrásának nevezteték : az minémű balzamum-fák pedig oda közel vannak , azokat azon kútból szokták az Emberek mostanság-is öntözni, mely-által azon balzamum fák mint egy meg ujúlván virágoznak , és azt az szép illatu opobalzamumot adgyák magoktól néminémű izzadással : mivel pedig ezen kis forrásoczka nem olyan nagy, hogy elégséges legyen az balzamum-fáknak nedvesiségére, csak közel más kútból kel vizet meríteni , s' hordókba öntvén ökrök-által vitetni ; csudájára minden Embereknek, azon barmok avagy ökrök, az kik minden napon déltől fogvaft egész hét-főig semminémű veréssel nem kinszerítettethetnek az víz hordásra, hanem el-jővén az hetfői nap, ugy munkálosznak, s' az vizet-is minden kinszerítés-nélkül hely-re víszik.

Nézd azért keresztyén lélek hogy még az barmok-is, az kik oktan állatok tanítanak bennünket az Szombat napon aétatóságra, mennyivel inkább méltó nekünk Istent , s' az Bóldogságos Szűzet dicfirtünk és aétatoskodnunk midőn még az ostoba Ökrök-is ily csudára méltó dolgot követnek-el.

Ezt cselekedte az a' jámbor Isten féltő arató (az mint Th. Cantipratanus lib. 2. cap. 50.) írja ; Hogy sok aratók lévén egy Mezőben, az többi-között volt oly aétatos szegény Paraszt Ember az ki Szombat nap-
pon

pon déltől fogva estvélig az külső munkáknak békét hagyván az lelki dolgokban foglalná magát az Bóldogságos Szűz tiszteletire.

Ezen szegény arató egykor szombat napon reggel aratván, mihelyen az déli idő el-érkezett volna az aratásnak békét hagyva, kérvén több társait-is, hogy az Bóldogságos Szűz tiszteletire azt követnék, és vele egyűt mennének az Templomba, Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek imádkoznának hogy vennék Isten áldását; mely szóra az több aratók nevetvén mondák, eredgy bár te a' hová akarsz, mi dolgozunk, mert az mi részünket, s' földeinkben lévő gabonánkat még ma le-arattyuk, így válasza lén azért az szegény aratónak: ki nem gondolván az többinek csúfolásával le-tévé sárlóját, s' kezébe vévén Olvasóját, méne az Szentegyházba; az holot imádkozván Vasárnap az Oltári Szent-séghez járulván, vévé az Krisztus Szent Testét magához, és buzgósággal imádkozék.

Midőn azért már hetfőre kelne el-végezvén a' többi aratásokat látnák ezen szegény Embert az maga gabonájának le-aratására menni nagy csúfsággal nevetik vala, hogy még aratását el nem végezte volna, bolondnak alítván az áétatos aratót lenni; mely csúfolást béke-séges türéssel szenvedvén, ki-méne az mezőre sárlójával egyűt, s' imé midőn marokba venné a' gabonát sárlójával, le-akarván azt aratni, egy igen szép fényes nagy darab aranyat talál az gabona-közöt kire az vala föllyúl írva: Ezt adta Isten az ő Szent Annya eledezésére, mivel az Bóldogságos Szűz tiszteletire meg

üllette az Szombat napot ; az más Világon pedig az örök Korona adatik néki , kiben kétsége se legyen. Mely aranyat fel-vévén csak hamar igen meg-gazdagodék , Isten áldása-is lévén vele. Az csúfolók pedig megszomorodának , látván hogy Isten malasztja által egy szegény Emberből ilyen gazdag Urrá lőtt-légyen , s' akarattyok-ellen-is meg-kelle esmérniek , hogy az Bóldogságos Szűz tisztelői , igen jó és üdvösséges dolgot cselekefsznek az kik Szombat napon az Világi dolgokat el-távoftatták.

Ebből azért meg tanulhattuk , hogy ha kiaz Szombat napokon az Világi dolgoknak békét hágy , az Bóldogságos Szűz tiszteletire , üdvösséges dolgot cselekefszik.

Noha pedig az közönséges Anya-szentegyház nem tiltja ugyan az Szombat napi munkát , nem lévén azon napon semmi magános Innep , melyben az közönséges munka tiltatni szokot. Mindazonáltal nem-is kárhoztatta azokat , az kik azon napon minden Világi dolgoknak békét hagyván , az Isten , s' az Bóldogságos Szűz tiszteletiben foglalatoskodnak ; sőt dicsíri , s' magasztallya az Szombat napon aétatoskodó híveket , kiknek ily szép Istenes cselekedeteket az Irgalmatságna

Annja minden kétség-nélkül meg-is jutalmazza.

TIZE N-HETEDIK SZOMBAT

XVII.

*Isten, s' az Boldogságos Szűz-ellen s'ha se véls ugyan ,
mindazáltal Szombat napon kiváltképpen vigyázz arra ,
hogy valamit ellene ne cselekedgyél.*

O bűnös Ember ! mi csoda az te életed ha jól meg
gondolod ; nem egyéb hanem olyan mint az
száraz széna , az ki ma zöld fű , hónap meg hérvad , s'
meg aszott szénává lesz : olyan mint az el-menő szél ,
az ki el-olozván semmivé lesz ; olyan mint a' fűst ,
a' ki vastagon fel-mégyen , s' annak-utánna nem lá-
tzik ; olyan mint a' szappanos búborék , kinek szépsé-
ge csak egy szempillantásig tart , s' azontúl el-múlik ,
még-is úgy kapunk ezen az Világon mint ha örökké
kellenék élnünk , s' az mi Istenünket oly bizvást bán-
tyuk meg , mintha az bűnnek semminémű büntetése
nem volna.

Hallyátok azért ti minnyájan Iffiak , és Vének , Fér-
fiak , és Afzony-állatok , Gazdagok , és szegények , egy
szóval mindennémű Nemzetségek : azt mondgya az
Felséges Isten ; el-végeztetett , hogy minden Ember
egyszer meg-hallyon , sőt az után az rettenetes Itélő
Bíró eleibe mennyen , s' talám előbb hogy nem mint
vélnénk , esik e' dolog rajtunk , hogy az mint éltünk ez
Világon , az szerént-is legyen jutalmunk ; és így ne bíz-
zunk

zunk se erőnkben, se Iffiuságunkban, avagy gazdagságunkban, mert ezek mind el-múlnak, s' minket tellyességgel mezítelen hagynak, mikor testünk-ből az lélek a' halál-által ki szóllíttatik. Azért folyamodgyunk az Vég-hetetlen irgalmafságu Istennek Szent Annjához, hogy ha az Emberi gyarlóságból mi bűnbe éstünk volna-is, el ne hadgyon bennünket, hanem esedezzék érettünk Szent Fia-előtt, hogy ha bűneink nagy volta-miat el-kellenék-is örökké vesznünk, Szent Anna érdemeért könyörüllyön rajtunk.

Erről nagy Peldát ír Cæsarius lib. 2. Cap. 12. Hogy Leodium Várasához közel volt egy Nemes Iffiu, az kinek Attya meg halván sok gazdagságot hagyot reá; mely Iffiu az Bóldogságos Szűz szeretetit mindenkor magában hordozza vala. Történék azért, hogy ezen Nemes Iffiu hadba menne, az holot mindenét el-költvén igen nagy szegénységre juta; mert minden Világi fesletségre adván magát az tékozló fiú példája-szerént, költi vala édes Attyának sok szép keresményét: Vólt pedig valamely közel-való helyben, egy igen gazdag Ember, a' kinek többire minden jószágát el adta vala pénzen, azon Iffiu, el-költvén az Jószágok árrát.

Egykor azért gondolá magában szégyelvén ily nagy szegénységét, hogy el-bujdosnék valahová, inkább kívánván idegen helyen koldúlni, mint maga Hazájában ily nagy kissebséggel élni; vólt pedig ezen Iffiu-nak egy Pásztor, a' ki őrdöngös vala, ki látván Urának szomorúságát, kérdé hogy mire nézve volna ilyen kedvetlen, s' miért búsúlna olyan igen. Kire felele

lele az Ura, mondván; O én jámbor szolgám, nem látod e' minémű értékkel és gazdagsággal voltam ennek-előtte, s' imé mostan egy falat kenyérem nincsen, kiért éppen kétségbe estem, s' im el-bujdosom, s' megyek oda az hová a' két szemem lát, hogy hazámban ne gyalázkodgyam. Erre mondá az Pásztor, én kedves Uram, ne fély semmit-is, csak kőves engem, meg látod hogy jól léfzen dolgoz.

El-méne azért az el-kefereedett Iffiú az Szolga Pásztor-után; ki egy erdőbe vivé az Urát étizakának idején az holott bizonyos szókat mondván magában az Pásztor, kérdé az Ura hogy kivel szóllana, kire felele az Pásztor; Uram csak halgass, majd meg látod miléfen; hogy azért ujobban szóllana, megint kérdé az Ura hogy kivel szóllana; végre meg-vallá az pásztor, hogy az gonosz Sátánnal beszéllene; mely szókra igen meg éjede az Nemes Iffiú, és rettegni kezde.

Azonban jöve az gonosz Ördög sok számu Népséggel, és seregekkel nagy Fejedelmi Ur képében megjelenvén elő-jöve, kinek mondá az Pásztor, Uram kérem te Felségedet segítsd ezt az Uramat az ki igen nagy szegénységre jutot; kire felele az Pokolbéli Ördög mondván, ha azt akarja ez Ember hogy gazdagságot adgyak neki, tehát itt előttem mindgyárt tagadgya-el az Mindenhatót, kit ha el-követ nagyob gazdagsága-lészen mint az Attyáinak vólt, s' dicsősége-is. Mely szókat halván az Iffiú igen irtózék az Istennek el-tagadásától, és sokáig nem akara arra állani; kihez oda járulván az Istentelen Pásztor monda, Uram mit téz az egy szó, hogy

hogy tagadom, csak ezt az egy szót mondgyad, meg
léfzen kívánságod-szerént minden gazdagságod, s' di-
csőiséged ; végre az nyomorúlt Iffiu meg csalattatván
az gonosz Páosztortól, meg tagadá az Menynek földnek
teremtő Istenét ; ezzel azért meg nem elégedvén az mér-
ges kígyó kíváná, hogy az Istennek Szentséges Annyát-
is az Bóldogságos Szűzet, hasonlóképpen meg tagadná,
mondván ; mert az minékünk a' mi dolgainkban sok
károkat téfzen ; Ezekre midőn az Iffiu magában tusá-
kodnék, ujobban oda futa az Istentől el-szakatt Pász-
tor, kérvén Urát, hogy azt is tagadná-meg kisebb dolog
lévén már ez, mint az másik vala, könnyebben meg
cselekedherné. Mivel penig az Iffiu annakelőtte-is ma-
gános aétatósággal vólt Bóldogságos Szűzhöz, ily ve-
szedelembe fel-tekintvén az égre, monda, ha el-ke-
lis vesznem, s' holtig kóldulással élnem, de az Istennek
Szent Annyát, az Bóldogságos Szűz Mariát soha meg
nem tagadom : mely Szent Nevet mihelt hallá az őrdög
azontúl seregével egygűt el-tűnék.

Azonban az szomorú Iffiu mégyen viszsza az Pász-
torral egygűt, úttjában penig egy templom mellet lo-
vagolván, mivel Szombat nap vala, le-szálla lováról,
az Páosztornak adván lovát kezébe, s' az Templomba
menvén az Oltár előtt az Bóldogságos Szűz képénél,
kinek ölében az kiseded Jesus vala, az földre borúlván
vétkeiért keserveffen siráncozék, kérvén azon Szeplő-
telen Szűzet, hogy Istentől méltoztatnék bűneibocsa-
nattyát nyerni : Az irgalmas Isten azért az ő Szent An-
nyáért oly buzgólságot ada néki, hogy meg engedtet-
nék vétke ;

Az

Az Iffiu-után azon gazdag Ember-is történet szerint bé talált vala az Templomba menni, az kinek eladta vala minden Józágát azon Iffiu, szemlélvén kefersves írását az Iffiu-nak félre voná magát, látni akarván az dolognak ki-menetelet. Hogy azért az Iffiu imádkozék imé az Bóldogságos Szűz Maria, fordulván mind a' kettőnek szeme láttára az kiseded Jesusnak monda, édes Dicsősféges fiam könyörülly ez Emberen. Kire az kiseded Krisztus el-fordulván, monda, miként könyörüllyek azon, az ki engem meg-tagadot? Ujjobban azért le-térdepelevén az Irgalmafságnak Annya Szent Fia-előt, monda, én édes Fiam az én kedvemért kérlek engedgy-meg ez Embernek; Mely szóra az kiseded Jesus Szent Annyát az földről kezeivel fel-emelvén, monda; imé az te kedvedért én Anyám meg engedtem bűneit, kít halván, és látván az gazdag ember-is, oda méne az Iffiuhoz által-ölelvén, s' monda, imé egyetlen egy Leányom vagyon, néked adom Feleségül, légyen minden értékem tietek; Kire az Iffiu-is örömezt reá látván, el-méne az Ipával, s' vévén Leányát igen Szentül tölté életét. Ily nagy hasznát vévén az Bóldogságos Szűzhöz-való áetatoiságának.

TIZEN-NYOLCZADIK

S Z O M B A T

XVIII.

Az mennyire lehet, az testi kívánságoktól tartóztatd meg magadat.

NEm csak imádságokkal, avagy böjttel, s' más aétatóságokkal kell az Bóldogságos szép Szűzet magunk szeretetre vonnunk, hanem az tiszta étellel is annál a' makula-nélkül-való tisztafságos Szűznél, nagy kedvet találhatunk, ha főképpen Szombat napokon-is az testi kívánságoktól meg tartóztattjuk magunkat, az imádságot az tisztafsággal ószve-kapcsolván.

Erről igen szép példát ír Mannus, Cap. 80. Hist. Hogy egykor volt egy igen jó Nemzetségből való Leánzó, kinek ábrázattya annyira ékes vala, hogy igen sokan kívánák házasságra venni. Ezen Leánzó gonosz társaságtól az jó, és tiszta ételtől el-fordíttatván, nyilván-való gonosz életre adá magát, el-annyira, hogy az nagy fájtalanság miat majd magának-is utálatosnak látzik vala lenni, mindazonáltal mivel kicsiny korában az Bóldogságos Szűz tiszteletire taníttatott volt, magában el-vegezé, hogy Szombat napon attól az gonosz ételtől az Bóldogságos Szűz Tiszteségé-ért meg tartóztatná magát, kiből végre arra fakada, hogy olyan híres, és nyilván

nyilvánvaló lator életről az Bóldogságos Szűz esedezése által, jó és Istenes életre venné magát, meg szánván bánván vétkeit.

Történék azért egykor, hogy egy igen gazdag Iffiu meg szemlélvén az Leánzót, szívébe venné szépségét; kezdé azért mind szóval, mind pénzzel az bűnre ingerleni, de már el-hajólván az bűntől nem akará az Iffiuának szavait meg halgatni, nagy fohászkodással, és könyhullatással, mondván, hogy mivel Isten az Bóldogságos Szűz esedezésére az Pokolnak kapujától visszahozta volna, többé semmi úttal életét meg nem mocskolná, készebb lévén meg halni, mint tisztátalan életével Irgalmas Istenét ujobban meg bántani; sőt örömezt menne az Kalastromba, holtig-való poenitentiát akarván ott tartani, de nem lévén annyira-való értéke oda nagy szíve fájdalmával nem lehet menni, kérvén Istenért-is azon a' gazdag Iffiat, az Bóldogságos Szűzért ne kívánnya meg jobbitott életerét meg-fergettetni. Mely szókra az Iffiu-is magába szálván, azontúl fogá az Leánzót, s' vivé, egy Kalastromba elégendő pénzt adván vele, hogy ott Istennek holtig szolgálja.

Idő jártával meg-hala az Iffiu, s' imé midőn az Szent életű Leánzó imádkoznék lelkéért, meg-jelenék az Bóldogságos Szűz, mondván, ne féljed az Iffiuának lelkét, mert mivel az énszeretetem-ért téged nem bántot, s' ide segitet az Kalastromba, halála óráján én jelen-lévén, s' minden gonosztól meg-mentvén az örök bóldogságba vittem.

Olvasok más igen szép historiát-is majd csak nem hasonló történetben; Hogy volt egy igen aétatos Szűz Leánzó, ki az Bóldogságos Szűzhöz kivált-képpen-való aétatósággal viselteték, mely Szombat napokon nap-estig mind inkább az Bóldogságos Szűz Oltára-előt imádkozik vala nagy buzgóssággal, kinek mivel Maria volt neve, tellyes Szívből az Bóldogságos Szűz Mariának ajánlotta maga szűzességét.

Szombat nap lévén azért egykor, jöve egy gazdag Iffiu Vitéz az hazhoz, az hol Mária lakik vala, kinek szemében tűnvén az Szűz Leány szépsége, erőszakot akar vala rajta tenni: az gyenge Leány pedig, ereje annyira-való nem lévén, hogy az erős Férfiat meg bírhatná, térdre esék előtte, az Istennek vére hullásaért s' az Bóldogságos Szűz tisztességéért kéré, hogy ne bántaná, mert mivel az Bóldogságos Szűz Nevét-is viselné (kire érdemetlen) s' egyéb-aránt-is Szombat nap vagyon, készsebb mindgyárt szörnyű halállal meg-halni, mint Istent, s' az Bóldogságos Szűzet meg-bántani.

Meg lágyulván azért az Iffiu vitéznek szíve, ezen alázatos könyörgésén békét hagyva Isten s' az Bóldogságos Szűz kedvéért az Szűz Leánnak, s' onnét mindgyárt el-ment, kiért azon Szűz Leány Istennek, és az Bóldogságos Szűznek nagy hálákat ada.

Az Iffiu-nak-is jó teteményét nem akarván az Irgalmasságnak Annya jutalom-nélkül hagyni, minekutána Isteneffen meg-hólt volna; az Bóldogságos Szűz, az föllyül meg írt Leánzónak meg jelenvén, monda: imé, az mely Iffiu Vitéz téged az én tisztességemért nem bántot

bántot, meg-halván Mennyeknek Országában vagyon, s' ottan az Mennyei Szentekkel magasztallya az Mindenható Istent; azért hogy az én Szent Fiamért, s' én-érettem meg engedett tenéked : Ez Világon-is pedig meg jutalmaztam jócselekedetit, hogy mások-is lássák : Mond-meg azért az Apácza Szűzeknek, hogy azon Iffúnak testét fel-vétetvén, itten ezen Kalastromba temessék; mert imé noha téli idő vagyon, mindazonáltal az koporsóban szép friss, és igen jó illatu Rosákat találnak, az szűzeiségnek, és az Szombat napnak meg tiszteléseért.

Föl-véven azért azon Iffiu testét, s' az Kalastromba vivén, mindenek ugytaláltatának az mint az Bóldogságos Szűz mondotta.

Ez vólt azért az Tisztaság meg tartásának jutalma hogy az Iffúnak éppen az szivéből nőlnének-ki az illatos Rósák, az kiből inkább tövise, hogy nem mint valami illatos virágokat várhattunk volna; de az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz soha az ő híveit nem hadgya, hanem minden veszedelemtől óltalmazza.

Kérjük azért mi is, hogy az testi kívánságoktól, s' más egyéb bűnöktől-is minket meg mentvén, vezéreljen abba az Bóldog örömbe, az kiben semmi tisztátalanság nincsen.

TIZEN-KILENCZEDIK SZOMBAT

XIX.

Alamishát adgy az igye-fogyott-köldűsöknek, s' más szűkölködőknek.

AZ Szent írás maga mondgya, hogy jó az imádság az bőjttel, és alamishával, kihez-képest ha az szegényeknek alamishát adcz Isten nevében, azt nem másnak hanem magának az nagy Irgalmu Istennek adod ; maga-is bizonyítván ezt Üdvözítőnk hogy az mit az én kisdedimnek adtatok, nékem adtatok ; ellenben penig ha az-aránt fősvénykedünk, Isten-is meg-vonnya malasztját tőlünk, kiről rettenetes példát ad előnkbe Jacobus de Vitriaco. Hogy midőn egy Ulorás fősvény Ember soha nem hajtathatnék az Isten-felő Emberektől arra, hogy Alamishát adna az szegényeknek, és az kiktől Istentelenül el-vette vólt az Ulorás pénzt, adná vizsza ; az szegényeknek, alamishát nem akarván osztogatni, végre nagy nehéz betegségbe esék, s' őszve híván feleségét, gyermekeit mondá : imé az Papok azt mondgyák hogy az szegényeknek alamishát adgyak, és az Ulorás pénzt azoknak az kiktől el-vettem vizsza-adgyam ; én azért azt nem cselekeszem, hanem más-ként-is meg békéllem az Istennel. Három-felé osztá azért pénzét, egy részét az Feleségének adá, az másik részét

részét adá gyermekinek, az harmadik részét pedig egy nagy zacskóba tévén maga-elejbe hozatá, meg esküttetvén feleségét, s' gyermekit, hogy azt az koporsóba tennék holtá-után mondván, ha az Itélő Bíró valahogy nem hajólna hozzám a' más Világon, ezen pénzzeltudom kedvét találom, s' így jól leszen dolgom.

Meg hala azért az fősvény Ember, s' imé oda tévék, az koporsóba pénzt Fesése s' Gyermeki: azonban el-hírefedvén e' dolog, oda menének az Váras népei látni mi módon temettetnék-el, hogy azért az sírba tévék, imé mindeneknek szeme láttára meg nyílék az koporsó, s' rettenetes iszonyu rút kígyók, varas-bélek, s' más mérges állatok látzának koporsóban, kik az pénzt el-ólvalstván az holt testnek szájába töltik vala, s' gyomrából vízfőzont ki-huzzák vala: az gonosz Órdögök-is kiáltván mondák; mivel éltedben pénzt ettél, pénzt-is igyál. immár nagy utálatos, és dőgleletes fűst jövén föl az földből, ki jövének az gonoszlekek, s' az gonosz Ember testét is őszve szaggatván el-vivék az örök kárhozatra. Vigyázzanak az fősvények azért erre az példára, s' lássák hogy erre ne jusanak az rettenetes kínra; az hol semmi orvolságot örökké nem talál-
nak.

Nem így cselekevék az másik Gazdag Ember, az mint in Collectis Speculi föl vagyon téve, hogy midőn bizonyos munkásokat fogadna, egy szegény Ember az Templomba menvén imadkozik, kérvén az Istent és az Bóldogságos Szűzet, hogy segítené ily nagy inségéből-ki; azonban látván hogy az idő már el-múlt vol-
na,

na, melyben a' gazdag ember munkásokat fogadot vólna, nagy szomoruan visszsa ment házához ; hogy azért az utzán elő-találná azon Gazdag Ember a' szegény köldűst, látván nagy szomorúságát kérdé, hogy miért szomorkodnék ; ki meg beszéllé, hogy az Mite halgatás-miat későn érkezvén Uram hozzád, én az több munkásokkal egygűt nem fogadtattam meg, és így pénz-nélkül maradék ; Ezt halván az másik mondá, jó Atyámfia, imé meny megint az Szentegyházba, s' ma nap-estig imádkozzál érettem, tenéked is anyi fizetést adok mint az többinek ; ki el-méne azontúl az Templomba, s' imádkozék azért az gazdag Urért. El-jövé azért az Templomból fizetését fel-vette, s' szinte hogy haza felé menne, Krisztus Urunk egy öreg Ember képeben menvén, monda ; imé az gazdag fizetet tenéked, de térj visszsa hozzája, s' mond meg, többet fizessen mert kevesét adott ; kire visszsa térvén mondgya az Gazdag Urnak ; egy vén Ember elő-találván az úton ide küldé, hogy több pénzt kérjek tőled, mert kevesét adtál, Ez szókra az Gazdag két annyit ada néki, s' el-bocsátá ; azonban megint eleibe jövé Krisztus Urunk visszsa küldé az Gazdaghoz, mondván, ez sem elég az kit adot, hanem többet adgyon ; meg cselekevé azért harmadszor-is az Gazdag Ur azt-is, és Száz Arany pénzt ada az szegénnek az Isten, s' az Bóldogságos Szűz kedvéért. Azon napon étszakára a' Gazdag az Isten rettentés itélő széki-eleibe citáltatik, s' imé az Bóldogságos Szűz térden álva törekedik vala érette, mondván, én édes Uram, s' Istenem tekíncs ezen Ember érettem tett jó

tett jó téteményire, ne veltszen-el az örök kárhozatban. Erre mondá az Itélo Bíró, mivel az szegént meg nem utálta, s' kétszeri parancsolatomra alamisnát adott, imé térjen lelke vízfíza testébe, s' poenitentziát tartván, ellyen az örök bódogságban velünk egyyüt. vízfíza tévén azért lelke poenitentiát tarta, s' Isteneffén mülek-ki ez Világból.

Ebból azért láttjuk hogy az Alamisnának kicsoda gyömolcse vagyon, légyunk azért Alamisnálkodók, mert azzal válthattuk meg bűneinket az igaz Itélo Bíró előtt, ha tudnillik lelkünkért az szegények imádkoznak, kiknek buzgófságos könyörgések által Istentől is irgalmafságot, és örökké-váló kegyelmet nyerhetünk.

HUSZADIK SZOMBAT

XX.

*Az Makula-nélkül-való Szent Szűz kis Officiumját mond-
el Szombat napon, a' vagy az Olvasót; vagy Salve Reginát.*

AZ Szent Olvasónak mely az Bódogságos Szűz tiszteletire rendeltetett hasznos Vóltát az egész Anyaszentegyház érzi; s' akkor kiváltképpen tapasztalta, midőn Joannes Austriacus Ötödik Cároly Romai Császár idejében, az Tengeren az Törökkel meg-harczolván tüz eső esék az Török hajókra az égből, és nagy diadalmat ada az Keresztyénségnek, el-égyvén az ellen-
K
ségnek

ségnek minden hajói, mely az Szent Olvasó Congregátiójának tulajdonították, az kik tudni-illik akkor azon Szent Olvasót aétatossan az egész Keresztýénségben mondák. Az Szent Olvasóról egy kiváltképpen-való példát olvalok, egy P. Seraphimus Rázius könyvében in Hortulo Exemplor. tit. 29. Hogy vólt egykor egy igen szép Iffiu Leánzó, ki Egra Várásiában Cseh Országban lakék : ezen Leány az roz tárfaóságba esvén, végre meg nehezkedetett bizonyos Iffiútól, azonban nagy félelemben lévén és rettegesben alég várá szülésének idejét, szégyelvén illy véletlen esetit. Azonban egy Szombat napon az Templomba menvén szinte az Prédikációra ért, az holott az Bóldogságos Szűz Olvasójának nagy dicsíretit halván, az többi kőzött azt-is hallá, hogy valakik az Szent Olvasót gyakorollyák, meg nem gyaláztatnak, kit halván mindgyárt a' Prédikáció után az Szent Olvasó Congregációjába be-íratá magát, s' az Szent Olvasót minden Szombaton gyakorollya vala, kiváltképpen-való aétatossággal mind addig, az míg szülésének ideje el-jött.

El-jövén azért az szülésnek napja csak maga lévén az szobában egy szép Fiat szüle, kit meg keresztelvén csak hamar meg fojtá, s' az ágy-alatt temeté-el. Hogy azért egy kevés idő múlva mások-is mennének azon házba, láták az leánzót nagy szorongatásokban lenni : oda menvén pedig más Afzfzonyok-is láták hogy gyermek ágyas vólna s' kérdék, hol vólna a' gyermek ; ki midőn nem tagadhatná vétkét, meg-kelle minden cselekedetit vallani : kire az Várásiak meg fogaták az leánt,

ánt, és fogságban tartván, végre törvényesen halálra sententiaztaték, úgy hogy elevenen temettetnék az földben, töviffel hanyatván reája.

Midőn azért az ki mondott sententia-szerént ki vitetnék, Olvasóját kezébe vévén nagy buzgósággal imádkozik vala kérvén az Bóldogságos szép Szűzet, lenne Isten-előtt párt-fogója; Azonban bé vetteten az sirba elevenen, az Tővis-is reá hanyaték, s' annakutánná az földet-is nagy vastagon reá hanyák.

Ebben tölt vólt már két nap, hogy az nyomorúlt leánzó az föld-alatt vala; azonban Szombat napon arra menvén egy Papi Ember illyen szózatott hallot szabadits-fel innét, mert én élek; meg-álván azon Papi Ember csudállyá vala e' szókat; óda híván azért más Embereket is, azok hasonló-képpen hallák azon szókat, kik egyyűt a' Pappal menének azontúl az Váras Birája-eleibe, egélsen meg mondván az hallott szózatokat; mely dologra az egézt Váras őszve gyűlvén, ki menének azon temető helyre, s' halván minnyájan ujobban azon szózatokat, fel-kapáltaták az földet, és frissen, egélségelen találák az leánt ottan kezében tartván akkor-is az Olvasót, s' ki vevék az földből. Az Váras házáhos vivén azért kérdék mi módon maradot volna meg minden veszedelemtől? kire felele mondván. En úgy mond minek-utánna az fertelmes vétekbe estem, s' meg-is nehezkesítetttem, szégyelvén illyen esetemet, menék az Szentegyházba, s' ott az Prédikációban hallám, hogy valaki az Bóldogságos Szűz Olvasóját aétatatoflan mondgya az Congregatióba be íratván magát,

az gyalázattól meg menekedik ; kire nézve én minden Szombaton ezt el-mondám, az Congregatióba-is be-íratván magamat az Bóldogságos Szűznek esedeztem, hogy az gyalázattól mentsen-meg.

Imé azért az Irgalmaśágnak Annja midőn már az föld-alatt volnék, meg nyittatván az Pokolnak rettenetes, és ki-mondhatatlan tűzes kapui, oda kell vala mennem, ha érettem Szent Fiánál nem-tőrekedett volna, azért hogy az Szent Olvasót gyakorlottam, kiért el nem hagyja az nagy Irgalmu Isten az ő Szent Annja kedvéért, hogy poenitentiát tartván e' földön, oda juthassak az bóldog örömbe.

Szabadon bocsáttaték azért azon léánzó, s'annak-utánna sok időekkel igen aétatoffan és Istenesen muléki ez Világból.

Az ki pedig az Szent Olvasónak mondását kárhoztattya, méltán Isten haragjába esik, az mint ez következendő példa mütattya ; Irja Joannes Lopeſius de Rosar. Cap. 5. Hogy az 1472. Esztendőben vólt egy Prédikátor ; mely igen nagy ellensége vólt az Szent Olvasónak, el-annyira, hogy egy Prédikációban megígére az kősségnek, hogy meg-mütattya az Olvasónak mondását éppen haszontalannak lenni, kérvén halgatóit hogy az jövendő Vasárnapra jelen légyenek Prédikációján. Egy hetire azért Szombaton estve egéségsen le-fekűvék ágyában, akarván ígért prédikációját más napra elő-hozni, azonban más napra virradóra, midőn izámtalan sok nép várná az Prédikációt el-jóven az óra,

az óra, s' látván hogy az Prédikátor elő nem jőne, oda küldének házába, s' iméágyában ki tekert nyakkal halva találák : illy vége lévén az Szent Olvasó Ellenségének.

Mi azért ezt ne kövessük, hanem búzgó szível mondgyuk az Szent Olvasót az Bóldogságos Szűz tiszteletére.

H U S Z O N E G G Y E D I K S Z O M B A T

XXI.

Az Bóldogságos Szűzhez gyakorta szívből fohászkodgyál, az Angyali köszöntéssel.

AZ Angyali köszöntés noha kevés szókból áll, mindazonáltal az Bóldogságos Szűznek az ki azzal szolgál, nagy és üdvösséges dolgot cselekeszik ; mert azzal adatott az Szeplőtelen Szűznek tudtára, hogy a' Mindenható Istennek Annyá vá választatott, kit mi is ha gyakorta tellyes szívből követünk, bizonyára jutalmát vesszük.

Irja Bucal. Serm. 1. Cap. 12. Hogy egy Apácza Szűznek vala egy feregélye, az ki Ember módra szólni meg taníttatott vala, az ki az Ave Mariát gyakran mondgya vala. Azonban Szombat napon nyitva találván lenni kalitkája ki talált menni, és az Kalastrom
K 3 Tornyára

Tornyára röpülni, az holott egy nagy Kánya meg látván az kis madarkát, sebességgel néki mène, kitől nem tudván őrzeni magát az szokott Avé Mariát találá mondani, s' imé az nagy Kánya, mint ha valaki agyonlőtte volna, szörnyű halált holt, az kis madár pedig kalitkájába szalada.

Mást-is olvasok Albertus Castellanus írásából, libr. de Rosarijs B. V. Hogy egy gonosz életű Iffiu, sok gonoszságokban töltvén életét, az egy aétatósággan foglalá magát, hogy gyakorta, s' kiváltképpen Szombat napokon el-mondgya vala az Angyali kőszöntést avagy Űdvöz légy Mariát aétatossan, midőn azért egyik Szombat napon sétálni menne csak egyedül valamely Erdőbe, egy fa-alatt le-térdeple, és azon Űdvözletet nagy buzgósággal mondá; kire leg-ottan az Bóldogságos Szűz Mennyekeből le-szálván, sok szép Mennyei Szűzekkel együtt, drága jó eledeleket hozván egynéhány utálatos mocskos tálakban mondá, egyél ezekben az étkekben, kiket néked Mennyegeből hozattam; kire felele az Iffiu, O menynek dicsőséges Királyné Afzizonya igen örömezt enném ezen eledelekből, de az tálaknak utálatos volta-miatt, hozzá nem merek nyúl-
ni. Kire felele az irgalmaságnak Anyja: szintén ilyen az te dolgot is, mert kőszöntésed jó, de az teszíved teli vagyon tisztátalansággal, és utálatossággal; azért szíved-is tiszta legyen, változtasd-meg gonosz életedet, s' én-is bé-vélszem kőszöntésedet. Kit elkövetvén azon Iffiu jobb életre adá magát.

Más

Más csuda dolgot-is ír Jacobus de voragine in festo Annuntiationis B. V. hogy vólt egykor egy híres Tolvaj, az kinek értéke igen nagy vala, de mindazáltal az úton járókat kik Várához közel mentenek, meg fosztattya, s' öleti vala; ugy annyira, hogy minden úton-járó igen félne azon által-menni.

Ezen Tolvaj pedig noha igen gonosz Ember vólt, mindazáltal az Üdvözetet mindennap egy/zer, Szombat napokon pedig kétszer az Bóldogságos Szűz tiszteletire el-mondotta.

Történék azért egykor, hogy azon úton egy Istenfelő jámbor szerzetes Barát menne történet-szerént által; kit meg látván az Tolvaj szolgák, Urok parancsolattyából meg-ragadván bé-vivék az Varba Urokleibe, kit meg kérdvén azon gonosz tévő Tolvaj, hogy mire nézve jött vólna arra, Istennek jelenéséből azt felelé az jámbor szerzetes, hogy hozzája küldetett vólna, de a' követséget meg nem mondhatná külömben, hanem ha minden szolgál jelen vólnának. Őszve hivatá azért az Ur a' szolgait, hogy minnyájan jelen lennének. Azonban meg tekintvén őket mondá az szerzetes, Uram nincsenek minnyájan az te szolgaid itten: meg nézék azért őket, s' imé az komornik ki-maratt vala, mondá azért az Páter, annak jelenléte kell énnékem legjobban, azért hívasd elő: midőn azért elő-hívattnék izzadni kezde, s' az szája tajtékzani, kihez fordúla az Szerzetes mondván, kinszerétlek tégedet az Mindenható Istenre, hogy ezeknek fülök hallottára meg mondgyad ki légy, és mi-ért lakol ez helyben; kire nagy fikitá s

fikótással felkiáltván mondgya. Jai Jai, én szerencsétlen, ihol meg kell mindeneket vallanom: En az Pokolbeli Ördög vagyok, itt pedig azért laktam eddig, hogy ezt a' lator Tolvajt szolgáljaival együtt Pokolba vigyem; de mind eddig-is nem tehettem Izerét, mert az Isten Annyának köszöntését minden nap elmondotta, s' Szombat napokon kiváltképpen, kit ha csak egyszer elmulatott volna, bizonyosan az örök kárhozatra az mi Fejedelmünk Luciper-eleibe vittem volna, imé ittis e' roz Barát-miatt meg csalattam, mely szókat után nagy zörgéssel el tűnnek és el méné: ez csudát látván az Lator, szolgáljaival együtt meg tére, és Isten-felő jámbor Emberré lön poenitentiát tartván.

Ily üdvősséges haszna lön az Üdvőzletnek, melyre Gabriel Arkangyal tanított bennünket; kit hogy mi is minden buzgóssággal elkövefsünk az Bóldogságos Szűz tisztességére, nem csak méltó, de szükséges-is, hogy azon tisztaságos szép Szűz halván gyakorta-való szívbéli köszöntését, minket is az Mennyei bóldogságba fölvezérelvén, kegyessen méltóztassék Szent Fia-előt köszönteni.

HUSZ-

HUSZON-KETTŐ DIK SZOMBAT

XXII.

Ha valami szolgálatot téssz az Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek, azt kíváltképpen-való buzgóssággal vidd véghez,

Tudni-való dolog az, hogy egy szívbéli Istenhez-való foházkodás kellemetesb, mint egész napi fok külömbféle gondolatokból álló imádság, kiből következik hogy az mit Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire cselekezzünk, azt tiszta szívből kövessük-el.

Az 1600. Esztendőben Veróna névű Város Kronikájában olvasom, hogy egy Bóldogságos Szűz Sodáliffa, avagy Szolgája Oskolákba járván, Szombat napon mégyen vala az Templomba dél-után, az holott az Bóldogságos Szűz képe-előt, mely az óltáron vala, igen aetatossan imádkozék; látván pedig hogy az Szent-egyházat mások tisztogatnák, az Bóldogságos Szűzhöz-való buzgólságtól víveltetvén, ő is oda méne, és az Templomot ki főpörvén, látá hogy az Bóldogságos Szűz képe-előt függő lámpásban el-alutt volna az mécs, mely egyéb képpen mindenkor ég vala, azonban nem érvén föl az Lámpást, egy magas lajtorját téve az lámpás-alá, égő gyertyát hozván oda, az kívül azon lámpást meg gyújtaná,

L

Azon-

Azonban midőn szintén meg-gyűjtotta volna az mészert, csak hamar el-czúszamék a' lajtorja lába-alól, úgy hogy nyaka szakadot volna bizonyossan, de imé az nagy irgalmu Szent Szűz az Oltártól ki-nyújtván kezeit meg tartá az lajtorjának végét, s' mind addig tartóztatá a' lajtorját, míglen kedves szolgája minden alkalmatlanság nélkül le nem szállot az földre ; kit az Templomban lévő Emberek minnyájan látván áldák az Istent az ő Szent Annyának csudálatos vóltában: Az Isten-felő Deák-is az Oltárhoz menvén Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek hálákat ada illy nagy jó teteményért, s' Szerzetesé lévén igen jó, és Isten felő életet viselt, üdvöséges halállal-is mulván-ki annak utánna az Világ-ból.

Hogy penig minden szolgálatot jó szível cselekedgyünk, méltó az Bóldogságos Szűzet buzgóssággal arra-is kérnünk, hogy jó kedvet adgyon, s' erőt-is az Isteni szolgálatra, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire, az mint Rupertus Tuitienfis Apátúr cselekevék, az mint Petrus Canisius írja, ki midőn örömeit szolgálna Istennek s' az Bóldogságos Szeplőtelen Szűznek, azonban kimondhatatlan rest, és tunya volna, ahoz elméje-is igen csekély, és tompa volna, nagy buzgóssággal folyomodik-vala az Bóldogságos Szűzhöz, hogy nyújtaná az-iránt segítségét, s' méltóztatnék mind rest természetitől, mind pedig tompa elméjétől meg-menteni, erőt adván Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire, s' szolgálattyára. Hogy azért illyen módon gyakorta imádkoznék ; történék egy Szombat napon hogy az Bóldogságos

dogságos Szűz Templomában az Oltárhoz menvén térédre élnék, és az Bóldogságos Szűz képe-előt nagy főházkodásokkal, és könyhullatásokkal imádkoznák az föllyúl meg irt dolgok-ért, hogy tudni illik nyerhetne Istentől serény természetet az Isteni szolgálatra, és okos elmét, s' bölcseliséget Isten, s' az ő Szent Annya dicsőítetire: alég végezé azért ottan imadságát; hát imé az Bóldogságos Szűz Maria ölében tartván dicsőöséges Szent Fiát, ki-mondhatatlan fényességben Mennyekből alá-fzálván meg-jelenék, s' mondá, imé mivel az én Fiamnak, s' énnékem-is buzgóssággal kívántál szolgálni az mint kértél meg adatott néked, hogy annyi-val nagyobb buzgóssággal szolgálhatsz az én Szent Fiamnak.

Mely csuda-után annyira meg nyílék elméje, hogy az Szerzetesek-közzé menvén, igen nagy, és tudós Doktorrá lenne, sok szép oktató könyveket csinálván s' másokat-is az Isten, és Bóldogságos Szűz tiszteletire hajtván, az közönséges Kereszttyén Annya-Szentegyháznak nagy tükörévé lón, életét pedig igen Istenesen és Szentül végezé, kit hólta-után-való sok csuda tettelekkel is meg bizonyított.

Ezekből az példákbl azért ki-teczik hogy az kegyes Jესusnak, s' az ő Dicsőöséges Szent Annjának kedves dolgot cselekeztünk, ha néki nyitot szolgálatunkat buzgósságos szível végezzük.

Olvasók más példát-is Pelbártius könyvéből in Stellario. Hogy egy Isten-felő Püspök kiváltképpen-való buzgóssággal vitéltetvén az Bóldogságos Szűzhöz

Szombat napokon, főképpen pedig az Bóldogságos Szűz napján nagy áetatoságokat követe-el ; Történt azért egy gyertya Szentelő Bóldog Afzfzony napján, hogy nehéz betegségbe esvén az Templomba nem mehetne, kéré azért nagy buzgósságal az Szeplőtelen Szűzet, nyerné meg Szent Fiától, hogy az Szentegyházba mehetvén végezhetné maga áetatoságát ; egyébként-is az Püspökség háza az Templomhoz közel lévén, s' egy folyosó-is szolgálván oda, nagy szívbeli fájdalomban vala, hogy az napon az Bóldogságos Szűznek nem szolgálhatna, az szokott Processióban : Midőn azért már az Processiót az Papok el-kezdették volna, látá az Püspök, hogy az folyosón-által csudálatos szép Szűzek serege jőne szobája-felé, az kik-között egyik a' napnál-is fényesebb vala fokkal, ki egy kimondhatatlan szép gyermekét hordozott ölében, ki is az ágyhoz menvén, mellyet az több Szűzek-is körülvévén, gyönyörűségesen énekelvén azon éneket, kit akkoron szokott az Anya Szentegyházénekelni ; végre az a' csudálatos Anya, ugymint az Bóldogságos Szűz az kisdéd Jesust az ágyhoz menvén az Püspöknek kezébe nyújtá, maga azon ágy helyre ülven monda : édes hívem, imé vedd kezédbe az Mennyei Királyt az Kristus Jesust, az én Fiamat, s' engem szerez, az ki az Menyországna, kapuja vagyok ; s' ihol kely föl ágyadból, mert meg-gyógyúltál, s' az Templomba menvén végezd-el kívánt áetatoságodat, az többinek-is meg-jelentvén az én te hozzád-való szeretetemet. Mely szók-után az látás-is elmúlték, s' az Püspök is az Szentegyházba

egyházba menvén, Istennek, az Bóldogságos Szűznek
hálákat ada irgalmatságért; az népségnek-is meg jelentvén
e' csudálatos történetet. Az Bóldogságos Szűzhöz-való
szívbeli buzgóságnak ily szép, és örvendetes jutalma
lévén Istentől, s' az ő Szent Annától,

HUSZON-HARMADIK SZOMBAT

XXIII.

Ellenségednek engedj meg' Istenért, s' az Bóldogságos Szűz szeretetiért.

AZt mondgya Üdvöztönk, az dicsőséges Mártýrok Koronája, midőn az gonosz Sidóktól felszittetvén az magas Kereszt-fára csúfoltatnék hogy ha Isten Fia volna jőne le az keresztről, s' szabadítaná meg magát; Atyám bocsásd-meg nekik, mert nem tudgyák mit cselekefsznek; Szent Lukács Evangelista 23. részében. akarván bennünket arra tanítani, hogy miis ellenségeknek meg bocsássuk vétkeiket. Ha azért Istenért, s' az Bóldogságos Szűzért meg-bocsáttuk ellenségeinknek vétkeiket, nekünk-is meg-bocsáttya Isten vétkeinket.

Erről szép Példát ír az Cistertien'sis Szerzet Kronikája, de Viris Illustribus, Hogy Cláravallis névű Cisterciens'is Szerzetesek Kalastromában volt egy igen

Szent életű jámbor Barát, ki igen kegyes, és fzelid erkölcsű vala : kinek olyan szokása volt, hogy soha azokra az kik ellenkeznek vele, meg nem haragudnék, sőt imádkoznék maga ellenségiért, leg-alább egy Miatyánkat vagy üdvözlétet mondván.

Ezen jámbor, és Istenes Szerzetes maga jó példa adásával sok más Szerzeteseket-is arrahajta, hogy azok is magok ellenségeinek meg engedvén, nem csak békeségesen tűrnék ellenkezőiknek rágalmazását, avagy más cselekedetét, de azokért imádkoznának-is, és így sokan kezdének ott az Kalastromban ehez az Istenes jó teteményhez.

Meg irigyelvén azért az minden jónak halálos ellensége az Ördög ezen jámbor, és Szent életű Barát ily nagy, és dicsíretes alázatosságát, hogy egykor Apátúr parancsolattyaiból az Kalastrom dolgaiban ki kelletnék menni, azt hozván magával az Szerzetesi engedelmeség, midőn úttyában csak egyedül egy sűrű erdőn menne-által, azon erdőnek az közepén, imé az irigy Sátán egynéhány fosztogató Tolvajt indíta reá, hogy minde-néből ki forgatnák, s' az-által haragra nagy zugolódásra ingereltetnék. Hogy azért reá útvén egynéhányan ruháját, s' minden partékáját, úgy lovát-is az kin ül vala, elvonták volna, magát igen meg-verék, s' sebesíték, úgy hogy minden testén az vér folya alá az földre, úgy hagyván pedig el menének az prädával: mindazonáltal eggyik közzülők meg-vonván magát az sűrű erdőben el-marada, hogy látná mi-tévő lenne, az szegény meg-fosztott szerzetes Barát.

Imê azért az Tolvajok el-menetele-után Istennek nagy csudájára az földre le-borúlván nagy fohászkodások-után föl kiálta az égbe mondván. En Uram, s' én Istenem kérlek tégedet mint irgalmas Istent könyörűly az te szent Anyádért az Bóldogságos szép Szűz Mariáért, ezen Tolvajokon kik engem meg-fosztottak. Uram ne tulajdonítsad nékik véteknek ezen cselekedeteket, mert a' vakság el-burította őket, s' talám az szégyenség-is kényszeríti az Tolvajlásra, nem tudván mit cselekefznek, az te Szent Anyád kedvéért én Uram, s' Istenem, engedy meg nékik. Ez aétatos imádságot halván azon Tolvaj, mely el-rejtezett vólt az sűrűben, utánna futa az többinek, mondván: O édes barátim mely nagy Istentelenséget cselekevénk; ihol az Barát kit meg-fosztottunk, csuda dolog, mely aétatosan imádkozik térden álva érettünk könyörögvén az Istennek hogy bűneinket meg-bocsátaná: kit halván társai, oda menének, és még imádságiban találván, s' magokba szálván, meg esék szívek rajta, s' mindenét vízfíza adák, bocsánatot kérvén cselekedeteikről, sőt minnyájan Szerzetbe menvén ez Világtól búcsút vévén, és az Kalastromban jámborúl végezék életeket, eggyüt menvén ezen Szent élető Szerzettel az Kalastromba.

Kiről Istennek hálát adván az jámbor Barát, ör-vendezet azon, hogy az Latrokat Isten, az Bóldogságos Szűz érdemiért jó életre hozta volna.

Midőn penig azon Szent életű Szerzetes még-is ilyen Istenes életben maradna, halalakor látván az Krisztus
Jesust

Jesust, s' az ő Szent Annyát, föl-kiálta. O Dicsősé-
ges Isten, s' Bóldogságos Szűz Maria, Istennek Szent
Annya az ti kezetekbe adom lelkemet, kérvén most-is
alázatosan hogy minden ellenségimnek engedgyetek
meg, mely ízók után az Ur Szent Testét magához vé-
vén ujjobban sok foházkodások és imádságok-után
mondá föl-ízóval, örvendezzel én lelkem, mert ihol
vayon az te kívánt jutalmod, az Ur én világosságom,
az Ur az én reménységem, áldott légyen az Urnak Szent
Neve örökkön örökké; ki után nagy vígan ki-adá lel-
két az ő Istene kezébe.

Azon szem-pillantásban más Kalastromban egy
más Szent életű Barát halálán lévén el ragadtaték lélek-
ben egy Angyal-által, s' látá hogy ki-mondhatatlan nagy
vigaság volna ottan, s' nagy-cudálatos készület, mint-
ha valami nagy Fejedelem-eleibe készülnének, azon-
ban az ki-mondhatatlan fenyetségben lévén, kérdé An-
gyalától hogy miért volna ez az nagy készület, kire
mondá hogy Claravallisban egy nagy Szent életű Barát
hólt meg, ki maga ellenséginek mindenkor meg-enged
vala Isten, s' az Boldogágos Szűz kedvéért, azért vígad

az egész Menhyei sereg eleibe akarván menni,

hogy ily nagy jó réteményért nagy di-

csóséggel fogadnák

HUSZON-NEG Y E D I K S Z O M B A T

XXIV.

*Valami mortificatiót avagy testi sanyarúságot tégy Szombat
napon az Bóldogságos Szűz tisztességére.*

M Ostan kel Istenért s' az Bóldogságos Szűzért tes-
tünket sanyargatnunk, az míg módunk vagy on
az Mennyei örömben lévő Szent Korónának meg nye-
résére, most szenvedgyünk ideig, hogy annakutánna
ne szenvedgyünk örökké, az Pokolbéli tűzben.

Ezt követte el Negyedik Béla Magyar Országi
Király Leánya, Szent Margit Szűz, az ki, az Szent
Domonkos Szerzetiben lévén az mint Laurentius Su-
rius írja 28. Januarij : az konyhán mint egy leg-kis-
sebbik szolgáló szokot vala mosogatni, Szombat napon
pedig vas cilicium övet viselt, s' az Bóldogságos Szűz
képe-mellet soha nagy ohajtás, és üdvözlés-nélkül el-
nem ment ; kit is mind haláláig meg tartván, az Men-
nyei dicsőségbe viteték ; az hol az testi sanyarúsá-
gokért, kit Isten s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire cse-
lekevék, jutalmat véve, mert midőn nagy szentül meg-
hólt volna, az Kalaström-főlött nagy csudálatos világos-
ság látczot, mellyet mind az Király ugymint édes At-
tya, mind pedig az egész Buda Várasában lakozók lá-
tának, ki mind addig tartot, míglen dicsőséges Szent

M

Margit-

Margit-Afzszony el-temettetnék, szózat is hallatván az egekből, hogy egy szelíd Bárány holt volna-meg, kit kétség-kivől az ártatlan bárány az Kristus Jesus el-jegyezvén magának, vitt abba az Mennyei seregbe, az hol azt az éneket éneklik mellyet mások nem énekelhetnek.

Az testi sanyarúságról más szép példát-is hoz elő Albertus Krancius lib. 8. Sax. mondván, hogy Adolfus Hólsatiai Fejedelmi Ur, minden tartományit, Gyermekait, s' fok számu kincsét, s' egy szóval ez Világot el-hagyván egy Kalastromba méne Isten kedvéért, az holot az Bóldogságos Szűzhöz kiváltképpen-való aétatósággal, és buzgóssággal víveltetik, fok féle bűjtöket disciplínákat, s' más-testi sanyarúságokat követvén-el.

Midőn azért azon Kalastromot melyben lakik vala nagyobra kívánná építtetni, nem lévén költsége, maga megyen vala ki koldúlni, s' azoktól, kik annakelőtte Jobbagyi valának alamisnát kére hazonként koldúlván.

Történék azért egykor, hogy egy Paraszt Embér egy fazék tejet adna néki, s' imé midőn az utzán menvén Fejedelmi fiait elő találná, kik nagy Pompával mennek vala, az Emberi gyarlóságtól víveltetvén, el-szégyenlé magát, s' az fazék tejet palástya alá dugá; az hollott meg botolván, valamely része az tejnek ki folya, föl tekéntvén azért egyház-előt látá az Bóldogságos Szűz képét, mely az mezítelen kisdéd Kristust tartya vala, kire nézve magába szálván monda: ihol az Istennek Fia mezítelen Szent Annya ölében nem szégyenli ülését, s' én-érettem mezítelen az Kereszt-fán fűgni nem

nem szégyenlet, én pedig egy fazék téjnek vitelét enyire szégyenlem? fogá azért az fazék tejet és fejére bűritván két-felől le-folytatá, mondván, te kevély főtanúly alázatóságot, és testi sanyarúságot, s' Istenért, s' az ő Szent Annyáért szenvedd el ezt az kis szégyen vallást, mely cselekedetén igen csudálkozik az egész nép-ség. Illyen módon sanyargatá azért magát, kiért az Boldogságos Szűz halála óráján meg-jelenvén, egy szép drága köntöst ada néki, mondván, mivel az én Fiam-ért, s' én érettem köntösöd mocskosításával nem gondoltál, imé adatik néked ezen Mennyei köntös, melyben örökké dicsekedhetsél.

HUSZON-ÖTÖDIK SZOMBAT

XXV.

Az egész hétben lévő cselekedetidet vedd Szombaton rend-be, és lássad, hogy életedet (ha mi gáncs eset volna) megjobbítsad.

AZ mi urólsó dolgainkról, tudni-illik az halálról, ítéltről, és az következő örökké-valóságról gyakorta ha gondolkodunk, bizonyára az rút Itentelen vétkekbe könnyen nem esünk; főképpen pedig ha gyakorta lelkünk ismertetit meg-vísgálljuk, és ha mi gáncsot abban találunk, az jószágos cselekedetek, és pœnitentia tartás-által azt meg-orvosoljuk.

Igy lészen pedig az, ha az Bóldogságos Szűzet-is segítségül hívjuk.

Ezen dologra olvasok egy szép Példát, mellyet ír Cæsarius lib. 7. Cap. 35. Hogy egy Apácza Kalasztromban lakot egy Beatrix névű jámbor tőkélletes Apácza Szűz, melynek csudálatos szépsége vala, igen nagy méltóságos Uri házból származván, e' mellet minden Szombat napokon az egész héten lévő cselekedetit fontba vetvén, az Bóldogságos Szűznek esedezék bűneinek bocsánattjáért, maga tiszta életét, s' mindenét Istennek, s' az Bóldogságos szeplőtelen szép Szűznek ajánlván, kéré azon, hogy lenne Szűzességének párt-fogója, s' óltalmazója. Végre azért az Pokolbéli kígyó ezen tiszta életét igen sajnálván, egy gazdag Iffiat indíta arra, hogy az Kalasztromot meg-látogatná, kit mi helyen el követet volna, az Apácza Szűzektől becsülettelt látatnék, azontúl az szép Szűz Leánnak személyében meg-ütközvén, ki mondhatatlan szerelembe esék; szólván azért azon Szent Szűzzel mind addig kisírtgette, hogy házasságra venné, hogy végre az ártatlan Szűz gondolkodni kezdene házasságáról; mindazonáltal egynehány napot kívána, az mellyekben el-tekéllené, mit kellesek cselekedni; Azonban pedig az gonosz kígyó oly úndok szeretetet és tüzet gyújta szívében hogy az nagy kisírtet-miat majd nem-is tudná mi tévő legyen. Oda méne éjjel az Bóldogságos Szűz Oltárához, le térdelpelvén mondá; imé éretted o Bóldog Szűz mindent el-követtem, s' már ezt az nagy késírtetet nem szenvedhetem tovább, hanem im el-megyek az Iffiu-után,

Portária

Portária voltam eddig, im azért az kólcsokat it hagyom, fel-kele azért, s' el méne; mi helyen pedig az Iffiu hozzá jöve, s' meg ferteztette volna, azontúl megutálván el-üzé magától; ki nem mervén az Kalastromba vizsgálja menni, az roz életben foglalá magát, tizenöt Esztendőig, kiknek el-telése-után magába szálván, keservesen siráncozék, hogy az Istent és az ő Szent Annyát így meg bántotta volna; gondolá azért hogy megint vizsgálja menne azon Kalastromba; midőn az ajtónál zörgetne, imé az Bóldogságos Szűz, az Portária képeben ott álván, meg nyitá az ajtót, kérdvén ha eszméne-é, kire nem tudván választ adni, mondá imé tizenöt Esztendeig viseltem gyondgyát e' kapunak, várván vizsgálja jöve teledet, tudgyad azért, hogy én az Isten Anyja vagyok, s' éretted az te Szombati áctatóságodra nézve, mind addig könyörgöttem, míglen az én Fiamtól vizsgálja téréseidet meg nyerném: jőj azért bé, és taros poenitentiát, ki meneteledet még senki nem tudgya, mert képedben egy Angyalt rendeltem ide, az ki itt lakot mind eddig, kiért térdre esvén az Bóldogságos Szűz előt hálákat ada, és holtig igen Szent életet viselvén, nagy poenitentiát-is tartot.

HUSZON-HATODIK SZOMBAT

XXVI.

*Ha valami gyötrelmed, avagy fájdalomd érkezik, azt az béke-
seges türe-áttal, ajandékozd Istennek, s' Bóldogságos
Szűznek.*

Tudván az Emberi nemzetnek gyarló-vóltát, s' változandó állapotát, hogy az ki ma egészséges, hólnap halott, az ki Iffiu, friss, csak hamar el romlik, az ki gazdag nem lokára szegénységre jut; méltó ez forgandó változásokban mindennémű állapotunkat Isten kezébe bízunk, ugy hogy az Istentől adatott jókban magunkat el ne bizzuk az kevélység-áttal, az gonoszokat pedig béke-
seges türe-áttal szennvedgyük Istenért, s' az Bóldogságos Szűzért, hogy az zugolódás-miátt az örökké-való jóktól ki ne rekeztessünk az kétségbe esés-áttal.

Azt írja Collector Speculi, de Infirmirate Exemplo: 17. Hogy egy szép, de aétatos Aszfzony-állat, melly az Bóldogságos Szűzhöz kiváltképpen-való buzgó-
sággal viseltetet; Istennek el-rejtet titkos ítéletiből bel-pokloságba élet, el annyira, hogy az kik annak-előtte látták gyönyörűséges Orczáját, s' szépségét, fö-lőtte igen szánakódnának ily véletlen változásán, s' mivel igen Szent életűnek ismerek lenni, igen csudálko-
zának életin.

Egykor

Egykor azért egy jámbor Isten-felő Püspök oda méne meg akarván látogatni ; ki mihelyen látá az Szent Szűzet, azontúl el fákada sirva , meg-efvén szíve ez Isten-felő Afzszony-állaton ; mire nézve kérdé nagy nevetve, s' örömmel azon Szent Szűz a' Püspököt, hogy miért sírna ; ki mondá, hogy nem túrtóztethettem meg magamat a' sírástól látván illy nagy, és véletlen nyomorúságodat, de te inkább édes Leányom miért örvendesz ? kire felele, o édes Atyám, tudod, hogy ha valaki egy fétét mély tömlőczben mind addig kinfzerítettnek heverni, míglen az tömlőcznek falai el nem rontatnának, nem de nem kívánná-é' annak el-rontását, s' ha látná hogy azt kezdenék rontani, vallyon nem örvendezne-é' szívében ? így vagyon azért az én dolgom-is, mert az én külső világi rothadandó szépségem talám sokakat meg botránkoztatott az-előtt, az én lelkem pedig testemnek tömlőczében hever vala ; most pedig látván hogy ez az rothadó test majd elromlik, örül azon lelkem, hogy ki fog e' bűdös tömlőczből szabadúlni, s' az-után az örökké-való szabadságba menni, az hol az én meg-váltó Istenemet, s' az ő Drágálátos Szent Annyát az több mennyei Szent Seregekkel eggyüt színről színre láthatom.

Ezen Szent Szűz pedig azon békeféliges és dicsíretes tőrésben meg halván, minémű kedves szolgálója volt az Mindenható Istennek, s' az ő Szent Annyának, meg bizonyította szép Istenes halála ; kinek holt teste oly szép vala, hogy kép író annál szebbet nem írhatot volna, az ház pedig kiben fekütt, szép draga Mennyei illattal meg

tal meg-tölt, temetőjénél-is sok féle betegeknek lón
gyógyulása.

Ellenben pedig az kik zugolódnak az Isten ellen,
gonoszúl vésszik hasznát, az mint írja Hermannus Petri
serm. 7. in Dominic. Hogy egy Mezei, avagy Hadi
Tisztviselő Vestphaliában, ki Hermannus de Ludniclu-
sennek hívattatik vala. Ez igen gazdag, és nagy Ne-
mû Ur volt, s' e' mellet szép Iffiu, és erős férfiu ember
volt, midõn nagy erejére, s' iffiuságára nézve igen föl-
sualkodot vólna; imé az Isten jóra akarván fordítani
fel-sualkodságát, belpoklofságot bocsáta reá, hogy az ál-
tal meg esmérven magát, térne Istenéhez, és kérne õ-
rök üdvõsséget magának: de imé az kevély Iffiu illy
nagy nyavalájában nem hogy Istenhez folyamodnék,
de sõt inkább kétségbe esvén, elő-hívátván sok embe-
reket fel-kiálta mondván, az Isten az én szépségemet
el-vonta, én-is azért el-vonyom tõle az én lelkemet, és
így bosszúmat állom rajta; és így töb fertelmes vétkekbe
bocsátkozván az rettenetes fájdalmakban mint egy ökör
bógvén s' nyelvét nagy hoszszan ki vetvén lelkét ki-
kádá, kit az gonosz ördögök nagy nevetéssel, és síkó-
rással azon szempillantásban el-vivének az örökké-va-
ló kínra.

Elõn azért az kétségbe esésnek és fel-sualkodság-
nak jutalma, kit hogy Isten tõlünk eltávoztasson, kér-
jük az Boldogságos Szűzet, legyen Szent Fia-elõt szó-
szóllónk, hogy ez illyen bûnõktõl meg mentvén, az
Pokolbéli kárhozattól-is óltalmazzon

meg minket

HUSZ.

HUSZON HETEDIK SZOMBAT

XXVII.

*Kérjed tiszta szívből az Istent, s' az Bóldogságos Szűzet ;
hogy méltóztassanak néked meg jelenni, s' lelki vígasztalást adni.*

NIncse az elme, avagy tudomány, az ki az dicsőséges Jánosnak, és az ő Szent Annyának ízépségét le-irhatta, avagy ki magyarázhatta, mert ha az Mennyei bóldogságról-is maga Üdvözítőnk azt mondgya, hogy se szem nem látta, se fül nem hallotta, se az Ember szívében nem tűnnek az mit Isten készítet az magát szeretőknak, mennyivel szebb az Krisztus János, az ki Menyországának fényle, Istene, és Koronája. de még a' Bóldogságos Szűz-is, az ki az ő Szent Fia-után Menyekben leg-nagyobb lévén, Mennek Királynéjává választatott. Noha pedig talám fel-fuakotságnak méltán tartathatnék lenni, ha valaki illyen ki-mondhatatlan ízépséget kívánna látni ; mindazonáltal mivel Üdvözítőnk az szíveknek vizsgálója, nem annyira az dolgoknak nagy vóltát, mint az alázatos szívnek buzgóságát tekinti. Az Bóldogságos Szűz pedig az ki az alázatóságnak Annya örömöft törekedik az maga hívei-mellett, ha őtet tiszta szívből, és nem valami hívőkodásból, hanem alázatos buzgóságból kérük ; az mint ezt szépen bizonyította Bartholomeus de Pisis, in Chron. Vit. S. Francisci cap. 23.

Volt egykor ugymond az jámbor Szent Páter Péter idejében egy Szent Ferencz Szerzetiben lévő Frater Conradus de offida névű, az ki azon Páter Péterrel ki-menvén mendikációra avagy köldülésre, egy Erdőben felre vévén magát azon Frater Conradus, le térdeplék, és nagy foházkodásokkal, s' könyhullatásokkal kezde imádkozni, s' az Bóldogságos Szűzet kérni, hogy Szent Fiával egygyűt meg jelenvén, méltóztatnék lelki vígasztalást adni: kinek könyörgése meghalgattatván, imé az Szeplőtelen Szűz Maria, az ő Szentséges Szent Fiával az kised Jéuskával, nagy csudalatos, és ki mondhatatlan fényességben, és dicsőségben alá-szálván hozzája méne, és azt az minden szépségek fölötte való szépséget, az ő Szent Fiát ölében tartván Conrádusnak kezébe adá, kit ölébe vévén gyönyörűségesen kezdé csokolgatni, s' annyira meg ujúlt szívében, hogy az nagy gyönyörűségnek miatta éppen elragadtatnék elméjében, nem is tudná hol volna: így nyájaskodván azért mint egy fél-óraig, vízfíza vévén az kised Jéust az ő tisztaságos Szent Anyja, felmêne megint az magas egekbe, Conrádus holt elevenen maradván, az földön elméjében azt az Mennyei szépséget forgatván. Mely dolgot, hogy Páter Péter látott volna oda menvén hozzája fel költvén, mondá: o áldott Ember, Istennek nagy malasztja vagy on veled: mire felele az Fráter, mire nézve mondod e' szókat? felelvén vízfízt az Páter mondá, láttam midőn az Szeplőtelen szép Szűz Maria hozzád jött, s' az kised gyönyörűsége kis Jéust kezébe adta, kit apólgat-

ván

ván nagy könyhullatásokkal csókolgatz vala, El-éjed.
 wén azért e' szókon Fráter Conrádus, térdre esék az
 Páter-előt, mivel igen alázatos vala, hogy ezen dolgot
 Tenkinek ne jelentené nagy buzgóssággal kéré, kit az
 mig éle meg cselekevék igen ízeretvén egy mást e' két
 Szerzetes Ember.

Hogy ily szép lelki vigasztalást nekünk-is nyerjen
 Szent Fiától az Bóldogságos Szűz, buzgó, és igaz szív-
 ból, s' állandó képpen kell kérnünk.

THUSZON-NYOLCZADIK SZOMBAT

XXVIII.

*Ha lehet az Bóldogságos Szűz Szentegyházát Szombat na-
 pon meg látogassd.*

A Z aétatóságnak mindenkor jutalma szokot lenni;
 mert az, a' ki meg győzi a' győzhetetlent, s'
 meg kőti a' mindenhatót: o mely bóldogok azok az
 kik valóságos aétatósággal vífeltetnek az Felséges Is-
 tenhez, s' az ő Szent Annyához, bizvást mondhatom
 sazt, hogy valakik az Bóldogságos Szűzet igazán Tisz-
 tetelik, lehetetlen hogy el-hagyattassanak, mert annyival
 nagyobb az Bóldogságos Szűz kegyessége az hozzá fo-
 lyamodókhoz az mi gonosz cselekedetinknél, mennyi-
 vel fényesebb az nap egy gyertya vilagnál; és így ha
 N 2
 gyakorol-

gyakorollyuk az Bóldogságos Szűzhöz-való áetatosfágunkat, s' főképpen Szombat napon az Bóldogságos Szűz Templomába járulván tellyes szívből imádkozunk, Isten az ő Szent Annya érdeméért irgalmas léfzen hozzánk.

Szent Gerlachusról az ki Ruremondi Püspök vólt, azt írja az Breu. in Jan. Hogy ezen Istenfélő Püspök minden Szombat napon Aquisgránumban az Bóldogságos Szűz Szentegyházába mezít-láb gyalog megyen vala, ottan nagy szívbeli töredelmességgel áetatoskodván : úttyában pedig Szent Servatius Temploma-mellet mindenkor meg álla, s' azon Szentet kinek teste ottan vala, áetatosfán köszönté. Ezen Istenes áetatosfágot, midőn sok Esztendőig követné-el, végre halálos ágyába esvén nem kaphata olly Papi Embert, az ki-által az Krisztusnak Szent Testét bé-vehetné, s' az utolsó kenetet-is fel venné ; midőn azért ily győtrelemben vólna, folyamodék az Bóldogságos Szeplőtelen Szűzhöz, nagy könyhullatásokkal kérvén, hogy méltóztatnék maga irgalmaságát hozzá nyújtani, s' lelki vigasztalást adni : színte Szombat napon virradóra midőn így áetatoskodnék, nagy Dicsőségben elő-jöve Szent Servatius ; ki mondá, imé te engem gyakorta köszöntöttél, midőn az Bóldogságos Szűz szolgálattyára Szombat napokon mennél, azért ihol engem küldöt előre azon Istennek Szent Annya, hogy téged meg-vigasztalnálak ; el-hozván magával az mi Üdvözítők Szent Testét, az betegnek bé-adá, s' az utolsó kenetet-is fel-adta, egy szóval minden imádságokat mellyeket az haldokló Emberek

berek-mellet, el-szoktak mondani az Lelki Pásztorok el-végezé, s' végre lelkét Istennek ajálván, imé ki-mondhatatlan fényességben az Bóldogságos Szűz-is az Mennyei Szent Angyalokkal alá-jöve, s' az ő hív szolgáját kegyes szókkal biztatván el-vivé magával az Mennyei örömbbe.

Irja Bonifacius in Histor. Beatæ Mariæ Virginis, Lib. 2. Cap. 8. Hogy Indiában Racholanum Városában egy Bóldogságos Szűz Szentegyházában minden Szombat napon nagy áétatosság lévén, akkoron sok Népség gyülekezék oda, azonban egykor látván az Pogányok az Kertyénségnek nagy buzgófságot, az egész Város népe oda gyűlvén Szombat napon meg-kereztelteté magát, s' egészen az Pogányságból az igaz hit-re tért.

Ugyan azon Bonifacius írja azt-is, hogy egy Szentegyházat kívánván építeni az Keresztyének az Bóldogságos Szűz tiszteletire Szombat napokon minden oda járó keresztyén egy követ vévén az úton fel, oda vivé ; mely dolgot kedvesen vévén az Bóldogságos Szűz az Pogányoknak-is oly kedvet ada, hogy látván sok betegségek-ből-való gyógyulásokat, kik oda tette-nek fogadást, azok-is kőveket vivének oda, annyira hogy az Templom Esztendő-alatt föl-épülne.

Igy azért igen üdvölséges dolog Szombat napokon az Bóldogságos Szűz Templomit meg látogatni, hogy minket-is az szűkségnek idejében meg látogasson.

HUSZON-KILENCZEDIK

S Z O M B A T

XXIX.

Az Bóldogságos Szűz szeretetire másokat-is fel gerjeszt.

UDvősséges dolog ugyan ha mi minnyájan tellyes szívből szerettyük az Istent ó Szent Felségét, Szent Annával egygűt, mindazonáltal ha másokat is arra hajtunk, Isten előtt nagy Koronát nyerünk, mert az Mindenható Isten-is arra oktat bennünket, hogy felebarátinkat ugy szeressük mint múnne magunkat, kihez-képest igen méltó azokat-is Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire, és szeretetire fel-gerjesztenünk, hogy velünk egygűt azok-is dicsídjék az Felséges Istent, és az ó Szeplőtelen Szűz Szent Annát az örök életben.

Erről szép Példát ad Jacobus de Voragine de festo Assumptionis előnkbe; Hogy egy igen aétatos Isten-felő Ászzony vala, kinek Ura noha értékes, és igen gazdag volna, mindazáltal hadi Ember lévén, inkább az Világi mint Isteni dolgokat követé, végre mindenét el-adván, s' el tékozolván igen meg-szegényedet. Ezen Embert gyakorta kéri vala jámbor Felesége, hogy az Bóldogságos Szűzhöz nagyob aétatósággal volna; ki jámbor Felesége szép intésére nézve néha még-is elméne az Szentegyházba ottan imádkozván, Felesége pedig azt mindennap nagy buzgóssággal gyakorollya vala.

Törté-

Történék azért egykor hogy sétálni menne azon Ember egy Erdőbe sok fele bús-gondolatokban lévén el-velszett javai-miat, hogy azért ott csak nem kétségbe esnék, elő-jöve egy rettenetes Lovas, az ki meg ál-ván előtte, monda : látom hogy szegénységeden bú-súlsz, im én néked nagy gazdagságot adok, ha az Fe-le ségedet énnékem két hétre ide hozod : kire felele az Iffiu, bátor, ugy légyen : mondá azért az Pokolbéli Sá-tán, imé az házad pinczéjének egyik szegletiben va-gyon sok kincs el-ásva, azt vedd-fel, így régi gazdag-ságod meg tér. Haza menvén azért az Iffiu, mindene- ket meg találá, s' ujobban igen gazdaggá lón. Hogy azért az hagyott nap el-érkezék, mondá Feleségének, édes Atyámfia, úgy az lóra, mert egy helyre kel men-nünk, mely ízokra igen meg-rémülvén az Isten-felő Aszfzony, kéré az Urát, hogy meheffen az közel-való Bóldogságos Szűz Szentegyházába egy kevesé, az ho-lott nagy ízvbéli buzgóssággal imádkozván ajánlá ma-gát, az Bóldogságos Szűznek imádkozván mind ma-gáért, mind Uráért. Es így fel-ülvén az lóra méne Ura-után.

Midőn azért az úton ujobban egy Bóldogságos Szűz Szentegyházát találnák elő, szépen kéré az Urát, hogy hadd lehetne még egykevesé az Szentegyházba menni, kit-is örömeft meg engedvén Ura, bé-méne és az Bóldogságos Szűznek ujobban nagy sirással könyör-ge magáért, és Uráért, az hol hirtelen nagy mély á-lom esék reá, Ura ott kin várakozván.

Azonban

Azonban az Irgalmaíságnak Annya az Bóldogsá-
gos Szűz azon Vitéz felesége képében ki-jővén az Tem-
plomból, fel-üle az lóra, s' az Iffiu-után menvén: hogy
az Erdőbe érnének, nagy tűzeffen elő-jöve az az Po-
kolbéli lovas nagy haraggal, mondván, miért csáltál
meg, mert én azt kívántam hogy az feleségedet hozd
ide, az ki tégedet én tőlem igyekezet el-vonni sokszor,
hogy ronthatam volna meg, te pedig az Isten Annyát
hoztad reám, az kire én, reá sem merek nézni? Ez szó-
kon el-csudálkozván az Vitéz nem tud vala mit felelni.
Az Bóldogságos Szűz pedig mondá. Te gonosz Lélek,
miért kívántad az én szolgálómat meg-rontani? imé ezért
meny mingyárt az Pokolbéli kínra, s' soha többé az én
szolgaimnak, s' szolgálóimnak ne vétheés. El tűnvén
azért az Sátán, az Iffiu Vitéz-is lováról le-szalvan térd-
re esék az Bóldogságos Szűz-előtt, s' könyörge vétkei
bocánattyáért, s' úgy méne előtte gyalog vízfűza az
Templomig, az hol találván feleségét az Bóldogságos
Szűz-is el-tűnék; kiért mind ketten Istennek hálát adá-
nak, s' az szegények közzé osztván az Sátántól nyert
kincset, annakuránna Isten áldásából igen Szentül élé-
nek mind ketten.

Illyen gyömolcse lón az Bóldogságos Szűz tiszte-
leti gerjesztésének.

HARMINCZADIK SZOMBAT

XXX.

*Szombat napokon az tánczot, koczka, kártya játékokat el-
távoztasd.*

AZ kik az Bóldogságos Szűz Congregatiójában, avagy szolgálattjában vannak, az Szombat napot sok szép aétatósággal szokták meg ülleni Istenes könyveket olvasván, s' az Világi dolgoknak úgy mint Táncznak, Kártya, s' Koczka játékoknak békét hagyynak, mert azokban sokszor nagy gonosz dolgok történnek, mellyek-miatt az Embernek lelke meg-sértődik, és' azzal véletlen veszedelem-is következhetik.

Igy azért az ki ezeket Szombat napokon az Bóldogságos Szűz tiszteletire el-távoztattya, bizonyára nagy jót cselekeszik, kinek-is mind e' világon, s' mind pedig az más Világon Istentől, és az Bóldogságos Szűztől jutalmát várhattya.

Egy rettenetes példát olvasok az példák Tükörében; hogy Belgiumban egy Isten-felő Papi Ember volt, amely Szombat napokon kivált-képpen-való aétatósággal viseltetet az Bóldogságos Szűzhöz, mindenkor azon napon Templomba menvén nagy buzgóssággal imádkozék; történék azért egykor hogy ezen jámbor Papi egy Bóldog Afzfony estvén ugyan Szombat napon akarván szokott imádságit végezni, az Szentegyházba menne; azonban midőn ott imádkoznék, imé az

O
gonosz

gonosz Ördög incselkedéséből némellyek az Várasia-
közül Férfiak, és Leányok mulika-ízóval az Szentegy-
ház eleibe menven tánczot indítanak, s' nagy kiál-
tással valának, úgy hogy az Isten felő Pap miattok i-
mádságát nem végezhetné, kire nézve ki-menvén az
Templomból, szépen s' Isteneesen inti vala az Tánczo-
fokat, hogy illy jeles innep napon az az Szombat na-
pon, s' Bóldogságos Szűz születése napjának estin az
táncznak hagynának békét; kik ki nevetvén az Ize-
gény Papot, tovább-is el-járának magok dolgában: vízf-
fza tére azért az jámbor Páter, s' le-térdepelvén az Ból-
dogságos Szűz képe előtt esedezék alázatosan büntetné
meg ez ízfogadatlan tánczosfokat, hogy ezeknek pél-
dájával tanulván, mások-is üllenék meg az Bóldogságos
Szűz napjának estit.

Meg-halgattaték azért az Páternek imádsága, és
imé mind addig éjjel nappal kellett az azon tánczosfok-
nak Isteni hatalomból tánczolni, minden meg-szünés-
nélkül, míglen végre el-dűlvén, az lélek ki menne be-
lőlk, nyilván-való példát adván gonosz cselekedetek-
ről.

In Spec. dist. 6. num. 65. Irattatik, hogy Szom-
bat napon egy Bóldogságos Szűz Sodáliffa, avagy ízol-
gája, az Templomba akarván menni, gonosz társaitól
az kártya játékra hívatottot, az hol el-vesztvén pén-
zét, az gonosznak adá magát nagy átkozódással; s' imé
csak hamar az földre esvén holt-elevenné-lőn; azonban
egy jámbor Papnak, eseti fülébe esvén oda jöve, s' az
fél-holt testet az Templomba vitetvén, az Bóldogságos
Szűz

Szűz Oltára eleibe tévé, az holot imádkozván érte;
végre föl-kele, meg-valván hogy már szinte el-kárho-
dot volna, ha az Bóldogságos Szűz nem könyörült vol-
na rajta, kire annakutánna Szerzetessé lévén, minden
száérttya, koczka játékoknak békét hagyta, jámborúl vé-
gezvén életét.

HARMINCZ-EGGYEDIK

S Z O M B A T

XXXI.

*Az Bóldogságos Szűzet, s' az egész Menntei Szenteket, s'
Szent Angyalokat, kérjed, hogy segítsenek az lelki üdvös-
ségre.*

V Alamt ez Világon cselekezik Ember, a' végre kel-
t azt el-követni, hogy az-által Istennek kedvét ta-
lálván az örök dicsőiséget el-nyerhesse, de mivel az
Emberi gyarlótság erőten ennek végbe-való vitelére, az
Menntei segítségre szűksége vagon; és így fölötte
hasznos ha az Bóldogságos szép Szűzet, az Mindenha-
zó Istennek irgalmaságos Szent Annyát, s' az egész
Menntei Szent Sereget segítségül hívjuk, hogy min-
ket mind ezen az Világon, az míg élünk, mind pedig
móltunk után segítvén, az lelki üdvősségre vezérellye-
mek, az hol az édes Jéust, ugymint meg-váltó Iste-
munket örökké dicsírheszük.

Igy cselekevék Szent Lajos , a'vagy Ludovicus Francziai Király ; az ki minden nap azoknak az Szenteknek, kiknek innepét űlette azon napon az Anya-Szentegyház szorgalmatosán imádkozék , s' halálának oráján meg-jelenvén az Istennek Országába magokkal el-vitték , mivel minden nap segítségül hívá őket.

Páter Ugarius Minorita Barát Serm. 28. Gemmæ fidei azt írja , hogy Brittániában egy Alszyony-állatnak, mely nehézkes vala olly csudálatos kívánsága érkezék, hogy minden módon azon volna hogy miként ehetnék Ember húst, mely képtelen kívánságára Ura reá nem állván ; midőn valahová ki ment volna , imé az Felesége az nagy kívánsága-miatt, két Esztendő Fiacskáját elő-kapván meg-őlé , s' felét meg-süté, az másik felét pedig fazékba vetvén meg-főzé , s' enni kezdé ; Azonban haza jöven Ura, s' végére menvén az dolognak, oda méne az konyhára, s' mind az meg-sült darabot, s' mind az főtt étket ki még az többtől meg-maradot vólt, fazekastúl vivé az Szentegyházba az Bóldogságos Szűz Oltára elejbe, szintén Szent Vincze napján, ottan térdre esvén kéré az Bóldogságos Szűzet , s' Szent Vinczét, hogy eggyetlen egy Fiát adná meg néki, az meg sült darabokat-is az fazékba vetvén. Alég végezé azért imádságit hogy imé az gyermekeske frissen, és egészségesen ki jöve az fazékból, s' az szüed Apjához futa nagy örömmel. Kiért Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek ugy Szent Vinczének is hálákat adván, vízfza méne gyermekével eggyütt házához.

Mely csudát esztelen Felesége-is látván magába tért, és az Templomba menvén vétkeinek bocsánattyát kéré,

kéré, kit meg-is nyere, s' annak-utánna mind ketten kiváltképpen-való aétatósággal vífeltetének, az Bóldogságos Szeplőtelen Szűzhöz, s' az több Mennyei Szentekhez.

Ezekből alkalmasint ki-tetzi minémű hathatósága s' ereje vagyon az Bóldogságos Szűz, és az több Mennyei Szentek segítségének, kihez-képest nem csak méltó, de ugyan szűkséges-is hogy az Irgalmaśágnak Annyát az Bóldogságos szép Szűz Mariát, az több Mennyei dicsőséges Szent Seregekkel egygűt buzgósággal kérjük, hogy vezérlyenek minket az örökkévaló üdvőśsége.

HARMINCZ-KETTŐDIK SZOMBAT

XXXII.

Az Bóldogságos Szűz képe-előtt mondd-el az Bóldogságos Szűz Litániáját, s' ha lehet térden álva minden Szombaton bóldog kiműlőśd-ért.

SOk helyeken igen dicsíretesen követik némellyek, hogy minden Szombat napon Litániát mondanak az Bóldogságos Szűz tiszteletire, ugyan azon Bóldogságos Szűz képe-előt, melyet igen kedvessen-is vészen az Bóldogságos Szűz, kit meg-is mutatot Joannes névű Szent életű Remetének, az ki egy kőzúklás bar-

langban lakván, nem meszsze Jérusálem Várasához, az Bóldogságos Szűz képe előtt minden Szombaton elmonda az Bóldogságos Szűzről-való Litániát aétatossan, gyertyákat gyűjtván az kép előtt. ki-menvén pedig kólduláfra, az meg gyújtott gyertyákat ottan hagyá az Bóldogságos Szűznek ajánlván mindenét, ugy méne ki czellájából. Történék pedig hogy egykörtovább-menvén, sokáig kellettnek kinkésni, és nem mehetne egy egész hólnapig szokott helyére, avagy Czellájába vízfza betegségbe elvén; Isten segítségéből azért meggyógyulván Szombat napon haza érkezék, az holott azon gyertyát akkor-is égve találta, sőt abban semmi el nem éget, hanem olyan egészen találá, az mint hadta volt; térdre elvén azért, s'az Bóldogságos Szűznek hálákat adván, azon szokott Litániáját megint elmondotta: mely csuda tételét az Bóldogságos Szűz annakntánna-is mindenkor el-követte, valamikor ezen Szent jámbor Remete házából ki megy vala vízfza térésé ig.

Ellenben pedig az kik az Bóldogságos Szűz tiszteletit nem követik, azok is az csudálatos Szent Anyának segítségét nem remélhetik, sőt büntetéseket várhattyák, az mint egy Eretnek Cyprius névű Constántia Várasában lakozó Ember járt; ki Szombat napon az Bóldogságos Szűz Temploma mellett el-menvén egy ókör szekérrel, midőn az Litániákat hallaná, se meg nem állot, se sűveget nem vetet, sőt az Litániákat kárhoztatá, és az minémű Bóldogságos Szűz képe az ajtó-előt állot azt rútúl szidalmazván, eggyik szemét az nála-való kéffel ki-vájá, hogy azzal az Bóldogságos Szűznek
valami

valami mocskot tenne; az honnét, nem megszűze hanem csak egynéhány lépésnire menvén, ím az ōkrők megdűhödven, az szekeret diribról darabra ronták, kinek egyik szege ilyeneken azon Embernek szemeibe esvén, azontúl az jobbik szemét, mellyet ő-is az Bóldogságos Szűz képének ki-vájt vala, ki tolyá, s' azon helyen az egész szeme ki folyván meg-vakula fél szemére.

Igy bünteté azért Isten meg az Bóldogságos Szűz ellenségét, az ki az Szent Litániákat kárhoztatván az Bóldogságos Szűz képét ilyen nagy vakmerőséggel kíváná meg-rútítani.

Mi azért az kik az Bóldog Szűz szolgainak, és szolgálóinak tartjuk magunkat lenni, kövessük-el az Szombat napi Bóldogságos Szűz Litániájának el-mondását azon Bóldogságos Szűz képe előtt; kivel nagy kedvet találván az tisztaságos Szűz-előt, bizvást el-hihettyük hogy minket-is az mi utolsó szükségünkben, el nem hágy, hanem fáradságunkat meg jutalmazza.

H A R M I N C Z - H A R M A D I K S Z O M B A T XXXIII.

Házadban ha vagyon az Bóldogságos Szűz képe, aztot minden Szombat napon gyakorta köszöntséd mondván, üdvöz légy Maria, nekem mindenkor kegyelmes Ajszónyom.

AZ Angyali köszöntésnek nagy erejét minnyájan tudgyuk, mely-által az Bóldogságos Szűz Isten anyyá-

annyávé választaték, és így mentől gyakrabban köszöntjük az Bóldogságos Szűzet annyival kedvesebben véfzi.

Olvásom az Példák könyvében, hogy egy jámbor Deák az Bóldogságos Szűz képe-mellet mikor el-menne mindenkor azt mondá, áetatossan Ave Maria, Domina mea ; az-az : Űdvöz légy Maria, én Aszfzonym: eggyik Szombat napon azért azon menvén az Deák által, midőn áetatossan mondá az föllyül meg-írt szokat, meg felele az kép mondván, Ave Serve fidelis. Űdvöz légy én hív szolgám, mely csudára le-térdepelvén mindenét az Bóldogságos Szűznek ajánlá,s' annakutánna nagyobb buzgóssággal követé-el szokott köszöntését, avagy Űdvözletit.

Mást-is olvasok Thomas Cantipratanus könyvéből lib. 2. cap. 29. part. 9. ki azt írja, hogy egy áetatos Iffiu vala, az ki az hadba adván magát az Bóldogságos Szűzről soha el nem feletkezék, hanem valahol képét láttya vala az Angyali köszöntést el-mondá ; midőn azért már meg-vénhednék, s' az sok sebek miat-is az hadakozásra alkalmatlannak látná magát lenni, az Bóldogságos Szűzhöz folyamodván, kíváná tudni mi állapatra kellettnek magát venni, hogy utolsó idejét az Istennek, és az Bóldogságos Szűznek szentelné, úgy rendele Isten, hogy az Cisterciensis Barátok-közzé menne ; de mivel sem írni, se olvasni nem tudá, csak az mit másoktól hallot vala azt követé. Hogy azért az Miatyánkat, és Űdvözletet meg-tanúlná, sokat mesterkedének az szerzetes Barátok, de mind haszontalan vala:
végre

vége arra a' négy, őt szóra nehezen meg taníták; Űdvöz légy Maria, malaszttal vagy tellyes, kit sok idő forgása-után elméjébe vévén, annyira szívében hata azon egynéhány szó, hogy valahol az Bóldogságos Szűz képét látná akár ennék, akár innék, akár pedig valami más dolgot cselekednék, mindenkor csak azt az őtt szót, ugymint az Angyali köszöntést mondgya vala, és forgatá elméjében, végre midőn ezen Szent szót egynéhány Esztendeig gyakorlaná, igen szép csendesen Istenben el-nyugovék.

Harmad nappal azért, minekutánna el-temettetet volna, egy csudálatos fa nőtt ki az szívéből, kinek gyönyörűséges aranyas levelei valának, kikre arany bötükkel vala mindenikére föl írva ez őtt szó ugymint Űdvöz légy Maria, malaszttal vagy tellyes, mely csudát halván az Püspök nagy sokasággal oda méne, és föl-árván az testet, láták hogy az száján által jött volna azon facska ki az szívében lévén gyökere; föl-vévén azért az testet az Templomba vivék, az csudálatos fa-is örök emlékezetül el téteték, de az levelei el tűnének.

Valaki azért az Bóldogságos Szűzhöz aétatos akar lenni, ezen köszöntést, kinek első találója Gábiel Arkangyal volt, az Bóldogságos Szűz képe-előt gyakorolja, hogy az-az dicsőfséges, és bizonyára minden szeretetre méltó Anya halála óráján köszöntse az ő köszöntőit, s'vezérellye oda azholot az véghetetlen Irgalmu

Isten az ő Szentitől Szent Annyával
egygyüt köszöntetik,

HARMINCZ-NEG Y E D I K S Z O M B A T

XXXIV.

*Azon légy, hogy Szombat napon valami jót cselekedgyél, az
Bóldogságos Szűz tiszteletire.*

AZ jósságos cselekedetek-által, mint egy szárnyai-
val szokot az igaz hitben lévő Keresztyén Isten
dicsőséges színe-eleibe menni, mert az hit az jósságos
cselekedetek nélkül olyan, mint ha holt volna, Szent
Pál Apostol tanítása-szerint-is : és így igen dicsíretes
dolog ha az jósságos cselekedeteket s' főképpen pedig
Szombat napokon az Bóldogságos Szűz tiszteletire el-
követtyük.

Haly erről egy példát, melyet ír Vincentius Be-
luac. lib. 7. cap. 20. Hogy egy igen híres kép író volt
Flandriában, az ki Szombat napokon az Bóldogságos
Szűz tiszteletire mindenkor ugyan azon Bóldogságos
Szűz képét szokta vala írni azon mesterkedvén min-
den erejével, hogy az Szeplőtelen Szűznek, és az kis-
ded Jéuskának mentől szebben lehetne úgy írni ábrá-
zattyokat-le; Azonban történék egy Szombat napon,
hogy már el végezvén mind Üdvözítőnk, mind pedig
Szent Annyának Abrázattyát, s' több tagjait-is igen é-
kessen; végre az gonosz Ördögöt mentől rútabbúl lehe-
te kígyó képében az Bóldogságos Szűz lábai-alá írni; ki-
ért az

ért az Pokolbéli Sárkány rettenetessen el-haraguvék
nem szenvedhetvén az Bóldogságos Szűz Tiszteletit, s'
az maga gyalázattját nagy tüzezen elő-jöve, haraggal
kérdé, hogy miért gyalázná őtet ilyen módon? kire
felele az kép-író mondván: ezt méltán cselekszem, mert
te minden gonosznak, s' rútságnak kút-feje lévén, az
Krisztus, és az ő Szent Anyja-által láb-alá vettettél, és
már az által hatalmod el-rontatott. Erre mondgya az
Sárán, ha ki nem töröld innét képemet, meg-látod
hogy bizonyára roszfűl fogsz járni: kivel nem gondol-
ván semmit-is, az Bóldogságos Szűznek ajánlá magát
az Isten-felő kép-író.

Elő-jövén azért az második Szombat nap-is, ujob-
ban elő-vévé kép-írását, s' midőn szintén az utálatos
Sátánnak képét el-végezné, ujobban nagy zörgéssel elő-
jöve, s' egy nagy szél-vészt támasztván, az házat egész-
len föl-forgatá, úgy hogy valamennyi kép, felték, s'
más hol mi partéka vala az házban, azt mind őszve
zavarná, s' az jámbor kép-írót-is ottan holt-elevenen
hagyván, el-távozék. Egy kevés vártatva azért föl üdöl-
vén azon kép-író, hogy minden partékáját őszve rontva
látná, alázatos szívvel folyamodék az Bóldogságos Szűz-
höz kérvén, hogy mivel az Bóldogságos Szűz tisztes-
ségéért szenvedné azt az kárvallást, méltóztatnék se-
gítségét hozzá nyújtani: még el sem végezé imádságit,
imé az Isten Angyala oda jövén, mindeneket épségre
hoza, és előbbeni helyre tévé, úgy hogy azokban
semmi leg-kissebb kár sem történék: Kiért Istennek, s'

az Bóldogságos Szűznek nagy hálátat ada az jámbor kép-író, s' annak-utánna-is követé-el kezdett aétatoságát.

Innét-is láttyúk, hogy az Szombat napi jófságos-
cselekedet az Bóldogságos Szűz előtt kedves, kit ha
mi-is el-követünk, kétség-nélkül meg-is jutalmaztatunk.

H A R M I N C Z - Ö T Ö D I K S Z O M B A T

XXXV.

*Szombat napokon végy egy kis üdöt arra magadnak, hogy
Krisztus Urunk kinszenvedéséről, és Bóldogságos Szűznek
bét epefségéről, gondolkodván töredelmes szívvel szánakod-
gyál.*

KI ád az én fejemnek vizet, s' szemeimnek köny-
húllatásnak forrását, és sírok éjjel nappal az én
üdvözítő Jésumnak szörnyű kínnyain, s' keserves ha-
lálán, imé az keresztfán függ az, a' kitől mindenek füg-
genek, meg-hólt az, a' ki az életnek kút-feje; az Isten-
telen Emberektől, nagy kínokkal kínoztatik, az Men-
nyei Dicsőségnek fényes Koronája. O hallatlan dolog,
O bizonyára csudálatos, és meg foghatatlan állapot; hogy
az mi bűneinkért az ártatlan Jésum, ily rettenetes kint,
s' halált kíván szenvedni: Mit mivelünk mi bűnnel
rakott Emberek, micfoda orczával nézhettyük az mi
Üdvö-

Üdvözítőnknek illy keferves hálalat; imé az nap, és
hóld bé homályosodnak, az kősziklák meg hasadoznak,
s' mi azoknál-is keményebbek vagyunk, s' szívünk az
gyönyörűséges szép Jánosnak halálán meg nem esik.
Ihol az Bóldogságos Szűz Mariának gyenge szívét ál-
tal-jára az ki-mondhatatlan nagy szívbeli fájdalomnak
éles töre, az egekben lévő Szent Angyalok-is mutat-
tyák mint egy ízomorúságokat, hogy az mi meg ke-
ményedett szívünket meg-lágyítsák, s' töredelmesség-
által az igazpœnitentia tartásra vezérellyenek bennün-
ket. Méltó tehát nekünk-is szívbeli buzgósággal az mi
meg-váltó Krisztusunk szörnyű kín-szenvedéséről gon-
dolkodván belső tellyes szánakodással lennünk, kinek
emlékezeti mely kedves legyen Isten-előtt, éz követ-
kezendő Historia meg-mútattya az Példák Tüköréből
Ex. 5. de Pass. Hogy egykor, egy igen aétatos Embernek
szokása vala, hogy az Krisztus Kín-szenvedéséről gyakorta
emlékeznék : midőn azért egy napon nagyobb aétatos-
sággal imádkoznék, kéré az Mindenható Istent méltó-
ztatnék meg-jelenteni néki, micfoda Jószágos csele-
kedet volna ő Szent Felsége-előt leg-kellemetesb Mire
nézve Krisztus Urunk egy igen nagy kereszttet hordoz-
ván hátán, megyen vala eleibe ; kit kérdezvén hogy ki
vólna felele : én vagyok az János Krisztus, az ki az Világ
váltságáért szenvedtem, ha azért tudni akarod , micfoda
jószágos cselekedet leg-kedvessebbén-elöttem, tudgyad,
az kedvessebb, ha az én keresztemet segited hordozni.

Kire monda az jámbor Isten-felő keresztyén, Uram
hogy bírjam el, e' nagy, és terhes kereszttet ; erre fe-

lele Űdvözítónk, nem külső-képpen kívánom én hogy keresztemet hordozzad, hanem szívedben, az-az gyakorta emlékezzél meg az én számtalan sok kínaimról, s' keserves halálomról, kit érettetek szenvedtem, s' arról elmélkedvén szívbeli szánakodással légy, s' énnekem hálákat adván, halálomnak emlékezeti, az igaz töredelmességgel mindenkor szívedben légyen.

Itt azért meg-mutatá az mi meg-váltó Krisztusunk, hogy az ő keserves könnyának, s' halálának emlékezeti igen kedves volna; kire nézve kérjük az Bóldogságos Szűzet, nyerjen nekünk Szent Fiától oly malasztot, hogy keserves szenvedését szívünkben forgatván mindenkor buzgósággal emlékezzünk Űdvözítónk haláláról.

H A R M I N C Z H A T O D I K S Z O M B A T

XXXVI.

Az egész Világon lévő gonosz tévőkért imádkozzal, hogy meg térjenek.

AZ világon lévő gonosz Emberek azért élnek az mint Szent Agoston Doctor írja, hogy vagy meg térjenek, vagy pedig az jók általok próbáltassanak mint az arany a' tűz-által: Mivel azért Isten ő Szent Felsége is nem kívánja az bűnösök halálát, hanem hogy

rhogy meg-térjenek, és éllyenek, illik azért nekünk is azon könyörgenünk Isten, s' az Bóldogságos Szűz előtt mind azoknak meg téréséért, hogy lelkeket meg nyerwén, s' az Mennyei Bóldogságba vélek egygűt menwén, nagy koronát nyerjünk Istentől ő Szent Felségétől ugyan azon örök dicsőségben.

Szép Példát olvasok Cantipratanus Tamás, második könyvében ; Hogy Lóvaniumhoz közel vólt egy üigen aétatos Afzizony, az mely gyakorta, s' főképpen pedig Szombat napokon imádkozot az Bóldogságos Szűz képe-előt az gonosz tevőknek meg-térésé-ért; történt azért, hogy azon jámbor Isten felő Afzizonnak meggyetlen egy fia lévén gonosz társaságra adván magát, a' jószágos cielekedetektől tellyeséggel el távoznék; kit nagy szíve fajdalmával értvén édes Annya sokat imádkozék, és bőjtöle érette, hogy fia meg-térne, végre meg-halgattatván imádsága, azon feslett erkölcsű fia ihálálra betegedvén gyonto Atyát hívata magához s' Mzánván bánván vétkeik nagy szép készülettel, s' töredelmes szível vévén az Szent Sakramentumokat-is bé, végre üdvősegeffen meg hala. Hogy azért tovább-is imádkoznék lelkéért, az Annya, s' bőjtölne-is sokat meg-fzabadulásáért őt egész Esztendeig, végre meg-jelenék azon fia néki mondván, imé édes Anyám mind az örök kárhozattól éltemben, mind penig most az Purgatoriumbéli rettenes kínoktól a' te szép, s' aétatos imádságid-által ki-fzabadítottam, s' megyek már az örök bóldogságra.

Igy

Igy szabadítaték azért az bűnös Ember az jó tétéményekkel az örök veszedelemtől.

Mást-is olvasok Szent Ersébet Magyar Országi Andrásh Király Leányáról, kiről ír-a Surius Mensé Novembri hogy egy becsületes Uri Aszfzony menvén hozzája, kinek Fia igen feslett erkölcsű vala, kéré hogy Fiának meg-téréséért imádkoznék, el-hozván azon gonosz Fiát-is magával, kit magához híván Szent Örsébet Aszfzony kérdé, ha volna é' kedve az meg-térésre, kire felele az Iffiu mondván: o én Aszfzonyom kérlek imádkozzál érettem hogy az Isten adgyon oly malasztot az mely-által szolgálhassak néki. Térdre esének azért mindketten az Iffióval, s' imé midőn Szent Örsébet el-kezdéné az imádságot, néki kezde az Iffiu melegedni, elannyira, hogy az feje tetejéből-is az nagy hévség-miatt az füst vastagon menne fel; hogy azért annyival inkább imádkoznék Szent Örsébet, az Iffiónak átatóságáért; fel-kiálta mondván, o én Aszfzonyom, elég immár az te imádságod, mire az hévség-miatt mely rajtam van, éppen el-lankadok; tovább-is imádkozván pedig ujobban nagy szóval fel-kiált, elég már, elég az imádság, mert tellyeliséggel meg-gyuladot az szívem, le-hajtván fejét el-dűle, nem bírhatván tovább magát: mely dollog-után Szent Örsébet fel-kele imádkozó helyéből, fel-emelé az Iffiat, és el-bocsátá; ki az Szerzetesek közzé menvén Istennek meg-téréséért hálakat ada, s' igen Szent életet viselt, annakutánna. Ily szép gyümölcse lévén az gonoszok meg-téréséért-való imádságnak.

H A R M I N C Z H E T E D I K S Z O M B A T XXXVII.

Az halálos betegségben lévőkért imádkozzál, hogy Isten adgyon azoknak vagy testi, vagy lelki vigasztalást.

SOha az Embernek az segítség nem szűkségesb mint halála óráján, mert akkor mégyn vagy az örök Dicsőiségre, vagy az örök veszedelemre, kire nézve nagy könyörületesség, s' Isten-előt-is igen kedves dollog az halálos betegségben lévőkért imádkozni, hogy azoknak szíveket Isten erősítse meg az gonosz Sátán-ellen, s' adgyon oly buzgó aétatóságot, az mely-által az örök kárhozattól meg-menekedvén, juthassanak oda, az hol Krisztus Jépus az ő Szent Annyával, s' minden Szenteivel dicsőíttetik örökkön örökké.

Erről egy csudálatos példát ír Cefarius lib. 11 cap. 17. Hogy egy Cuno névű nagy, és Nevezetes Uri Ember, mely Málburg Várát bírja vala, főlötte gazdag, és sok pénzzel bévelkedék : Ezen dus gazdag Ember gonosz életű és feslet erkölcsű vólt el-annyira, hogy az Istennel-is nem gondolván, minden felegonofságokat, s' gyilkosságokat, s' több más czégéres vétkeket-is elkövetne, melyben negyven Esztendőnél tovább éle. Mindazonáltal végre észbe vévén magát, búcsút vévén az Világtól az Szent Ferencz Szerzetibe méne,
Q akarván

akarván életét meg-jobbitani, az hol annyira ment elő az poenitentia tartásban, hogy Istentől, s' az Bóldogságos Szűztől igen kedveltenék. Azonban történék, hogy azon Cuno, nehéz betegségbe esnék, hívá azért az Szerzeteseket magához, mondván, imé az Világnak fok Esztendőig szolgáltam, az Isten szolgálattában kevés Esztendőket töltöttem, mindazáltal bízom az én Teremtő Istenemben, s' Bóldogságos Szűznek érettem-való törekedésében, hogy irgalmas, és kegyelmes léfszen hozzám; tudgyátok azért hogy én harmad nap mulván Szombat napon estve bizonyossan meghalok, kérek azért, hogy imádkozzatok érettem, hogy az én meg-váltó Istenem az ő Szent Annja érdemiért könyörüllyön rajtam. Hogy azért az Szerzetesek harmad napra ujobban oda menének az beteghez, s' minden Sacramentumokat fel-adnának néki, minnyájan nagy aétatofsággal imádkozának érette, kik közöt maga-is szépen imádkozván Istene'sen ki-múlék az Világból.

Azon időben vala egy Aszszony-állat oda nem meszse, kiben az gonosz lélek lakik vala, mely el-távoztván egy kevés ideig tőle, ujobban vízfíza térvén, belé méne, hogy azért az Pap meg látá, hogy az gonosz lélek vízfíza tért volna, kérdé hogy holott járt volna, ki menvén azon személyből; kire azt felelé mondván. Most hala meg egy Cuno névű Barát, kinek halálára Tizen-öt ezeren mentünk vala oda, hogy lelkét Pokolba vigyűk, s' azért mentem én-is oda nagy örömmel; Kérdé azért az Pap tovább-is mint járt volna, kire azt adá válaszul; azok az átkozott fel-borotvált

Barátok

Barátok körül-fogván ágyát az betegnek, annyit bírbé-
télének az Istennek, s' az Isten Annyának, hogy az
ágyhoz közel sem mehetnénk; kérdé azért az Pap,
hová lőtt annak az betegnek lelke? azt monda, az Ma-
gasság béli-lábaihoz vitetett, s' íhol lassad micfoda
nagy rövidségünk vagyon nekünk Ördögöknek, ez
az Ember negyven Elztendőnél tovább szolgált nekünk,
más Urnak penig csak három Elztendeig szolgált, még-
is el-vitte tőlünk; minek utánna azért el-vitetett vol-
na, mi magunk-között öszve veszvén, egymást kár-
hoztattuk, én is ide vízfza térék, hogy szomorúsá-
gomat enyhítsem.

Ezen példából azért meg tetczik micfoda szűksé-
ges dolog az halálos betegségben lévők-ért imádkozni,
cselekedgyük mi is ezt, hogy mások-is imádkozván ha-
lálunk-kor érettünk, az gonosztól meg-mentsenek. ak-
kor tudniillik midőn az lélek az Testtől el-válik, s' az
rettenetes ítélő Bíró eleibe kínszerítetik menni, az ho-
lot minden jó és gonosz cselekedetiről számot adván,
az utolsó Sententiát ki-vész, vagy az örökké va-
ló életre, vagy pedig az örökké való-halálra,
és veszedelemre.

HARMINCZ-NYOLCZADIK S Z O M B A T XXXVIII.

*Mindenedet ajánlyad az Istennek, és az Bóldogságos Szűz-
nek, s' add oda, úgy hogy valamire parancsollya, kész, lé-
szesz minden javaidat arra fordítani.*

Minden igaz Keresztyénnek kötelessége azt hozza
magával, hogy ez Világon lévő jókat az Felső-
ges Istentől vévén, vízfízont alazatos hál-adással ő Szent
Felségének ajánlyuk mindennemű javainkat, sőt ma-
gunkat-is; kit annyival alkalmatossabban, és hathatósban
vihetünk véghez, ha az Bóldogságos Szűznek-is Isten-
után mindenünket oda adgyuk, úgy hogy valamire pa-
rancsollya, arra fordítani készek légyünk; mely dolog
igen dicsíretes, s' az Bóldogságos szép Szűz-előt fölötte
kedves, kit bizonyít Octavius Pancirolla in sua Ro-
ma. Hogy Patricius János névű Romai nevezetes Ta-
nács Ember, fölötte sok kincsfelbévelkedvén, abban
vala szerencsétlen, hogy semminemű maradékja nem
vólna, kinek hagyhatná annyi számu gazdagságát.

Látván azért már vénségére, hogy illy szerencsét-
len vólna, az Bóldogságos Szűznek esedezék, hogy mel-
tőztatnék minden értékével parancsolni, s' meg-jelen-
teni hová kellenék javait fordítani.

Meg

Meg tetzvén azért az Bóldogságos Szűznek Patri-
cius János illy szép, s' buzgótságos aétatósága, meg je-
lenvén nagy dicsőségben, kívánta azon gazdagságot
az maga tiszteletire fordítatni, úgy hogy az Esquilinus
hegyén egy Templom építtetnék; kinek mi vóltát,
maga az Bóldogságos Szűz meg-mutatá, közép nya-
ron igen szép fehér havat bocsátván azon hegyre, oly
rendesen, az mint kívántatott azon Templomnak fun-
damentomit vetni. Mellyet el-követvén Patricius Já-
nos, annakutánna Liberius Pápa-által fel-Szentelteték,
az Bóldogságos Szűz képe az Oltárra helyheztetvén, az
holott sok szép csudák történnek mostanság-is Isten, s'
az Bóldogságos Szűz tiszteletire. Ittis meg mutatá Is-
ten, hogy Szent Annyához-való buzgótságát Patricius
Jánosnak kedvesen vette.

Olvasom Matthæus Péter könyvéből, Anno 1610.
pag. 476. Hogy Francia Országban egy Priscus névű
Franciai Király, ki még Pogány vala, hogy hallotta
vólna az Sidóságtól ez-előtt két Ezer Elztendővel,
hogy egy Szűz egy Fiat szűlne ez Világra, ki meg-vál-
tója lész az Emberi Nemzetnek, Carnotumban fara-
got Bóldogságos Szűz képéhez, kit annakelőtte csinál-
tattanak vala az Druides Papok méne Országának fő
Tagjaival, s' az egész Országát, Birodalmát az szűlendő
Szűznek ajánlá, kiről levelet-is írata, s' azon kép-ele-
ibe tette, az mely kép most-is ott tartatván, sok csu-
dák történnek azon helyben.

Ihol Priscus Király Pogány vólt s' az Bóldogsá-
gos Szűz nem-is születtetett vala, akkor ez Világra

midőn tiszteltetett ezen Priscustól, s' még-is csudák történetnek ottan Isten malaszttyából, sok nyavalyától szabadítván-meg az Emberek : mennyivel inkább mutatya Isten minékünk meg maga irgalmaságát Szent Annya kedvéért, ha minden javainkat buzgó fzivből néki ajánlyuk.

HARMINCZ-KILENCZEDIK S Z O M B A T XXXIX.

*Ha az Jéfus, avagy Mária nevét hallod Szombat napon,
tégy egy áétatos fohászkodást.*

AZ Emberi nemzetnek halálos ellensége az Pokolbéli Ördög semmitől úgy nem irtózik mint az Irgalmas Jéfus nevétől, mert az a' Szent név minden Nevek-főlött vagyon, úgy annyira hogy azon Szent Névnek minden térdek meg hajolnak, Menyben, és ez földön, sőt még-Pokolban-is, s' minden nyelv megvallya, hogy az Ur Jéfus, az ő Szent Attyának Dicsőségeben ül; Ezen Üdvözítők Szent Neve-után, leg nagyobb az Bóldogságos Szűz Maria Szent Neve, kit-is mikor az Pokolbéli Sátán hall, nem csak meg rettenik, de el-is távozik az Bóldogságos Szűzet buzgósággal nevező hívektől, és így igen üdvősséges dolgot cselekezünk, ha ezen Szent Neveket gyakorta mondván, áétatossan emlékezünk felőlek.

Irja

Irja Cantipratanus lib. 2. Cap. 49. Par. 14. Hogy egykor volt Brabantiában egy igen aétatos Apácza Szűz, mely annak-előtte Sidó leány lévén Ráchelnek hívátaték, s' fölötteszép-is vala kinek is meg-térésében, így dicsőítették az Bóldegságos szép Szűz.

Ezen szép Leány Sidó Attyával Annyával együtt ment egykor Lovánium Városába bizonyos kereskedés-miatt, s' már hét Esztendő s lévén, gyakran hallja vala az Keresztyén gyermekektől az Szentséges Maria Nevet, kit igen örömeft halgatván, kérdé az Keresztyén Gyermekeket, hogy micsoda Név volna az? kik azt felelék, hogy az Isten Annyának neve legyen, kire fel-gerjedvén igen az szive, valamikor azon Szent Nevet hallotta, mindenkor fel-emelvén az égre szeméit, sohajtott nagy szívbeli aétatósággal, s' ottan lévő Papi Emberhez (kinek Reinecia vala neve) menvén kéré, hogy mondaná meg ugyan igazán, mi volna a' Maria Neve? látván azért az jámbor Isten féltő Pap, hogy az Istennek lelke munkálódnék véle felele, kérdvén; én kedves Rachel leányom, az minémű Nevet én-tőlem kérdesz, tudgyad hogy az Isten Szent Annyának Neve, az ki ez egész Világnak megváltóját Nemzette, s' szülte ez Világra; azért édes Leányom annak az nagy Szűznek, s' az ő Szent Fia kedvéért akarj é' Keresztyénné lenni? kire felele, igen-is akarok, de kérlek édes Atyám, had ne tudgyák e' dolgot az én szüleim, kit elzébe vévén azon jámbor Papi Ember, kezdé az igaz hitre oktatni, s' végre arra hajtani, hogy meg-keresztelkednék.

Azonban

Azonban a' Pokolbéli Sátán látván ez gyenge Szűz Leánnak az Keresztségre való akarattyát, Szűleinek dolgát meg jelenté, kik elakarván onnet más Városba Leányokat vinni, estve szökve ment az föllyül meg írt Paphoz, kérvén hogy segítse, s' ne engedgye el vitétni; kire azt felelé az Pap; imé édes Leányom az Apáczá Szűzek Calastroma-előt várlak-meg, ez éjjel, jőj oda, s' gondodat viselem. Haza menvén azért, aláza toffan kéri vala az Bóldogságos Szűzet ne hagyná el, kinek Szent Nevében vetette volna minden bizodalmát, s' reménségét. Hogy azért Attya, s' Annya szobájában volna, s' mind ketten igen vigyáznának reá, imé minnyáján el-aluván az szeplőtelen szép Szűz Maria megjelenvén néki monda, jere velem Catharina, mert a' léfszen ez után, az te Neved, s' meg szabadítlak; elméne azért az Bóldogságos Szűz-után, ottan találván az Kalastrom-előtt a' meg nevezett Papot meg kereszttelte. ték Catharina nevet vévén magára, az hol igen Szent életet viselt az Szerzetben, s' végre igen üdvősségesen múlt ki ez Világból.

Igy azért itt is meg mutatódott az Szentséges Maria nevét szeretőknek, minémű jutalma legyen Isten, s' az Bóldogságos Szűz-előtt azon Szent Névnek aétátossággal-való gyakorkísáért. Mert az Ur Jéhus Krisztus Neve után olyan nagy Név az Bóldogságos Szűz Maria Neve, hogy azt csak halván-is az Pokolbéli Sátán nagy rettegve el-szalad, nem álhatván az Felséges Isten Annyának csak nevezet-it, tudván hogy az Bóldogságos Szeplőtelen szép Szűz-által jött ez Világra az, a' ki az

ki az Pokolbéli karokat maga Isteni hatalmával, s' ere-
jével meg-rontotta.

Valaki azért azon Isten dicsőséges Szent Annyá-
nak nevét tizta szívből gyakorollya, bizonyára meg
nem szégyenítettik.

NEGYVENEDIK SZOMBAT

XXXX.

*Szent Józsefet híjad segítségül, hogy vezessen az Isten, s' az
Bóldogságos Szűz szeretetire.*

AZ Bóldogságos Szűz Maria Jegyese, Dicsőséges
Szent József, noha Dávid Király Nemzetségéből-
való vólt, egygút az makula-nélkül-való Szent Szűzzel;
mindazonáltal alázatos állapotban viselé magát, ugy vi-
felte az tiztasságos Szűznek-is gondgyát, hogy Szűzes-
ségében semminémű gáncs avagy makula nem történt,
mert, ő-is tizta, és Szűz vala, kiért illet hogy az Ból-
dogságos Szűz-is olyannak adattatnék, az ki az Szű-
zeséget, és tizta életet magával hordozná. Nem kel-
azért kételkedni abban, hogy valaki Dicsőséges Szent
Józsefet tizteli s' szereti, és segítségül híja az Irgalmas-
ság Annyánál-is az Bóldogságos Szűznél kedves, és ke-
lemetes dolgot cselekeszik.

Azt írja Gotsalcus Sermone 68. hogy Francia Or-
szágban Dolis Várasához közel, vólt egy Bóldogságos
Szűz Képe Szent Józseffel egygút egy Kalas trom-előtt fel

R

írva:

írva : Azonban bizonyos Eretnék Emberek menvén azon-álat, láták az képet, s' igen meg csúfolák, annyival-is inkább, hogy Szent József ottan fel vólt írva az Bóldogságos Szűz-mellet, nem áthatván azért az Istentelen Emberek az Catholicusók aétatoságát, káromkodni kezdenék az Szent Kép-ellen, kárhoztatván Dicsőséges Szent Józsefet-is, tisztátalanságot költvén reá; hogy azért ezen Emberek ottan zugolódának imé egy aétatos Afzszony, ki Szent Józsefhez kiváltképpen-való aétatosággal viselteték le térdepelvén, buzgó szívvel imádkozék Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek, ugy Szent Józsefnek-is, hogy ne szenvedné illy képtelen káromkodásokat, e' gonosz Embereknek. kik látván az szegény Afzszonnak aétatoságát, éppen neki dühödének az képek, s' fogván egyike közüllök egy nagy követ, ketté töré az kised Jézus kezét, s' midőn az többinek-is el-akará törni kezeit, az földre le-esvén, egy szem-pillantásban ki-múlték ez Világból, az képből pedig vér folya ki, nagy sűrűséggel.

Azonban hogy más tárfa oda menne, baráttyát akarván az földről fel emelni, azontúl az gonoszok belé bujván s' el szaggattatván az-is szörnyű halállal hal meg, az Képhez pedig sok Népség futván, az ki-folyó drága Vért fel-vévék, az Kép-is köntösét mindenek csudájára el-szaggatá, s' éppen az mellyéig le-voná felső ruháját, hogy látnák minnyájan minémű illetlen dolgot történt-légyen Isten s' az Bóldogságos Szűz, s' Szent József képén ; kit látván az egész népség le térdeplének, és nagy buzgósággal kérék Istent, s' az Bóldogságos Szűzet

Szűzet, ugy Szent Jósefet-is, hogy mivel az latrok érdemek-szerent való büntetések vették méltóztatnék az több jámbor híveknek meg-kegyelmezni Szent Annának, s' Szent Jósefnek érdemiért.

Ne kövefsük azért az gonosz tévőknek cselekedetit, hanem tisztellyük az Krisztus Szent Annának Szent-séges Jegyesét, ugy mint Szent Jósef Pátriárkát, kérvén hogy hozzánk legyen minden segedelemmel főképpen pedig az mi utolsó szükségünkben, ugy mint halálunknak óráján.

NEGYVE-NEGYESEDIK SZOMBAT

XXXXI.

Az Őrző Angyalhoz mondgy egy imádságot, hogy azon napon, az egész hétben őltalmazzon minden gonosztól.

V Alamint hogy az háladatlan-ság igen utálatos vétek, ugy az jó teteményekért-való háladás felet-te dicsíretes dolog, minthogy azért Istennek bölcsrendeléséből minnyajunk őltalmára adatott egy Őrző Angyal, az ki minket az veszedelmektől meg-őltalmazzon, bizonyára méltó azokhoz hál adó szívvel lenni, s' együtt azon Őrző Angyalnak könyörgeni, hogy minden testi, és lelki veszedelemtől meg őltalmazzon, kit örömeft el-is követ, ha láttya igaz szívbeli buzgós-

R 2

ságunkat,

ságunkat, Istenhez, s' az ő Szent Annához, s' az Menyei Dicsősféges Szentekhez, ugy az Szent Angyalokhoz, az kik az ő Testamentomban-is az Szent Írás mondása-szerént sok hasznos szolgálatokat tettek mind Abrahámmal, Lottal, Iákobbal, az Iffiu Tobíással; sőt az egész Sidóssággal-is midőn Ægyptusból tűzes oszlop képében vezérlenék-ki az Izraél népét, s' annak-utánna-is Senákerib-ellen erős harczot tévének, az Sidósság-mellet; végre Gábrriel Arkangyal-is, ki azt a' nagy örömrre méltó követséget vivén az Bóldogságos Szűznek, Isten Annának nevezé. Így azért az új Testamentomban-is sok számtalan csudákkal rakva e' széles Világ, az mit a' Szent Angyalok cselekedtek az Emberek szolgálattára.

Azt írja Simeon Metaphrastes Szent Cziczelle avagy Cæcilia Szűz és Mátyr életéről, hogy az igen csudálatos ékes ábrázatu Szűz vala, ki édes Atya kinszerítéséből egy Valeriánus névű igen Nemes Iffiuhoz méne, ki midőn az lakodalom-után imádkoznék, imé Valeriánus az ő jegyeséhez bé-méne, azonban mondá az Szent Szűz édes jegyefem Valeriáne az Isten Angyala vagyok én-velem az ki szűzességemet őrzí, azért kérlek ne báncs engem Világi szeretettel, hanem lelki szeretettel, mert egyéb-ként félek tőle hogy roszszúl ne járj; kire felele az Iffiu, imé ha meg mutatod az Isten Angyalát, szódat fogadom, de ha nem, meg kell halnod ha mást szeretsz én-kivüllem, kire mondá Szent Cziczelle, ha az igaz hitre térsz Valeriáne, meg látod az én Őrző Angyalomat, kire-is reá álván Valerianus, Szent Orbán Pápa-által meg

meg keresztelteték, és imé házához menvén Szent Czi-
czelét imádságban találá ki-mellet egy igen szép, s' fő-
lőtte fényes Angyalt láta, kinek kezében gyönyörűsége-
s szép Liliomból, s' rósákból álló két koszorú vala,
eggyikét azért Valeriánusnak, s' az másikat Szent Czi-
czellének adá mondván, én ezeket az koszorúkat néktek
hoztam, mellyek az Paradicsomi Virágokból kőttet-
tek, ezek mindenkor frisspek maradnak, kiket más nem
láthat, csak az ki a' tiszta-ságot szereti, s' így minden-
kor vélek marada.

Mást-is olvasok ex lib. Doctrinæ, de Patientia,
num. 5. Hogy vólt egy igen jámbor Remete, ki vén-
ségére el-betegesedék, s' midőn senki segítője nem vól-
na folyamodék az Istenhez, és az Bóldogságos Szűz-
höz, méltóztatnék segítséggel lenni hozzája, imé azért
az Irgalma-ságnak Istene az ő Szent Annyának érdemi-
ért meg-halगतván az jámbor Remete alázatos kérését,
rende le egy Angyalt, az ki nem külömben szolgál vala
néki, mint egy fogadott szolgál

Oda menvén azért más jámborok látogatására, lá-
ták az Isten Angyalt nagy csudálkozással, kiknek mon-
dá az Isten felő Remete, senki nem vala segítőm im
azért az nagy irgalmu Isten az ő Szent Anya esedezé-
séért, Angyalt adá mellém, az ki éltében segítene s'
íhol majd holtom után Menybe vinne, mely szókra
azontúl az ő Istenének ki-adá lelkét.

Ha azért jó halállal akarunk ez Világból ki-múlni,
szükség hogy őrző Angyalinkat is segítségül hívjuk kik
valaminthogy éltünkben mindenűt velünk vannak,

egy halálunknak óráján-is nagy segítségül vannak. Főképpen pedig ha az Szent Angyalokat gyakorta köszöntvén, azoknak segítségét buzgósságos szívvel kívánjuk, az kik egyébként is Istentől ő, Szent Felségétől nekünk őrzésünkre, és óltalmunkra rendeltettek; úgy hogy ha jó tanácsokat követtyük, holtunk-után lelkünket örömmel vízik Isten-eleibe.

NEGYVEN-KETTŐDIK SZOMBAT

XXXXII.

Szombat napon az Boldogságos Szűz tisztességére alázatos légy.

AZt mondgyák az Bölcs Doctörök hogy az alázatosság a' jószágos cselekedeteknek édes Anyja, melyből mint egy igen szép tiszta kút-föböl származnak az több jó cselekedetek; kinek micsoda haszna legyen, maga az Boldogságos Szűz meg vallya, midőn azt mondgya, magasztallya az én lelkem az Urat, és gyönyörködék lelkem az én Üdvözítő Istenemben, mert meg tekinté az ő szolgálójának alázatosságát, imé azért boldognak mondanak engem minden Nemzetségek. Bizonyára nagy, és Isten, s' az Boldogságos Szűz előtt igen kedves dolog az alázatosság, kit maga-is Példájával-meg mutatot az Kristus Jéhus, az mi váltáságunkért, mennyekből alá szálván.

Erről

Erről szép példát olvasok, Ex lib. Patrum de Hu-
 militate. Hogy egy aétatos Remete vala, ki az Böldog-
 ságos Szűzhöz kiváltképpen-való aétatossággal vielte-
 ték, midőn azért egy Szombat napon nagy buzgósság-
 gal imádkoznék, kéré az Felséges Istent hogy méltóz-
 tatnék meg-mutatni néki, mi tévő legyen, hogy Szent-
 ségében gyarapodhassék. Azt adá azért Isten ő Szent
 Felsége válaszul, hogy menne egy gazdag Archimán-
 dritához, s' ottan meg tudgya mit kellesték cselekedni;
 midőn azért el-indúlna, Isten meg-jelenvén az gazdag
 Embernek, monda imé jó hozzád egy Remete, had-
 gyad azért meg néki, hogy kezében vévén az ostort
 őrizze dísznaidat, s' legyen azoknak Pásztor, az míg
 én akarom. El-jöve azért az Isten-felő Remete, s' mi-
 dőn az házba bé-menne, kőszöntvén egymást, kérdé,
 az Gazdag Embert hogy mi tévő legyen, hogy Men-
 nyeknek Országát meg-nyerhesse: kire felele az gazdag
 Ember, meg cselekedszed é' azt, a' mit mondok? erre
 mindgyart kőté magát az vén Remete; monda azért az
 Archimándrita egy ostort vévén kezében; imé az os-
 tor, vedd kezében, s' légy Pásztor az sertés marhá-
 imnak, s' őrizzed azokat: kit halván nagy készséggel,
 meg cselekevé, s' hajtván az marhákat azokat őrizi va-
 la.

Meg látván azért az kőtség az Szent Remete dol-
 gát, igen csudálkozásának rajta, s' csúfolni kezdék mond-
 ván, ihol ezen Embert Szentnek tartók lenni, s' imé,
 vénségére meg bolondúlt, vagy az őrdög bujt belé, hogy
 disznó pásztorságot venne magára, nem tekintvén szer-
 zetes állapotját.

Igy

Igy lévén egy ideig, végre Isten ő Szent Felsége meg-jelenvén, alázatosságát igen kedvesen vette, s' vizfizont előbbenni lakó-helyre küldé, az hol Istenesen végezte életét.

Az gonosz Sátán-is kiváltképpen gyűlöli az alázatosságot az mint ugyan azon könyvben olvasom hogy egy jámbor Szerzetes Barát, midőn az Bóldogságos Szűz képe-előtt le borulván áztatossan imádkoznék, nagy fényességben jöve az gonosz Ördög elő mondván, imé én te hozzád küldettem, mert én vagyok Gábrriel Arkangyal hogy meg vizgáztallyalak. kire felele az alázatos szerzetes, lássad hogy ne talántán máshoz küldetted, mert én nem vagyok arra méltó hogy az Felséges Isten maga Szent Angyaliát küldgye hozzám; nem áthatván azért az kevély ördög ez alázatos feleletet, azontúl el-tűnék szégyen vallással.

Légyünk azért alázatosak, hogy Isten az örök bóldogságban magasztallyon-fel bennünket, mert valaki fel magasztallya magát, meg aláztatik, s' az ki meg alázza magát fel-magasztaltatik.

NEGYVEN-HARMADIK SZOMBAT XXXIII.

Mindent az Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire cselekedgyél Szombat napon.

B Oldogok az kik jól meg-gondollyák az Szeplőtelen Szép Szűz tiszteleti mit tégyen, mert Isten-után

után nagyobb istápja az igaz Keresztyéneknek nincsen annál az minden tiszteletre, s' szeretetre méltó Anyánál; Es így igen údvőses dolgot mivelünk, ha az mi cselekedetünket az Bóldogságos Szűz Tiszteletire fordítottuk, mindenkor ugyan, de kiváltképpen Szombat napon, mely egyéb-aránt-is az Szeplőtelen Szűz tisztetségére rendeltetett.

Igen jeles példát ad erről előnkbe Tilmannus Brodenbachius Sacrarum Collationum lib. 2. Cap. 30. Az Ezer öt Száz ötven-negyedik Esztendőben Belgiumban Lubekke névű Városban közel Tenermundához vólt egy jámbor Isten-felő Mólnár, ki midőn alkalmas gaudagságra, s' értékre ment vólna, nagy aétatósággal vifelteték az Bóldogságos Szűzhöz, s' minden Szombat napon valamit cselekevék, éppenséggel az Bóldogságos Szűznek ajánlá. Ezen jámbor Isten-felő Ember nagy nehéz nyavalyába esék egykor, kiben tovább-is elnehezedvén, három egész Esztendeig ágyából föl nem kelhete, mind ezen nyavalyás betegségében-is nem zugolódék, hanem Istenért, s' az Bóldogságos Szűzért nyavalyáját nagy békeséges tűréssel szenvedé.

Midőn azért egy Szombat napon az Bóldogságos Szűz Születése napja vólna keservefen siráncozék, hogy az Templomba nem mehetne, [az hol, az Szeplőtelen Szűznek szívbeli buzgóssággal szolgálhatna, kérvén nagy alázatósággal az Mennek földnek Királynéját, méltóztatnék segítségét, s' irgalmaságát hozzája mutatni, s' ezen nehéz nyavalyából ki szabadítván meg-engedni, hogy az Templomba meheffen, s' ott az maga kö-

S

teletségé-

teleségének eleget tehesen, kívánván az Bóldogságos Szűz tiszteletit tellyes erejével előbb mozdítani.

Hogy azért sok fohászkodásokat bocsátana szívéből, s' folyamodnék tovább is az Bóldogságos Szűzhöz: imé az könyörületességnek ékes forrása az Bóldogságos Szűz Maria, ki-mondhatatlan nagy fényességben alá szálla Mennyeiből, több sok szép Mennyei dicsőséges Szűzek Seregivel, kik-is külömb külömb fele drága, s' igen fényes köntösökben valának. Közellyebb menvén azért az Istennek dicsőséges Szent Anyja, a' beteg Emberhez, igen gyenge, és kegyes szóval mondá: édes jámbor szolgám, az ki az Szombat napot nekem ajánlottad, meg-halgattam könyörgéledet, s' kérésedet bé tellyesitem; vitesd azért magad, az én tiszteletemre, építettett Szentegyházba, az holott minden nyavalyádtól föl szabadulsz, s' ezen Országokban nagy haborúságok léfznek, az Emberek sok bűneiért, téged mindazáltal meg óltalmazlak minden veszedelemtől.

Az kőtségnek penig meg mond, hogy pœnitentiát tartsanak, mert másképpen nagy veszedelem követi őket: Ez szép látás-után oda viteti az beteg Ember magát az Bóldogságos Szűz Templomába, az holott az Bóldogságos Szűz képe-előtt le-tétetvén, nagy lelki vigasztalással imádkozván hálákat ada Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek hozzája mutatott irgalmaságáért. mely imádság-után föl kele székiből minnyájoknak csudájára, s' nagy egésségesen az óltárhoz méne, az hol le-borúlván ujjban mindenét az Bóldogságos Szűznek

Szűznek ajánlá, s' szerzetbe adván annak-utánna magát, igen Szent életet viselt, s' azt az Szombati aétatoságot, melyet kezdett vala, hogy tudni-illik minden cselekedetét Szombat napon az Bóldogságos Szűz tiszteltire fordítaná, nem csak el-követé, de még az több napokbani-is azon aétatoságát hóltig meg-tartá,

NEG Y V E N - N E G Y E D I K S Z O M B A T

XXXIV.

Az Bóldogságos Szűz képét Szombat napon aétatosán csókold-meg, ha többszer nem, leg-alább egyszer bóldog ki-múlásod-ért.

A Z Istenhez, s' az Bóldogságos Szűzhöz-való nagy, és szívbéli szeretnek egyik nem utolsó jele, ha az Bóldogságos Szűz képét valaki igaz, és buzgó szívből kivált képpen pedig Szombat napon meg csókollja, hogy külső képpen-is meg-mútatssa azt, az kit az igaz szívbéli szeretet tart belső képpen-is magában; Így azért mi-is járuljunk az mi nagy és Kegyelmes Anyánkhoz tellyes szívből, s' valamenyire az Emberi erőtol lehet járuljunk hozzája, mutatluk magunk szívbéli szeretünket az aétatos, és Istenes csókkal, Szentséges képét abban nagy alázatosággal tisztelvén.

Alexius a' Salo írja az maga Példa könyvében, hogy vólt egykor egy kimondhatatlan gonosz, Istentől

S 2

el-fajzott

el-fajzot Lator Hadi Tiszt-vifelő; ki számlálhatatlan sok Ember ölésekben, s' más igen nagy czégéres vétkekben vala részec, ugy annyira, hogy az jó téteményekről ingyen sem gondolkodnek, annyival-inkább utolsó kárhozattjáról.

Volt pedig ezen gonosz Embernek egy igen szép, és aétatos Felesége, ki az Bóldogságos Szűzhöz kiváltképpen való szeretettel vifeltetett, mely minden Szombat napon az házában levő Bóldog Afzszony képét nagy lelki buzgótsággal csókolgattya vala, könyörögven azon, hogy az Irgalmaságnak Anyja az Bóldogságos Szűz Maria méltóztatnék gonosz életű Urát jó, és Istenes életre téríteni: Azonban kéré Urát-is hogy legalább Szombat napokon az Bóldogságos Szűz képét mindön látná, szívbeli buzgótsággal kölföntene egy üdvözlettel, bűneinek bocsánattjáért.

Történék azért egykor, hogy meg írt aétatos Feleségének javallásából egy Szombat napon az Bóldogságos Szűz Templomába menne egygyütt jámbor Feleségével. Ott azért kéré ujobban Urát, hogy egy Üdvözletet mondana az Bóldogságos Szűz tiszteletire tiszta szívből, kit végre el-követte, noha nem igen nagy aétatósággal.

Azonban hogy az Bóldogságos Szűz képére (kinek ölében vala az kised Jépus) vetné szemeit látá, hogy az mi Üdvözítőnk képe teli vólna az sok számu sebekkel, minden felől ki-csurogván az Vér testéről; kin igen megéiedvén végre az szánakodásból haragra gerjedvén, kérdé. O! Bóldogságos Szűz Maria, kicfoda az, a' ki

az, a' ki az te Szent Fiadat ily rettenetes sebekkel megsérlette meg bántani? bizonyára nem méltó az, ez Világon-váló életre. Kire felele az Bóldogságos Szűz képe, te vagy ugy mond az, a' ki ezeket az Sebeket ejtetted az én Fiamon, s' az te hozzád hasonló Istentelen Emberek. Ezen szókra térdre esvén, nagy szívbeli fájdalommal kezde Feleségesstül az Bóldogságos Szűznek könyörgeni, hogy Iserzene kegyelmet Szent Fia-előtt kire midőn az Krisztus képe el-fordúlna, az Bóldogságos Szűz nagy kegyessen kéri vala Szent Fiát hogy engedné-meg ezen Latornak, kit véghez-is vivén meg hagyja hogy oda jőne az képhez, s' azt csókolná meg nagy töredelmes szívvel: kit midőn el-követne, minden csókra egyik egyik sebe el-múlék, mind addig míglen az egész sebek csókok-által el-múlnának.

Azon órában ellene monda az feslet erkölcsnek, és Istenes jámbor életet vívele holtáiglan, mindenkor az midőn lehetett nagy aétatósággal csókolgatván az Bóldogságos Szűz képét.

NEGYVEN-ÖTÖDIK SZOMBAT XXXXV.

*Ha lebet minden Szombat napon olvas avagy halgas egy his-
toriát az Bóldogságos Szűz csuda tételéről.*

IGen dicsíreteffen szokták az Bóldogságos Szűz hí-
vei el-követni, hogy minden Szombat napon az
Bóldogságos Szeplőtelen Szűz tisztességére bizonyos
S 3 imadsá-

imádságokat avagy Historiákat szoktanak olvasni, mellyel-is meg-akarják mutatni, hogy tehetségek-szerént kívánnak annak az mi örömről kút-fejének, úgy mint az Isten Szentséges Annyának kedveskedni; mely dolog-is mely kedves, és kellemetes légyen mind Isten, s' mind pedig az Bóldogságos Szűz-előtt, noha sok csudákkal meg mutatta, mindazonáltal ez következendő Historiából-is ki tetczik, hogy igen kedvessén vésszi az Bóldogságos Szűz, ha valaki Szombat napon felőlle áetatoosan emlékezik.

Irja Julianus Pomarius, kit citál Canisius Péter, hogy vólt Spanyor Országban egy Hildefonsus igen Szent életű jámbor Papi ember, ki annakutánna Toletumi Ersekségre emeltetett vala. Ezen Szent Erseknek szokása vólt, hogy minden Szombat napokon, az Bóldogságos Szűzről valami szép áetatos dolgokat mondana az kőtségnek, kivel sok Eretnekséget-is téréte meg, s' hozta az igaz hitre őket.

Történék pedig egykor, hogy egyyik Szombat napon sok néppel menne az Bóldogságos Szűz Templomába ugyan a' végre, hogy az Bóldogságos Szűz tisztaságáról, és csudálatos vóltáról prædikállana az kőtségnek, kik-is igen ohajtyták vala szép Istenes beszédnek hallását.

Hogy azért bé-menvén az Templomba az Oltár eleibe menne, imé az Bóldogságos szép Szűz Maria, minnyájoknak seme láttára az Ersekség székeiben nagy fényességben ülvén, föl-kele, s' hozzája menvén nagy kegyessén kőszöné Szombati áetatoóságát, s' hozzája való

való szeretetinek jelét akarván meg mutatni, egy igen gyenge szép fejer fatyol-ruhát ada ajándékon maga kezével néki, melyben föl öltözvén prædikálta az egész Népségnek, kik is, e' csudát látták vala; az Bóldogságos Szűz pedig viszsa menvén Mennységbe ki-mondhatatlan szép illatot hagyta az Szentegyházban, mellyel az egész népség bé-telvén, dicsíré az Istent az ő Szent Annyában.

Ellenben pedig mint járnak azok, az kik ez ilyen Istenes dolgot utállyák, meg írja Tilmannus Brendebach, lib. 2. Hogy midőn egy feslett életű Afzszony-állat maga szolgájának, ki is igen aétatos vala, egy Szombat napon midőn az Bóldogságos Szűz Menybe menetele napja volna, meg hagyná, hogy földöt készítene; azon szolgáló kéré Afzszonyát, hogy inkább menne az Bóldogságos Szűzről léendő prædikációra, s' hagyná az földöt más időre, kire felele az gonosz Afzszony, mit gondolok én az Bóldogságos Szűz dicsíretinek hallásával, az is csak olyan Afzszony volt, mint te, csak készítsd az földöt. El méne azért az Leánzó, s' fát rakván a tűzre, semmi úttal meg gyulladni nem akara, sőt Afzszonya oda jövé, s' segíteni akarván szolgálóját, midőn az Tűz-helyre vetné az fát, azontúl egy tűzes golyobis ugrék ki az tűz-helyből, s' házát föl gyújtván éppen őszve égeté. ily gyömcse lévén az Bóldogságos Szűz tiszteleti meg bán-tásának.

NEG Y V E N - H A T O D I K S Z O M B A T

XXXXVI.

*Midőn estve le fekszel, kérjed az Istent az Bóldogságos Szűz-
által, adgyon valamelly lelki vigasztalásra-való álmot.*

NOha midőn ébren vagyunk, akkor vagyunk az Is-
teni szolgálatnak ideje mindazon általazzal-is nem
vétünk, sőt dicsíretes nagy jót cselekezzünk ha estve
midőn le-fekszünk, kérjük az Bóldogságos szép Szűzet
hogy nyerjen álmot-is olyat, az kilelki vigasztalásunk-
ra legyen, az Szent írásból-is ki-tanulván azt, hogy Is-
ten ő Szent Felsegegyakorta szokot álmában-is Ember-
nek nagy vigasztalást adni, úgy lőn az három Szent
Királyok dolga-is, kiknek álmokban meg jelenvén az
Isten Angyala, meg jelenté, hogy Herodeshez vilázza
ne térnének; úgy lőn Dicsősséges Szent József Patriár-
ka állapattya-is, kinek álmában meg-jelenvén az Isten
Angyala, biztatá hogy tudniillik ne félne magához ven-
ni az ő szép Szűz jegyesét, mert a' mi annak Szent
Méhében találta az Szent Lélek Istentől származott.
Es így az Istenes álmok-is sokszor lelki üdvösségünkre
valók; kiből következik, hogy dicsíretes dolgot ki-
vánunk Istentől, ha lelki üdvösségünkre, s' vigasztal-
ásunkra-való álmot kérünk az Bóldogságos szép Szűz-
által az mi meg-váltó Istenünkől.

Olvasom

Olvasom az Példák tüköréből, hogy midőn Kem-
pis Tamás az ki annakutánna igen szép, és Iste-
nes életet visele, kinek az Bóldogságos Szűzhöz-is ki-
váltképpen-való aétatoisága lévén, ugyan azon Bóldog-
ságos Szűzhöz valami magános imádságokat renделе-
mellyeket minden este el monda nagy buzgóssággal,
kérvén hogy álmában is nyerhetne valami lelki vígáz-
talást.

Történék azért egykor hogy azon imádságát ak-
koron még igen Iffiu lévén restsége miatt el-mulatná;
azonban le-fekűvén egy Szombat napon, mély álomba
esék: az holott egy kevés vártatva elméjében el-ra-
gadtaték, s' látá, hogy egy igen szép fényes Templom-
ban sok számtalan Szerzetes Ember őszve gyűlvén di-
csirik vala az Istent, s' az ő dicsőöséges Szent Annyát,
mely ének-szó közben, imé ki mondhatatlan szépség-
ben alá-szálla Mennyégből az Angyaloknak Királyné
Afszonya az Szeplőtelen Szűz Maria: ki az Oltarra
álván maga eleibe hívá mind azokat az Szerzeteseket;
kik örömmel járulván az Bóldogságos Szűzhöz, azo-
kat nagy kegyeffen renddel meg ölelé, gyönyörűséges
beszédekkel vígasztalván őket.

Midőn pedig ezen Iffiu-is reméllené azt, hogy az
Irgalmaíságnak Annya, őtet-is szállítaná, reá tekint-
vén mondá, téged nem illet ezen lelki vígasztalás,
mert a' restségnek Őrdöge meg környékezvén tége-
det, el-múlattad szokott imádságodat, s' hozzám-való
könyörgésedet; ha azért én szeretetemben akaríz len-
ni, az restséget félre-tévén, hozzám-való folyamodási-

dat ennekutánna el ne múlaffad ; mely szók-után el-
tűnék szeme-elől , s' ő-is életét meg jobbítván nagy
Szentül vitelé magát holtig szokot imádságit fogyat-
kozás-nélkül el-végezvén annakutánna.

NEGYVEN-HE TEDIK

S Z O M B A T

XXXX VII.

*Kérjed az Bóldogságos Szűzet, hogy nyerjen néked Istentől
valamely jószágos cselekedetre-való aétatosságot , tudnya-il-
lik az ki üdvösségedre leg-basznojjab.*

BUzgó szívvel , és aétatossággal bizvást járulhatunk
az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz-eleibe, hogy ha
nem színnel hanem belső lelki indulatból kérük arra,
hogy Szent Fia-előtt nekünk meg nyerje azt a' jószágos
cselekedetet , mely-által üdvözülhetünk , s' az Pokol-
béli ellenség kezéből ki-menekedhetünk ; nincsen-is Is-
ten-után az Emberi Nemzetnek nagyobb , és hathatós
istápia , s' óltalma, mint az makula-nélkül-való Bóldog-
ságos Szűz Maria, az ki soha az ő benne bízokat el nem
hadgya , hanem mint hív szolgait minden testi , s' lelki
veszedelmekben óltalmazza, kinek sok csuda-tételével
rakva az egész Világ.

Vólt, az mint Collector Speculi írja Ex. 47. Egy
becsületes jámbor életű Pap, ki minden nap nagy buz-
gósággal

góssággal járula az Bóldogságos Szűz Szentegyházába, holott nagy aétatozsággal imádkozván arra kéré az Bóldogságos Szűzet, hogy adna néki oly erőt, mely-által az gonosz Ördög incselkedésinek-ellene-álhatna: Ezen Istenes aétatozságát pedig Szombat napokon kiváltképpen gyakorollya vala.

Meg irigyelvén azért ezen szép, s' dicsíretes cselekedetit az Pokolbéli Sátán, imé egykor ki mondhatatlan nagy kisírtetet bocsáta reá, az testi tisztátalanságokra, s' paráznafságokra ingerelvén, úntalan az Isten-felő jámbor Papot, mely-miatt annyira vala, hogy se alhatnék, se ehetnék, éjjel nappal ingereltetvén az testi gonoszságra; kit érezvén magában gyakorta, futa az Bóldogságos Szűz Templomába, térdre esvén, imádkozék nagy siránkozással, és szívbéli fájdalommal panaszkodván az Bóldogságos Szűznek, hogy minémű rettenetes kínokat szenvedne az fajtalan Ördög-miatt. kéré hogy méltóztatnék ily nagy veszedelemtől megmenteni.

Hogy azért ezt sokszor elkövetné, s' ugyan az kisírtetek nem tágitanának rajta; végre egy Szombat napon mégyn az Szentegyházba, látván az óltáron az Bóldogságos Szűz képét Szent Gertrud Szűz képevel egygyütt, az holott az Bóldogságos Szűznek szép aranyas Korona vala fejében, az másiknak pedig egygyenge fátjol, le-térdepelvén nagy fohászkodásokkal, és könyhullatásokkal monda. O Mennek földnek Királyné Aszfzonya, az én lelkemnek Isten-után leg-nagyobb reménye, ihol mindennap imádkozom tellyes szívvel

előtted , kérlek , hogy az Istentelen fájtalan gondolatoktól meg ments , az kik-miatt már erőm-is éppen el-lankadt , s' csak nem kétségbe esem , s' imé még is o édes Anyám nem szánsz-meg engem az te igaz hív szolgádat , nem távozván el-tőlem az gonosz gondolatok , nem tudom azért már hová hajcsám bűnös fejemet , hanem imé látom Szent Getrud képét Korona-nélkül lenni ahoz folyamodom , s' fejedről le-vévén az Koronát annak téfzem fejébe ha segíteni nem akariz , talám megszán azon Istennek Szenttye , s' engem , meg ment az Pokolbéli Sátán incselkedésétől.

Látván azért e' jámbor Papnak együgyűségét az Bóldogságos Szűz nagy fényességben meg jelenék , biztattya vala hív szolgáját , mondyán , imé meg-akartalak próbálni ha állandó vagy az én hívségemben , mivel azért hozzám folyamodtal az fajtalanságnak őrdögét el-űzöm tőled , s' többé hozzád soha sem mégyen , ki-is azontúl el-távozék tőlle , s' annak utánna soha olyan dologgal nem kisírteték.

Folyamodgyunk azért mi-is buzgótságos szívvel az Bóldogságos Szűzhöz , ki minket szűkségünkben el-nem hágy , hanem minden veszedelemtől meg-óltalmaz , hogy ha láttya igaz szívbéli buzgótságunkat hozzá-való igaz szeretetünket : Mert lehetetlen dolog az , hogy a' ki Bóldogságos Szűzet igazán , és tiszta szívből szereti , segítségül híja , attól az minden irgalmátsággal , és kegyelemmel tellyes Anyától el-hagyattasék . köveisük azért el-ezt az aétatóságot , s' bizonyára az mindenható Isten kegyelméből ki nem

rekefztetünk

NEGY.

NEGYVEN-NYOLCZADIK

S Z O M B A T

XXXVIII.

*Kérjed az Bóldogságos Szűzet, hogy minden cselekedetidben,
légyen segitőd, és Fő tőtorod Isten-után, s' gyermekidnek is.*

MEg-kel vallanunk hogy haszintén az Kereszttség-által az igaz hitre tértünk-is mindazon-által az Emberi gyarlótság, s' az lelki ellenségnek incselkedése, oly hatalmas, hogy az Mennyői segítség-nélkül nem lehetünk, méltó tehát az Istent, s' az ő Szentséges Annyát tellyes szívvel arra kėrnünk, hogy minden cselekedetinkben légyen oktatónk, és segitőnk, Isten-után, az Bóldogságos szép Szűzet mind magunknak mind pedig Gyermekinknek Fő Tőtorának fogadván: kit az Bóldogságos Szűz igen kedvessén vészén, s' csak mine távozzunk-el az rút vétkek-által tőle, abban bizonyosak légyünk, hogy az Irgalmaśágnak Annyától semminemű nyavalyáinkban el nem hagyattatunk.

Erről szép példát ír Joannes Junior Ordi: Prædicat. Hogy vőlt egy igen aétatos Őzvegy Afzszony, kinek Ura meg-halván igen nagy szegénységre jutott. Ezen szegény Afzszony-állat nem tudván mihez nyűlni, két kis leánkája lévén, az Bóldogságos Szűz Templomába méne, mely oda közel vala, ott az Szeplőtelen Szűz képe, s' Oltára-előtt le-borűlván az két kised leánkával

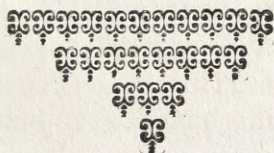
eggyüt így szólja. O te gyönyörűséges és Felséges Szűz Maria, az ki Istennek Szent Anyja lévén, senkit el nem hadcz az ő szűkségében, tekíncs az én árva fejemre, tudod édes Afzszonyom, hogy e' két kis leánkámat nincs mivel tartanom, mert az szegénység miatt éppen el-nyomorodtam. Kérlek azért o Dicsőöséges Szent Szűz, o irgalmas, és kegyelmes Anya, légy mind énnékem, mind pedig e' két gyermekemnek Tútora, vegy óltalmod-alá, imé mind a' kettő tiszta Szűz, kiket kezébe ajánlok, vedd óltalmod-alá, ártatlan gyermekimet, hogy mind hárman magasztalhafűk Szent Nevedet. Mely imádság-után az Oltárra vivén két leánkáját, fogá kezeket, s' tévé az Bóldogságos Szűz kezére, mondván ihol én édes kegyelmes Afzszonyom ezeket én ez mái napon néked adtam, semmi kőzömet nem tartván hozzájuk, kérlek még is nagy alázatossággal, méltóztatásál gondyokat viselni, s' úgy énnékem is az te leg kissebbik szolgálódnak.

Hogy azért el végezé ily módon könyörgését, s' áétatosságát, imé egy igen fényes köntösben lévő szép Iffiu jöve eleibe, mondván: imádságidat, az Bóldogságos Szűz meg-halgattajm azért egy nagy erfény pénzt adok, kivel mind magadat, mid magzatidat meg-ruházhatod; mely szó-után csak hamar el-tűnék.

Házához menvén azért az szegény Afzszony ruhákat csináltata, és csínosabban jártatá leányit: gondolván pedig az Emberek hogy talám feslett étellel szerzették volna azt az értéket melyben valának igen szöllák őket. kit halván az jámbor Afzszony-állat, e-plő-hívá

lő hívá két leányát s' mondá, Mennyetek az ti Anyá-
tokhoz az Bóldogságos Szűzhöz, s' le térdepelvén sí-
rással és fohaszkodással kérjétek, hogy ebből az mocs-
kos hírből ki-mencsen benneteket. Mellyet el-követvén
az két Isten-felő leánzó, az-után-való Szombat napon
világos nappal midőn az Emberek az Bóldogságos Szűz
Szent-egyháza-előtt vólnának az Város piatzán, imé az
égből nagy fényességgel alá-jöve az Isten Angyala az e-
gész Népség láttára, két igen szép kosárban gyönyö-
rűsséges illatu szép fejér rósákat adván, az két leány
kezébe, nagy fön szóval mondá, úgy hogy minnyájan
hallának; Ezt küldötte néktek az ti tisztaságtokért az
ti Anyátok az Bóldogságos Szűz Maria. kire nézve két
Kalastrom építteték ugyan ottan az Apácza Szűzeknek,
az kikben helyhezteték az két jámbor Szűz-is. Így vál-
lálván magára az Irgalmas Szűz a' Tútorságot, s' gond-
viselet. O mely bóldog Ember az, az ki az Bóldogsá-
gos Szeplőtelen szép Szűz Tútorsága, és gondvisele-
alatt vagyon, bizonyára nem árvanak, s' el-hagyatot-
nak, hanem minden Világi kincscsel és hatalommal bé-
velkedőknél nagyobnak, és szerencsésebbnek méltán
tartathatik lenni, kit örömöst-is meg-cselekezik az Ir-
galmaságnak Anyja, ha buzgó szívvel fo-
lyamodunk hozzája,

NEGYVEN-KILENCZEDIK S Z O M B A T XXXIX.

*Ha valami jót szándékozol cselekedni, Istentől, az Boldogsá-
gos Szűz-dltal kérj erőt arra.*

AZ jószágos cselekedeteknek meg-jutalmazója az
Krisztus Jéhus nagy örömmel véli, ha azokat
szívből kívánván el követni, Szent Annyát kérük hogy
nyerjen arra ő Szent Felségétől mind édes Fiától erőt.
Es így méltó az kegyes Anyához folyamodnunk, hogy
nyerjen nekünk égő, s' Isteni szeretettel lángozó szí-
vet, mely-által az mi jót szándékozunk Isten, s' az Ból-
dogságos Szűz tiszteletire cselekedni azt véghez-is vi-
helessük.

Hidgyed Keresztyén Ember, sem Meny-országban,
sem pedig ez Világon Isten-után nagyobb és melegjebb
Isteni szeretetre gerjesztő lángot, avagy tüzet nem ta-
lálsz, mint az Mindenható Istennek Szent Annyát, ki-
nek ha igaz szívből könyörgesz meg-tapasztalod kegyes
vóltát, s' nem léssen héában-való, az te szívbéli aéta-
toságod.

Olvasók egy igen szép Példát in Coll. Spec. Fx.
61. Hogy egykor vólt egy szegény Pásztor kinek vala
egy leánya, mely-is az marhák őrzésében segíti vala é-
des Attyát : Ezen marha legeltető hely-mellett vólt egy
Boldogsá-

Bóldogságos Szűz tisztességére építettet de elpusztult Szentegyház, az holott az Bóldogságos Szűz képe-is föl vala téve. Midőn az Leánzó az marhát ki-hajtaná mindenkor bé-tére azon Szentegyházba, az Bóldogságos Szűznek aétatossan imádkozék, s' kiváltképpen Szombat napon.

Ezen aétatosságát hogy gyakorta el-követné, látván Krístus Urunk ugy az Bóldogságos Szűz képe-nek-is rongyos vóltát, örömet meg-ruházza vala az képét, izánakodván rongyos vóltán; de mivel igen szegény vala, módgya abban nem vólt, hogy az Bóldogságos Szűz képere valami köntöst csináltatna. Térdre esvén azért egy Szombat napon az kép-előtt így kezd imádkozni: O Mennek Dicsőséges Királyné Aszfonya az mi Üdvözítő Jéfusunknak Szentséges Annya, izánakodással nézem, hogy ily rongyos köntösben vagy, örömet segítenélek, de jaj igen szegény vagyok s' semmim sincs, kire nézve o Istennek Szent Annya, az mit értékemmel nem érhetek azt kőszöntésemmel, s' mindennapi előttd-való imádságimmal akarom helyre hoznom adgy erőt az igaz buzgó szívhez, hogy tégedet SzentFiaddal egygyütt dicsírhellek, mely aétatosságát fok Elztendőkig követé-el.

Azonban történék, hogy az Isten-felő leánzó halálos agyába esnék, s' ugyan akkor két Szerzetes Ember sétálni menvén ki az mezőre, mivel Szombat nap vala, az Bóldogságos Szűz tisztességére bé menének az pusztá Templomba imádkozni; Azjholott midőn már imádkoznának egygyütt az Bóldogságos Szűz képe előtt

ím látának egy igen szép, és fényes Sereg Szűzeket jőni arra-felé, kik az Templom-előtt egy keveysé megálván fejet hajtának, s' tovább indulának : kin igen csüdalgozék az két Szerzetes. Azonban hogy tovább is imádkoznának, imé látának megént más még annál is fokkal fényesebb fejer sereg Szűzeket jőni kik is hasonló képpen az Templom-előtt fejet hajtván, szép csendessen tovább menének. Ezek-után pedig jöve még ezeknél-is fokkalszebb sereg, kik nagy fényességben lévén szép piros rósákat tartának kezekben. kik között egy vala, az kinek igen drága korona vala fejében, kik fokkal ékeesebb s' szebb s' fényesebb-is vala az többinél, ezek-is azért hogy el-jövének az az Koronás Királyné meg-állá az Templom ajtajában szólítván az két Szerzetest magához, mondá En vagyok az Istennek Anya, az ki az engem szeretőket el nem hagyom, tudgyátok azért hogy az első sereg az Szent Szűzek serege, kik kisdéd korokban holtanak-meg, az másik az Szűzek serege, az kik az én Fiam-ért, s' én érettem az Szűzeiséget meg fogadták. Az harmadik, az Szűzeké, az kik Szűzek, s' Martyrok-is voltak, mégyünk azért az Pásztor leányához, kinek lelkét magammal viszem Menyországba, mert engem ezen képben nem lehetvén értékével föl öltöztetni, szívével öltöztetett föl, kit nekem adott. Utánna menvén azért az két Szerzetes azon Szent Processiónak, ugy találak az dolgot az Pásztor leányánál, az mint magok-is látták, ott maradván mind addig az míg lelke testétől el-vált, s' az boldog örömbe vitetett.

ÖTVENEDIK SZOMBAT

L.

Az Boldogságos Szűzből-váló szeretettedet híjicsad-meg Szombat napon kiváltképpen-való aétatósággal.

EKesícsűk-fől lelkünket az Jofságos cselekedetekkel, hogy így szívünkben meg erősödvén Istennek, s' az Boldogságos Szűznek minden Szombat napokon valami új, és magános aétatósággal szolgálhattunk, bizonyára fáradságunk héában nem leszén, mert az irgalmas Anyalátván hozzája-való igaz, és tekellertes szívünket, meg-környékez bennünket az ő dicsőségével, a' midőn az élők könyvében bé íratatván nevünk, az tisztaságnak tüköre az Makula-nélkül-való Szent Szűz a' mi Istenünk előtt lelkünket holtunk-után bé-mutatván, minden hozzája mutatott jó téteményinket elég-séges képpen meg jutalmazza.

Olvasok ezen dologról egy példát az Spec. Colect. Ex. 36. Hogy egy Kalaftrombéli Cisterciensis Barátok nyáron ki menvén az aratásra, igen meg faradván az fok verétek után, végre vízfza menének az Kalaftromba ; azonban eggyik Fráter Szombat nap lévén, minden Szombat napon valami új aétatóságot cselekevek az Boldogságos Szűz tisztességére ; hogy azért az napon is valamit cselekednék az Capitulumban fekütt étizaka le az földre, egy téglát téven feje-alá.

Hogy azért ottan áétatoffan imádkoznék, imé nagy fényességben s' igen szép Mennyei Felségben alá-fzálván az Bóldogságos Szűz, számtalan sok Angyali karokkal egykis cristály kosár lévén kezében, mégyen az Szerzeteshez, tudakozván hogy ha alunnéké, kire, midőn felelne, az jámbor barát, hogy nem volna álmos ; mondá : En vagyok Maria, kie vagy , mind te, s' mind pedig ez az Kalastrom, tudgyad azért, hogy én ma meg-látogattam ez Kalastromot, s' látván az Szerzetesek hozzám-való buzgótságos áétatofságát, minden veréteket őízve szedvén ezen szép cristály kosárba töl-töttem, szagöld azért, s' lássad, minémű kedves illattya légyen ennek az én Fiam előtt, s' én előttem-is : kit meg-szagolván, csak nem el-ájult, az drága szép illat-miatt.

Térdre esvén azért azon Szerzetes mondá. O di-csőséges Királyné miért oly kedves te előtted az mi nyomorult verétékünk, ki az szűkségtől inkább, mint sem az áétatofságától vagyon ? kire felele valamit az én tisztességemre miveltók, áétatofszággal ujíttjátok az én hozzám-való szeretetért ázt én meg-jutalmazom, mely szók-után ki-mondhatatlan szép Angyali énekléssel, és dicsőséggel vízfíza mene az Bóldogságos Szűz, ki után el-aluvék szép csendessen az Szerzetes Barát, s' más na-pon mindeneket meg jelente az Páter Priórnak, és az több Barátoknak, kik-is az Capitulumba menvén, an-nak az gyönyörűséges drága illatnak szaglásában része-fülének melynek kedves voltát elegendé nem győzők dicsírni : kire nézve az Bóldogságos Szűznek hálákat adának

adának minnyájan, s' örök emlékezetre minden Szombaton azon aétatóságot meg uták.

Im azért hallánk, ezen historiából-is minémű kedves legyen, az Bóldogságos Szűznek Szombat napon új aétatósággal szolgálni, azért örülljön valaki szelid, és tekéletes erkölcsű, az kik pedig az Bóldogságos Szűz tiszteletire retek serkennyenek föl, s' nem gondolván semminémű fáradtsággal szolgáljunk az Menybéli Istennek, s' az ő Szent Annyának ujtsuk meg aétatóságinkat Szombat napokon, hogy az az minden irgalmassággal tellyes Anya, abban az Mennyei Kosárban szedvén őszve tisztetségére tött jó téteményinket, s' Szent Fiának eleibe vivén szerezzen nekünk holtunk után örökké-váló vigasztalást az holl minden fáradságinknak, és Istenért az ő Szentséges Szent Annjáért-váló izzadáinknak, s' verétékinknek nagy jutalmát vesszük; az hollot minden fáradságoknak, s' e' világon lévő sok nyughatatlanságoknak, ellenkezéseknek törődéseknek, egy szóval mindennémű Testi, lelki nyavalyáknak, és fájalmoknak vége lészén, midőn az mi üdvözítő Istenünket az ő dicsőséges Szent Annjával s' az Mennyei Szent Seregekkel egygút színről

színre fogjuk látni.

ÖTVEN-EGGYEDIK SZOMBAT

LI.

*Azon légy hogy minden Emberek előtt az Bóldogságos Szűz-
felől szép, s' Istenes emlékezettel légy, s' ha mi ellenkezőt
hallasz, annak ellene-ály.*

Azzal mutattyuk meg Istenhez, és az Bóldogságos Szűzhöz-való igaz szeretetünket, ha mindenűt dicsírük Szent Nevét; kivel-is tartozunk főt ha miellenkezőt hallunk arra is kötelesek vagyunk azt a' mennyire lehet semmi úttal ne szenvedgyük; mert valamely hív szolga Urának gyalázattyát hallya, illendő, hogy azért meg mordúlljon, kiből ki tessék nem csak színnel, hanem szívvel való hívsége-is Urához, így nem különben vagyon az Mindenható Isten dolga-is, az ki Királyoknak Királya, s' Uraknak Ura lévén, igen méltó hogy mindenektől tiszteltésék, utánna pedig az ő dicsőiséges Szent Annya-is az Bóldogságos Szűz Maria, az mi nagy kegyelmes Afzszonyunk.

Igen jeles, és szép példát ad előnkbe erről az Példák 'Tüköre Exem: 46. Az holott azt mondgya, hogy egy Hadi Vitéz Ember, az ki az sok hadakozások között az Bóldogságos Szűzről, el nem feletkezvén, mindenkor igen szépen, és Isteneffen emlékezik vala az Bóldogságos Szeplőtelen Szűzről.

Történék

Történék azonban egykor, hogy midőn egy Szombat napon az Bóldogságos Szűz Temploma-mellett menvén hallaná az Bóldogságos Szűz dicsíretit, meg-álván, mivel csak fél szeme vala, kinek másikat az hadakban elvesztette vólt, bé tekinté az Szentegyházba s' térdre esvén süveg vetve imádkozék az Bóldogságos Szűznek.

Midőn pedig nagy buzgóssággal aétatoskodnék, az Templom ajtaja-előtt, imé egy igen gazdag kereskedő Sidó, jőve arra felé; ki csudálván ezen Embernek aétatóságát kérdé hogy mit mivelne; kire felele az Isten felő Keresztyén, hogy az Isten Annyát, tisztelné Szombat nap lévén egyébként-is: kire mondá az Isten-telen Sidó, o te balgatag Ember, a' ki egy Sidó Afzont, avagy szolgálot ennyire tisztelsz, miért cselekezel ilyen bolondságot. Nem szenvedhetvén azért az igaz Keresztyén az Isten Annyának ily nagy bectelenségét, föl-kele, s' azon Sidót arczul csapá. kire föl kiáltván az Sidó, őszve futa az Város Népe; a' közben pedig ezen jámbor keresztyén az Szentegyházban a' Bóldogságos Szűz Oltára-előtt térdre esvén, segítséget kére. Az holott azontúl az másik szeme is meg gyógyulván mind kettővel egyaránt láta. Mivel pedig az Sidó igen gazdag vala, addig futá maga dolgát, hogy azon jámbor keresztyén meg fogattatnék.

Midőn azért Törvényre kelne dolga, elő jővén az Sidó, s' jól meg nézvén azon Isten-felő keresztyént, soha semmi úttal meg nem esmérheté, esküvéssel-is bizonyítván, hogy nem az vólna, a' ki őtet arczul csapta vólna; sőt noha más Keresztyének bizonyítának hogy
azon

azon Ember csapta volna az Sidót arczul, mindazonáltal az Sidó nem hívé, és így az Isten-felő Vitéz-is föl szabadúla.

Ennek örök emlekezetire azon napon minden Esztendőben meg-tartatik az Várasban, hogy egy Sidót azon helyen arczul csapnak, kivel az Bóldogságos Szűz dicsireti ez Világ-előtt magasztaltatik az ő szép csudatéliért, ezen esetben-is.

Méltó tehát az Bóldogságos Szűz tiszteletit minden úton, és módon előttünkviselnünk, s' aztot mások előtt-is, meg mutatnunk, hogy kézsek vagyunk az Szepplőtelen Szűz tisztességéért nem csak meg mordúlnunk, de meg-is halnunk. Főképpen pedig, az kik az Bóldogságos Szepplőtelen szép Szűzhez magános kötelességgel-is, és áetatósággal vífeltetnek közzűlünk, úgy mint az kik az Bóldogságos Szűz Congregációjában nevetket bé íratván, hittel-is az Evangeliomra téven kezeket, kötelezték magokat az Bóldogságos Szűz hívsegére: kiket-is az közönséges Romai Catholica Ecclesia avagy Anya-Szentegyház sok szép Privilegiumokkal, és kegyelemmel ajándékozot-meg a' végre, hogy azon dicsíretes Congregationak a' vagy gyülekezetnek Regulait meg tartván, az Bóldogságos Makula-nélkül való szép Szűz Becsületit, s' Tisztességét magok-előtt hordozván, azt mindenütt tehetségek-szerént magasztallyák; Ellenséginek pedig magok élete fogytaig mindenütt tisztaszívbeli buzgósággal ellene állyanak. Kiért Istentől, s' az ő dűcsősséges Szent Annjától minden kétség-kívül, úgy ez Világon, az mint az más Világon is meg jutalmaztatnak.

ÖTVEN-KETTŐDIK SZOMBAT

LII.

Kérjed az Istent, s' az Bóldogságos Szűzet, hogy ha lehet Szombat napon legyen ez Világból-való ki-múlásod üdvösségesen vagy Bóldog Aszfzony napján.

AZ Szombat nappal kezdtem könyvemet, azzal is végezem-el : Nyilván-való dolog az hogy az ó Testamentomban, a' Szombat napot rendelte Isten ő Szent Felsége nyugalom napjának ; azt parancsolá meg üllenünk ; mely már az Uj Testamentomban Krisztus Urunk Dicsősféges föl-támadására nézve változván, rendeltetett az Bóldogságos Szűz tiszteletire ; tudgyuk azt-is, hogy csudákkal látogatta meg Szombat napokon az ő híveit az Istennek Szent Anyja, sőt az napot Szent Nevének dicsőretire meg tisztelőkhöz nagy kegyelmességét mutatta ; Kérjük azért minnyájan az Szeplőtelen szép Szűz Mariát, az ki minden irgalmaságnak, s' könyörületességnek, sőt alázatosságnak, szép, és ez széles Világra el-terjedt forrása, méltóztassék Vég-hetetlen irgalmu Szent Fia, ugymint az Krisztus Jésus-előtt, érettünk törekedni, hogy tudni-lik szép Istenes-fen vétkeinktől ki tisztulván halálunknak óráján, s' ha Istennek-is, és az ő Szent Annjának ugy tetszik Szombat napon, mehecsünk abba az dicsőretes, és örök vígassággaltellyes bóldogságba, az hol örökké-való Szom-

bat nap, az-az minden fáradság-nélkül-való nyugodalom, és békeiség vagyon.

Erről-való könyvemet végezze Szent Miklós Mirnai Püspök, kinek az Bérálásban érdemetlen viselem nevét, kiről Lipomanus így ír : hogy ezen Nagy, és csudálatos Szent Miklós Püspök, az Bóldogságos Szűznek kiváltképpen-való híve lévén a' Szombat napotannyira üllé az Isten Annyának tiszteletire, hogy Szombat napon kívánna ez Világból-is ki-múlni.

Minek-előtte pedig még Püspökségre emeltetett volna, akkor-is kíváná az Szombat napokat meg ülni : egykor azért az Templomba menvén az Bóldogságos Szűz Oltára eleibe, mivel Szombat nap vala, alázatossan kőszönté az Bóldogságos Szűzet melly könyörgésre imé az Bóldogságos Szeplőtelen Szűz ki-mondhatatlan fényességben meg jelenék, sok számu dicsőíséges Angyalokkal néki ; az holott egy Püspöki Palástot vevén Miklósnak nyakába veté, egy Püspöknek-való szép gyűrőt-is tévén újába, az Angyal pedig az Evangéliomos könyvet adá kezébe ; mely dolog-után csak hamar választaték az Mirnai Püspökségre : kinek az ő izámtalan csuda tételit, mivel mind az Tengeren evezők, mind az meg keseredett Rabok, mind az szegény Arvák, és igye fogyott koldúfok s' nyomorúlt betegek, s' egy szóval minden nyomorúságban, kísértetekben lévők e' széles Világon eléggé tapasztallyák, azokat elő-számlálni nem szükséges, hanem az Szombati áetatságra térvén, halála mint lőtt légyen ; azon föllyúl meg írt Doctor meg-mondgya. Hogy tudni-illik mi-dön

dön halálos ágyában volna, imé egyik Szombat napon az Bóldogságos Szűz az kised szép Jésust ölében tartván, sok számu Szent Apostolokkal, Szűzekkel, Confessorokkal, és Martyrokkal meg jelenvén nagy Dicsőséggel ágyához méne, kit körül vévén úgy bízta, kedves szolgáját, kezébe vévén az szép Jésust, nagy örömmel föl-kialta Szent Miklós Püspök, s' monda; Uram te tudod hogy benned bízam, tied lészek örökkön örökké, mely szó-k után Isteneffen ki-adá lelkét Szombaton.

Ne kételkedgyünk azért Keresztyén lélek abban semmit-is hogy valaki az Bóldogságos Szűzet igazán szereti, s' buzgóssággal járul hozzá, az bizonyára el nem hagyatik, hanem az örök életre vitetik, kire Isten minnyájunkat segítsen Szent Annyának érdemiért. Amen.

Az Bóldogságos Szűzhoz-való Aétatos Imádság.

O ! Dicsőséges Szeplőtelen szép Szűz Mária Menek, Földnek Királyné Asszonya, ki az te Hívedet el nem hagyod, s' meg nem utáld, tekíncs kegyessen én-reám, Oh kegyelmes Asszonyom, az Te gyönyörűséges szemeiddel; és nyerjed énnékem Szent Fiad-előtt vétkeimnek bocsánattyát. Hogy az ki a Te makula-nélkül-való fogantatásodat igaz szívből val-

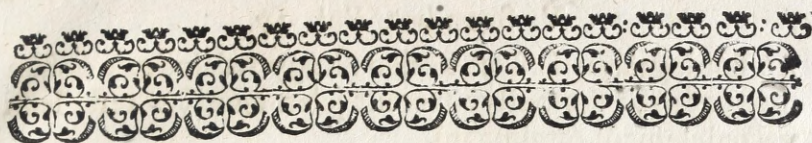
lom, e' Világon-való ellenkező dolgaimtól meg-mene-
kedgyem, az más Világon pedig néked leg-kissebbik
szolgád lehessék, s' Szent Fiadat az Ur Jézus Kristust
az én meg-Váltó Istenemet Mennyekben dicsőíthessem:
ki az Attyával, és Szent Lélekkel egy igaz
Istenségben él, és Uralkodik öröken
öröké. Amen.

V E G E.

Az Ból-

Az Bóldogságos Szűz Maria Szombatinak Rendi.

I. Szombat. Fol. 1.

Az Istennek örökké-való hálákat adgy hogy ez napot adta érned, s' kérjed az Bóldogságos szép Szűzet, legyen mindenkor Isten-előtt szószóllód, és minden szűkségedben kegyelmes gyámolod,

II. Szombat Fol. 5.

Fogadd az Bóldogságos szép Szűz Máriát örök Afzsonyodnak mindeneket alázatoffan néki ajálván, ugy hogy valamiket parancsoland, azokat tellyes szívből mindenkor, kész léfsesz bé-telleyesíteni alázatossággal kérvén, hogy ezen ajánlásodat vegye szokott és minden szívből hozzá folyamodókhoz mutatott kegyelmességgel.

III. Szombat Fol. 9.

Az Szeplőtelen Szűznek alázatossággal könyőregj, hogy ez Világból-való utólló ki-múlásod údvosseges legyen, és hogy az hirtelen, és véletlen haláltól meg mentsen Isten, méltóztassék Szent Anna éretted esfedezni.

IV. Szombat. Fol. 13.

Szombat napon azt mivellyed, az kit az Bóldogságos Szűz ha jelen volna dicsírne benned.

V. Szombat. Fol. 17.

Az Bóldogságos Szűzet kérjed, hogy halálodnak óráján méltóztassék személlye-szerént jelen lenni, s' testi lelki veszedelemtől óltalmazni.

VI. Szombat Fol. 20.

Ha mi áétatóságokban foglald magadat azon légy, hogy Szombat napon azokban nagyobb buzgóssággal légy az Bóldogságos Szűz tiszteletire.

VII. Szombat Fol. 25.

Szombat napon kiváltképpen való jót tégy, Purgatoriumbéli lelkek ki szabadulásáért.

VIII. Szombat Fol. 29.

Az szegényekhez az Bóldogságos Szűz tiszteletére Szombat napon valami irgalmaissággal légy.

IX. Szombat Fol. 33.

Szombat napon valami magános áétatóságot tégy az Bóldogságos Szűz képe-előtt.

X. Szombat Fol. 36.

Az Szombati bőjtöt ha el-követed, igen üdvösséges dolgot cselekezel.

XI. Szombat Fol. 39.

Láffad hogy Szombat napon az mennyire lehet ne véts másnak, s' légy békefséges tűréssel az Bóldogságos Szűz tiszteletére.

XII. Szombat Fol. 43.

Az Bóldogságos Szűz szerezetiért imádkozzál Szent Joáchim,

chim, és Szent Anna Afzszonnak-is Szombat napon.

XIII. Szombat Fol. 46.

Szombat napon kérjed Istent az Bóldogságos Szűz-által, hogy gonosz incselkedésitől az Ördögnek mentsen meg.

XIIII. Szombat. Fol. 49.

Szombat napon az Mife halgatást el ne mulassad.

XV. Szombat. Fol. 53.

Szombat napokon az Oltári Szentséghez kiváltképpen való szeretetedet mutassad, s' kérjed az Bóldogságos Szűzet hogy arra szívbeli buzgóságot nyerjen Istentől.

XVI. Szombat. Fol. 57.

Az Világi dolgoknak avagy mulatságoknak az mennyi-
re lehet békét hadgy, foglald az Istenes dolgokban ma-
gadát Szombat napon.

XVII. Szombat. Fol. 61.

Isten, s' az Bóldogságos Szűz-ellen soha se véts, ugyan,
mindazáltal Szombat napon kiváltképpen vigyáz arra,
hogy valamit ellene ne cselekedgyél.

XVIII. Szombat. Fol. 66.

Az mennyire lehet az testi kívánságoktól tartóztasd
meg magadat.

XIX. Szombat. Fol. 70.

Alamishát adgy az igyefogyot koldúsoknak, s' más szű-
kölködőknek.

XX. Szombat. Fol. 73.

Az makula-nélkül való SzentSzűz kisOfficiumját mondd
el Szom-

el Szombat napon, avagy az Olvasót, vagy Salve Reginát.

XXI. Szombat. Fol. 77.

Az Bóldogságos Szűzhöz gyakorta szívből foházkodgyál az Angyali kőszöntéffel.

XXII. Szombat. Fol. 81.

Ha valami szolgálatot tévesz az Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek; azt kiváltképpen-való buzgóssággal vidd véghez.

XXIII. Szombat. Fol. 85.

Ellenségidnek engedgy-meg Istenért, s' az Bóldogságos Szűz izeretetiért.

XXIII. Szombat. Fol. 89.

Valami mortifikációt, avagy testi fanyarúságot tégy Szombat napon az Bóldogságos Szűz tisztességére.

XXV. Szombat. Fol. 91.

Az egész hétben lévő cselekedetidet vedd Szombaton rendbe, és lássad hogy életedet ha mi gáncs esett volna meg jobbítsad.

XXVI. Szombat. Fol. 94.

Ha valami gyötrelmed avagy fájdalomod érkezik, azt a' békeféliges türes-áttal, ajándékozd Istennek, s' az Bóldogságos Szűznek.

XXVII. Szombat. Fol. 97.

Kérjed tiszta szívből az Istent, s' az Bóldogságos Szűzet, hogy méltóztassanak néked meg-jelenni, s' lelki vigasztalást adni.

XXVIII.

XXVIII. Szombat. Fol. 99.

Ha lehet az Bóldogságos Szűz Szentegyházát Szombat napon meg-látogassad.

XXIX. Szombat. Fol. 102.

Az Bóldogságos Szűz Szeretetire másokat-is föl-gerjesz.

XXX. Szombat. Fol. 105.

Szombat napokon az Tánczot, koczka, kártya játékokat el-távoztasd.

XXXI. Szombat. Fol. 107.

Az Bóldogságos Szűzet, s' az egész Mennyei Szenteket, s' Szent Angyalokat kérjed, hogy segítsenek az lelki üdvösségre.

XXXII. Szombat. Fol. 109.

Az Bóldogságos Szűz képe-előtt, mondd el az Bóldogságos Szűz Irtániáját, s' ha lehet térden álva minden Szombaton bóldog ki-múlalodért.

XXXIII. Szombat. Fol. 111.

Házadban ha vagy az Bóldogságos Szűz képe, aztot minden Szombatnapon gyakorta köszöntséd mondván, Üdvöz-légys Maria, nekem mindenkor Kegyelmes Afz-fzonyom.

XXXIII. Szombat. Fol. 114.

Azon légy hogy Szombat napon valami jót cselekedgyél az Bóldogságos Szűz tiszteletire.

XXXV. Szombat. Fol. 116.

Szombat napon végy egy kis időtarra magadnak, hogy

X * X

Kristus

Kristus Urunk kín-szenvedéséről, az Boldogságos Szűznek hét epeféségéről gondolkodván töredelmes ízívvel ízánakodgyál.

XXXVI. Szombat. Fol. 118.

Az egész Világon lévő gonosz tévők-ért imádkozzál, hogy meg-terjenek.

XXXVII. Szombat. Fol. 121.

Az halálos betegségben lévők-ért imádkozzál, hogy Isten adgyon azoknak, vagy testi, vagy lelki vigasztalást.

XXXVIII. Szombat. Fol. 124.

Mindenedet ajánlyad az Istennek, és az Bóldogságos Szűznek, s' add oda, ugy hogy valamire parancsollya, kész lésfesz minden javaidat arra fordítani.

XXXVIII. Szombat. Fol. 126.

Ha az Jépus avagy Maria nevét hallod, Szombat napon, tégy egy aétatos fohászzkodást.

XXXX. Szombat. Fol. 129.

Szent Joféfet, híjad segítségül, hogy vezessen az Isten, s' az Bóldogságos Szűz ízeretetire.

XXXXI. Szombat. Fol. 131.

Az őrző Angyalhoz mondgy egy imádságot, hogy azon napon, s' az egész hétben óltalmazzon minden gonosztól.

XXXXII. Szombat. Fol. 134.

Szombat napon az Bóldogságos Szűz tisztességére alá-zatos légy.

XXXXIII.

XXXXIII. Szombat. Fol. 136.

Mindent az Isten, s' az Bóldogságos Szűz tiszteletire cselekedgyél Szombat napon.

XXXXIIII. Szombat. Fol. 139.

Az Bóldogságos Szűz képét Szombat napon aétatoslan csókold-meg, ha töbfször nem leg alább egyszer bóldog ki-múláfodért.

XXXXV. Szombat. Fol. 141.

Ha lehet minden Szombat napon olvass, avagy halgass egy kis Hístitóriát az Bóldogságos Szűz csuda tételéről.

XXXXVI. Szombat. Fol. 144.

Midőn estve, le-fekszel, kérjed az Istent, az Bóldogságos Szűz-által, adgyon valamely lelki vígasztalásfra-való álmot,

XXXXVII. Szombat. Fol. 146.

Kérjed az Bóldogságos Szűzet, hogy nyerjen néked Istentől valamely Jószágos cselekedetre-való aétatóságot, tudnya illik az ki üdvösségedre leg-hasznosabb.

XXXXVIII. Szombat. Fol. 149.

Kérjed az Bóldogságos Szűzet hogy minden cselekedetiben legyen segítőd, és fő Tűtorod Isten-után, s' gyermekidnek-is.

XXXXIX Szombat. Fol. 152.

Ha valami jót szándékozol cselekedni, Istentől az Bóldogságos Szűz-által kérj erőt arra.

L. Szombat. Fol. 155.

)(**)(

Az

Az Bóldogságos Szűzhöz-való szeretetedet útsad-meg
Szombat napon, kiváltképpen-való aétatoíssággal.

LI. Szombat. Fol. 158.

Azon légy hogy minden Emberek-előtt az Bóldogságos
Szűz felől, szép, s' Istenes emlékezettel légy, s' ha mi
ellenkezőt hallasz, annak ellene ály.

LII. Szombat. Fol. 161.

Kérjed az Istent, s' az Bóldogságos Szűzet, hogy hale-
het Szombat napon legyen ez Világból-való ki-mulá-
sod, üdvősegeffen, vagy Bóldog Afizony
napján.

Discrimen Religiosi et Superstitiosi

Non Philosophi solum, verum etiam maiores nostri, Superstitiosum ac Religionem separaverunt, nam qui veris deis precabantur, et immolabant, ut sui liberi superstites essent, Superstitiosi sunt appellati: qui autem omnia, quae ad cultum Deorum pertinebant, retraherent, et tanquam relexerent, hi sunt dicti religiosi ex relegendis. Cicero de natura Deorum Lib. II.

Lactantius religionis nomen a rivenlopietate esse deducum putat, quod hominem Deus sibi reliquerit, et pie ac castissime vivat, quod nos servit ei ut Dominus, et obsequi ut patri, necesse est. Sequitur in ea re Lactantius potestimum Lactantium, qui se ait religionem fovere nosse, dicitque hi Superstitiosi autem vocantur, non qui philosophi et superstites optant, omnes enim optamus, sed aut hi Superstitem neminem de fungorum colunt, aut qui parentibus suis, in praesentia, colebant imagines eorum domi, tanquam Deos per arces. Nam qui ~~veros~~ novos sive fictos ritus sumebant, ut Deorum vice mortuos haurerent, quos ex hominibus recipere in coelum putabant, hi Superstitiosos vocabant, eos vero qui publicos et antiquos Deos colebant, Religiosos nominabant. Uade Virgilius. Vana Superstitio veterum, qui ignorare Deorum. Unde Cicerone Cylini Dialogi de auctoritate Conciliorum in. Apuleiorum Miscellaneorum Tomo II. pag. 718. et 719.

